

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராம கம ஸ்ரீவிலாஸம் அச்சுக்கூடத்திலகிடைக்கும்

ஸ்ரீ ஈஞ்சீ. ஓ. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாழியின் ரந்தங்கள்.

திருப்ப ராம பெரிநாழ்வார் திரு	0	12	0	அத்யே பத்யார்த்த சத			
மொழி உ ராம	0	12	0	தூஷண முதலியவைகள்	1	0	0
ராயார் திருமொழி விரிவு				ரக்ஷாவிலோசன பாவ			
யுட	1	8	0	ப்ர ரகிகா	0	4	0
ஸ்ரீராம த இரண்டு சதகங்க				ஸ்ரீராமாயண தண்டம்	0	2	0
ஸ்ரீ விரிவு	2	0	0	ராமாநுஜ தயாபாதாதத்வம்	0	4	0
அதிமாநுஷத்த ஷை	0	12	0	பாதாதத்வ விஜயத்வஜம்	0	4	0
திரு ரய்மொழி அன்குபத்துகளுக்கு				பரமார்த்த ஸ்துதி உரை	0	3	0
விரிவு	6	0	0	தேவராஜ மங்களம் தேவ			
பிளையந்த தி உ	0	4	0	ரா ரஷ்ட உ ர	0	3	0
ராய்யஞ்ச உ ர	0	4	0	திருப்புடகுழி ராமி ப			
தே ர	2	0	0	பரிஷ ரா-பரி ஷ்ட			
தோத்ர துதி ர	0	10	0	அநுபந்த ன்	0	6	0
ஸ்ரீ கருஷ் தாரம், தஸ்பா				அத்ருஷ்டார்த்த ர்	0	4	0
தாய பரி த்தி, ரக்ஷாவிமர்ச்சிக்கா,				சதுச்ச்லோக உ ர	0	2	0
ஸ்ரீ ரவாமுனி தோத்ர ஸ்ரீலோ				பாலபோத ராயகம்	0	2	0
ராய தோத்ர				தர்க்க சா த்ர ஸர்வஸ்வம்	0	4	0
உ ரயுடன்	1	0	0	வேதலக்ஷண விசாரநூல்			
ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா	0	6	0	தொகுதி	1	0	0
வ்யமாரோக்திஸௌஷ்ட				ஸ்ரீ ரதிபீகரார்ய பவ			
வலிமர்சம் ரயுடன்	0	12	0	கரந்த கள்	1	0	0
ஸதா சார்யஸூக்திரக்ஷா	0	6	0	சேஷாவதாரச் சிறப்பு	0	2	0
தேசி ஸூத்ரி வித்தாஞ்				வாத்ஸல்ய விஜயத்வஜம்	0	4	0
சன்	0	4	0	வ்யாமோஹப்ரசட ளஷ்டம்	0	4	0
தேசி ஸூத்ரி பரிம	0	2	0	கூரத்தாழ் னன் பைபவ	0	4	0
ஸ்ரீத் வேங் டநாத				ஸ்ரீ சந பூஷணஸார	1	0	0
தோத்ர உ ரயுடன்	0	2	0				
ராய்ச்சி ணிமாலை	0	2	0				

மற்று பலவுள

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீராம கம ஸ்ரீவிலாஸம் அச்சுக்கூடத்திலகிடைக்கும்

ஸ்ரீ ஈஞ்சீ. ஓ. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாழியின் ரந்தங்கள்.

திருப்ப ராம பெரிநாழ்வார் திரு	0	12	0	அத்யே பத்யார்த்த சத			
மொழி உ ராம	0	12	0	தூஷண முதலியவைகள்	1	0	0
ராயார் திருமொழி விரிவு				ரக்ஷாவிலோசன பாவ			
யுட	1	8	0	ப்ர ரகிகா	0	4	0
ஸ்ரீராம த இரண்டு சதகங்க				ஸ்ரீராமாயண தண்டம்	0	2	0
ஸ்ரீ விரிவு	2	0	0	ராமாதுஜ தயாபாதாதத்வம்	0	4	0
அதிமாதுஷத்	0	12	0	பாதாதத்வ விஜயத்வஜம்	0	4	0
திரு ரய் மொழி அன்குபத்துகளுக்கு				பரமார்த்த ஸ்துதி உரை	0	3	0
விரிவு	6	0	0	தேவராஜ மங்களம் தேவ			
பிளையந்த தி உ	0	4	0	ரா ரஷ்ட உ ர	0	3	0
ராய்யஞ்ச உ ர	0	4	0	திருப்புடகுழி ரமி ப			
தே ர	2	0	0	பரிஷ ரா-பரி ஷ்ட			
தோத்ர துதி ர	0	10	0	அதுபந்த ன்	0	6	0
ஸ்ரீ கருஷ் தாரம், தஸ்பா				அத்ருஷ்டார்த்த ர்	0	4	0
தாய பரி த்தி, ரக்ஷாவிமர்ச்சிக்கா,				சதுச்ச்லோக உ ர	0	2	0
ஸ்ரீ ரவாமுனி தோத்ர ஸ்ரீலோ				பாலபோத ராயகம்	0	2	0
ராய தோத்ர				தர்க்க சா த்ர ஸர்வஸ்வம்	0	4	0
உ ரயுடன்	1	0	0	வேதலக்ஷண விசாரநூல்			
ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா	0	6	0	தொகுதி	1	0	0
வ்யமாரோக்திஸௌஷ்ட				ஸ்ரீ ரதிபீகரார்ய பவ			
வலிமர்சம் ரயுடன்	0	12	0	கரந்த கள்	1	0	0
ஸதா சார்யஸூக்திரக்ஷா	0	6	0	சேஷாவதாரச் சிறப்பு	0	2	0
தேசி ஸூத்ரி வித்தாஞ்				வாத்ஸல்ய விஜயத்வஜம்	0	4	0
சன்	0	4	0	வ்யாமோஹப்ரசட ளஷ்டம்	0	4	0
தேசி ஸூத்ரி பரிம	0	2	0	கூரத்தாழ் னன் பைபவ	0	4	0
ஸ்ரீத் வேங் டநாத				ஸ்ரீ சந பூஷணஸார	1	0	0
தோத்ர உ ரயுடன்	0	2	0				
ராய்ச்சி ணிமாலை	0	2	0				

மற்று பலவுள

பூநீர் ரஸ்து.

அதருஷ்டராததஸ்ராவஸவ
அவதரணிகை

(முகாஞ்சி. வு. அண்ணங்கராசாரியர்)

‘வணங்கும் துறை’ எல்லைப் பல பல வாக்கி மதிவிகற்பால் பிணிகும் சமயம் பல பல வாக்கி என்று நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த படிபே பகவத் ஸங்கற்ப நிபந்தனமாகவே இவ்வுலகின் கண் பல பல மத பேதங்கள் விளைந்துள்ளன. தம் தம் மதக் கொள்கைகளில் அவரவர்கள் அபிமானம் கொண்டிருப்பதும் ஸ்வமத தாபனத்திலே ஊற்றமுற்றிருப்பதும் உகக்கத் தக்கதேயன்றி இறையும் வெறுக்கத் தக்கதன்று. “அவரவர்கள் செய்து போரவேண்டிய தொண்டுகளில் ஸ்வமதஸ்தாபனமென்பதே சிறந்த தொண்டு” என்று கூறவும் குறையில்லை.

நமது முன்னோர்கள் பலபல திவ்யகரந்தம் 'நீ' யறாள் செய்து வெகு அழகான ஸ்வதஸ்தாபனம் செய்தருளியுள்ளார்கள். பிறர் இயற்றிய நூல்களின்மீது மறுப்பாக எழுதிய நூல் 'நாம்' சிலவுண் டியத்திகளை நோக்கிய நிந்தைகளாகிறது பரிஹாஸம். எவ்வது பெரியோர்களின் ஒரு கிரந்தத்திலும் அல்பமும் அவரமும் பெற்றிருக்க வில்லை யென்பது அறிஞர் அறிந்ததேயாகும். பரிந்தா பரிஹாஸங் களாலே பூரிக்கப்படுகின்ற நூல்களில் ஊடே யூடே நல்ல விஷயம் இருந்தாலும் அவை ஒருவர் கண்ணிலும் புலப்படாமல் 'தூஷண பரிஹாஸங்கள் தவிர வேறு விஷயம் இதில் என்ன இருக்கிறது' என்றே பிரமாணிகர்கள் வெறுக்க நேர்கின்றது. "ததூஹ்யு-தடிவஸு. தடிவஸிஜீவஸு. தசுசுநவிஜிவஜிவீத்யு. தசுவாபி ருபு-தாரணஸு" என்று இப்படிப்பட்ட சொற் றோடும் நிர்மலம் ஷுத்திஸூரிட ளான ஸ்ராஜிஷு-ஷுணவாஷணங்களை அடுக்கவிடுவ தனாலேயே விஷயங்களுக்கு விடை கூறினிட்டதாக ஆய்விடுமோ?

என்று விமர்சிப்பாரில்லை. விளக்கை ஏற்றி வைத்தால் இருள் தன்னடையே அகன்று போகக் காணுகின்றோம்; அதுபோல நமக்கு விவக்ஷிதங்களும் நம்முடைய மதத்திற்கு சுனாஹங்களுமான ஸாஸ்திராபிஷங்களை ஒழுங்குபட எழுதிவைத்தால் இதர மதஸ்தர்களின் வொடிங்கள் ஸுதவனவ விலகிப்போம் என்பதை இக்காலத்தில் உபொவ்யூஹர்களான மஹான்களுங்கூட மறந்து போகின்றார்களென்பதைப்பற்றி நாம் வருந்தாமலிருக்கமுடியவில்லை.

திருவாய்மொழியில் [5-2-4] ‘இடங்கொள் சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைவனபோலே’ என்கிற பாசுரத்தின் சுட்டில் நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வது காண்மின்; --“பயிர் தேயும்படி, களைவளருமாபோலே ஸாத்திகர் ஒடுங்கும்படி வளருகிற பாவிய ஸமயங்களை யெல்லாம் பறித்துப் பொருவாரைப்போலே ஈங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை களித்துத் திரியா நின்றார்கள்” என்று மூலத்திற்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கையில் இது யிலே ஒரு ஸ்ரீஸூக்தியருளிச்செய்கிறார்; (அதாவது) “போலே யென்பானென்னென்னில்; ஸாத்திகர்க்கு, பிறரை நலியவேண்டுமென்றோரு அபிஸந்தி யில்லை யிறே; நெற் செய்யப் புல் தேயுமாப்போலே இவர்கள் உளன்றவூன்ற அவை தன்னடையே தேயுமத்தனை என்பதாம். தங்கள் தங்கள் மதத்திற்கு உள்ளீடான அர்த்த விசேஷங்களை அழகுபட அமைத்துவைத்தால் வணநீயகெரு கூலிதங்களான சிதாஹாபிஷங்ள் அநாயாஸமாகவே மாய்ந்துபோம் என்பது இந்த ஸ்ரீஸூக்தியால் நன்கு காட்டப்படா நின்றது.

இப்படிப்பட்ட ஸரணியிலே கீரந்தங்கள் அருளிச்செய்தவர்கள் பூருவர்கள் பலருள் என்றாலும் அவர்களுள் முதல் ஸ்தானம் வஹிப்பவர் மணாளமாமுனிகள் ஒருவரே யென்னத் தட்டில்லை. எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டுழி யூழி தொறும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்றாவமுதமே” என்னலாம்படியான வாசுஹோமுகை மாமுனிகளின் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளிலுள்ளி மற்றென்றிலும் காணக்கிடைக்காதென்பது வுநாருகூடேயிறே. அந்நாள் திவ்யஸூக்திகளில் அந்நாள் பரிசயம் பண்ணி

னாலும் அந்த நடை அனுமாத்திரமும் அநுகரிக்கவும் முடியாமலிருக்கிறதென்பதைப் பழமஹான்கள் வியந்துகூறக் கேட்டிருப்பதுண்டு. “வஹுஹி பிநி க்ருஷ். ப்ரோயிவவஹீக்ருஷ்” என்று சொன்ன அர்ஜுனனை நோக்கி “சுலோஸபம் பிஹாவா ஹோ பிநோ டுநி-டுமு ஹவஹு” என்று கண்ணபிரான் மேலெழுந்திட்டதுபோலே ‘மாமுனிகளின் அருளிச்செயல்நடை யார்க்கும் அமைபாதுதான்’ என்று மேலெழுந்திட வேண்டியதே யானாலும் “சுஹூஸெநதா க்ஷாநேய” என்ற கணக்கிலே அப்பாஸகரமத்திலே ஸாதிக்கமுயல்வது தான் ஒவ்வொருவருக்கும் அழகியது. விவக்ஷிதங்களான சாஸ்த்ரிய விஷயங்களை ஆணியடித் தாற்போல் அமைத்தி வேணும் என்பதொன்றில் மாத்திரம் நோக்கு வைத்து தூஷணபரிஹாஸங்கள் சிறிதுமின்றிக்கே யெழுதப்படும் நூல்கள் எக்காலத்திலும் எவராலும் ஆதரிக்கப்படுமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

‘நமது அம்ருதலஹியில் லெளிவரும் வியாஸங்களிலும் க்ரந்தங்களிலும் பிறர்க்கு சுரூஹுடிமான சொல் ஒன்றுகூட இருக்கலாது’ என்பதில் மிகவும்ஜா மருகதைபுடையோம். பிறர் யாரேனும் எழுதிப் நூல்களுக்கு மறுப்பு வெளியிட வேண்டியது அவசியமன்று என்றாலும், அவரவர்கள் ஆதரித்து வரும் அருமருந்தான அர்த்த விசேஷங்களில் நேரும் லோஷாஸங்களை வஹித்திருக்கமாட்டாததன் மையினால் அதாவஸ்திதங்களான அர்த்தங்களை உலகுக்கு உணர்த்த வேண்டியது அவசியமேயாகின்றது. இங்ஙனம் ஆவச்யகதை நேரும் போதுகளில் ‘இந்த க்ரந்தம் வேறொரு க்ரந்தத்திற்கு மறுப்பாகத் தோன்றியது’ என்றுகூடப் பிறர் தெரிந்துகொள்ளமுடியாதவகையில் நூலை அமைத்திடவேண்டுமென்பது சில மஹரீபர்களின் பேரருளால் அடியேனுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற உறுதி. இவ்வுறுதியை எம்பெருமான் குறையறப் பரிபாஷித்து வரவேணுமென்பது அடியேனுடைய முக்கியமா பிரார்த்தனை.

தற்போது எழுதநேர்ந்த அத்ருஷ்டார்த்த ஸர்வஸ்வம் என்கிற ரந்தத்தை இந்த வறுதி குன்ற மலே எழுதி முடித்திருக்கின்றேன். சரணாகதியின் ஸ்வரூபத்தை பூமிந்நிகழ்ந்த மஹாதேசிகனுடைய

திவ்ய சூக்திகளால் நிஷண்ட மா நிஷ்கர்ஷிப்பதற்காகவே இந்த க்ரந்தம் தோன்றியுள்ளது.

இஃது ஒரு பெரியவர் ஸம்பகாலத்தில் அமுதி வெளியிட்ட வொருக்ரந்தத்திற்கு விடையாக எழுதப்பட்டதாகினும், அவர் இன்னொரென்பதையும் அவருடைய க்ரந்தத்தின் பெயர் இன்னது என்பதையும் பூஸ்தானியாமலே இந்த க்ரந்தத்தை யெழுதி முடித்திருக்கின்றேன். பூர்வபக்ஷ க்ரந்தம் இன்னதென்று தெரிந்து கொண்டு முன்னம் அதைவாசித்துப் பின்பு இதனைப்பார்த்தால், தானே ஷிஷ்யம் அவாஹிக்கும் என்று எண்ணவேண்டா. இது வொருஸ்வதந்த்ரக்ரந்தம் என்றே நினைத்து இதனை வாசித்தாலும் சரணாதி யப்பற்றின தத்துவங்களெல்லாம் உள்ளத்திற் பதியும், பிறருடைய வொடிவுங்கள் இப்படிப்பட்டவை என்பதும் க்ரந்தம் போகிற போக்கிலே எளிதாகவே மொவரிக்கும்.

ஆனாலும் இந்த சுஜ்ஜாயஸவஸ்யமுருத்திற்கு அவதாரணி பாச் சிறிது விஜ்ஞாபித்துக்கொள்கிறேன். பூரீகாஞ்சியில் எழுந்தருளியிருந்த பூரீமத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமியென்று ஸாப்ரவித்தரான மஹரீய ஸ்வாமியின் சரித்திரத்தை அய்யா. பூரீக்ருஷ்ணதாதாசார்யர் என்கிற பெரியவர் அமுதி இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் வேதாந்த தீபிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். அதில் பலவகைப் பட்ட சுநுஸித்தவெருநங் ள் கண்டபடியால் உண்மைப் பொருள் ள் உலகுக்குத் தெரியுமாறு திருப்புட்குழி ஸ்வாமியைப்பவ பரிஷ்ாரம் தத்பரிசிஷ்டம் அநுபந்தம் என்று முன்று க்ரந்தம் என அடியேன் வெளியிட்டிருந்தேன். அவற்றுள் பரிசிஷ்டமென்னும் க்ரந்தத்தி் பூரீமத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமிக்கும் பூரீமத் குன்றபாகம் வாமி்கும் சரணாதி விஷயமா நடந்த வாயார்த்த ஸம்வாடித் தவெளியிட்டிருந்தேன் அந்த ஸம்வாடிம் உண்மையில் நடந்தன்று என்றும் நாம் கல்பித்தது என்றும் அதிலுள்ள பூஸ்வகுஸ்தூரங் ள் பொருத்தமற்றவை என்றும் எட்ட ஒரு சிறிய க்ரந்தத்தை அந்தப் பெரியவரே இப்போது வெளியிட்டுள்ளார்.

இந்த ஸ்வாடினிஷ்டம் தவிர மற்ற விஷயம் எல்லாம் உலகம் ஏற்கத்தக்கவையே யென்பதை அந்த ரந்தகாரர் *சுபுதிவிஷ் நூயெ நபு காஸரம்பண்ணியிருக்கிறபடியால் இவ்வளவு பூரணிகூதைக்கு மிக உக்சின்னோம். அவ்விரண்டுமஹான் ஞ் கு ஸாணாமதிவிஷயமாக வாக்யார்த்த உதையு நடந்ததே யில்லை யென்றும், நாம ஒரு ஸம்வாடித்தை சுபுரைபண்ணினோமென்றும் சொல்லுகிறவிது டயாடியுமேயாகுக. உலகுக்கு வெளியிட விரும்பிய ஒரு ஸாஸூராயுத்தை அல்லாருடைய நெஞ்சிலுமிநன்கு பதிபவைப்பதற்காக ஒரு ஸம்வாடிஸாரணியை நாமே ஸ்பித்தோ மென்றாலும் குறைபென்றும் இல்லையே.

*காவிரிபுரம் ஓடி கும்பாபிஷேகம் ஜெயிராமம்.....

சுவிதம் சுபுரைகொணியாவும்* என்று இத்தகைய ஸ்வாடி ஸ்ரோகங்கள் கவிவரர்களின் வாக்கில் வாரொவராயுடும் வெளிவந்திருப்பனவுள். நம்மதாநதிக்கும் டலுக்கும் டந்ததாக இந்தச் ஸோ த்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற ஸம்வாதம் உண்மையன்றே. கவிக்கு விவக்ஷிதமான தொரு விஷயத்தை அழகுபட வெளியிடுதற் காகவே இவ்விதம் ஸம்வாடிம் அமைக்கப்பட்டது என்பதன்றோ தத்துவம். திவ்ய ப்ரபத்தங்களிலும் *சுதிராயிரமிரவி *பட்டிமேயந்தோர் காரேறு *மானமருமென்னோக்கி* முதலான பதிங்ளில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஸம்வாடிமும் இந்த த்தேயிநே. மதேசினும் ஸங்கல்பஸூரியோதயத்தில் பலபல ஸம்வாடிங்ளேத் தாமா தே அமைத்து அருளிச்செய்திருக்கக் காணினன்றோம் கி வஹுநாடி வேதத்திலுமுள்ள ஆயிரக் கணக்கான ஸ்வாடிங்ளே தும்விஷாரண ஸூரபிபுஷுதிங்ளில் இவ்வையிலே தான் நிர்வஹி்கின்றார்கள் ததாஸூரம்.

நாம் காட்டிய ஸம்வாடித்தில் சுபுராநுவவத்தி னைப் பிறர் நிருபிக் விரும்பினால் 'அவ் ண்ணமா ம்வாடிம் நடந்தன்று' இவ்வண்ணமாகத்தான் அது டந்தது என்று தாம் ஒரு ம் வாடித்தை அழகாக அமைத்து அதிலே ஸுவிக்ஷி' ளான ஸாஸூராயுங் எல்லாவற்றையும் பொருந்த வத்திதால் தத்வாயுட்களை அனைவரும் எளிதா த் தெரிந்துகொள்ள டுபாயமா

யிருக்கும். அங்ஙனம் செய்யாததோடு ஸ்விவகிதமான சுயமும் இன்னதென்பதை அணுவளவும் காட்டாதே ஆதியோடர், மாக சுவஹெநொதிக்களையே பொழிந்து ஒரு புத்தகத்தை புகாஸநம் செய்துவிட்டால் அது ப்ரபத்தியின் ஸ்வருபத்தை நிருபித்ததாக ஆய்விடுமோ ?

பொழிகிற உவாஅஹ் களும் சுஷாடிஸர்களளனிலே நிற்காமல் 'குன்றபாக்கம் ஸ்வாமிக்கு ஸம்ப்ரதாயத்தில் ப்ரவேஸமின்ஹை. தமிழும் தெரிபாது' என்றும், விரக்தி பாஷ்யகாரர் ய்யாஜாதர் என்றும் சுமூப்பத்தாறயிரப்படிபைத் திருப்புக்குழி ஸ்வாமி சிதானா முநூதிவிடுசெஷமாகத்தான் பார்ப்பது வழக்கம் ' என்றும் இப்படிப்பட்டவாஸிஸஹாஷிதங்களை நிரப்பி விட்டதனாலேயேலிபாஹஸூவநம் செய்ததாகுமோ? *நிஜீயதா ஹொவ நெ நஹி திரஸூதொ ஹாஸூரஃ* நிரவயி.முணமு.ரொ ரொஹை * (ஹாஷித நீவி) இத்யாதி தேசிகதிவ்பஸூத்திகளை சரணம். சாடிஸர் நானவாஸிஸர்களுக்கு பதேசகர்களாக அமையவேண்டிய பெரியார்கள் இத்தப பழிகளில் மறந்தும் செல்லலாகாதே *உநெ ஹஹிமிரீஸஸூ வ்யஸொயந கிஹாஸூ* என்றும் வயந்தா ஹரிபாஸாநாஹொஹாஸூவகாஃ * என்றும்* இங்ஙனவாஸூஹஸூம் பணித்தருளின நம் தேசிகனுடைய திவ்பஸூத்திகளில்மெய்பே அவமாஹிக்கப்பெற்றார்பயிலவேண்டிய நடை பாமமஹீரமாகவன்றோ இருக்கவுரியது.

இப்பெரியார் எதையும் ஆழ்ந்து கோக்காதே சுவாதயூதி திகொண்டே விதயுகோலாஹலங்கள் செய்து போருகின்றவர்ப்பதையும், ஸாஸூராவமாஹொஹை நிரெண்டியங்களான விஷயங்களில் 'ஹஸாஹை வத்து ஸொவயீயராயிருக்குமவர் என்பதையும்பற்ற, ஸாஸூராவமாஹொஹை ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை இங்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இக்காலத்தில் சுடிஷாஸூ மென்றுசொல் செய்து போருகின்ற புவூதி ருபமான விபாபாரம் புவூதியிடுமு.ஹாஸூரான

விரும்பும் என்று ஸ்ரீமத் குன்றபாக்கம் 'வாமி வாஹுக்க உபக்ரமித்து அதனை விஸுடமாக உபபாதித்துக்காட்டின பின் ஸ்ரீமத்திருப்புகழிஸ்வாமி 'இது ப்ராணவிருஃமாலும' எ'களுக்கு சரிஷா வாராஸிஃமென்று கொண்டு இதைநாங் ஸ் விச்வலித்திருக்க்குடையிலேயே" என்று முடிவாக ஸாதித்தா ரென்றும், அதுகேட்ட குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி "ப்ராணவிருஃமென்றபோதே இது சரிஷா வாரமன்று என்பதும் தீர்த்ததுதானே' என்று ஸாதித்தாரென்றும் அவ்வளவொடு இருவர்க்கும் வாடகெவிஸாஹமாயிற்றென்றும் அடிபென் பரிசிஷ்டக்ரந்தத்தில் எழுதியிருந்தேன். இதைப்பற்றி வெகுஅவலீலையாக தூஷண முரைக்கப்புகுந்த இப்பெரியவர் "யஜுஜுவம்யத்திற்கு ப்ராணமும் எவ்விடத்திலே? ப்ராணமுண்டானால் ப்ராணமே ஸ்வதந்த்ரமா சுநுஷாவகம். அங்கு யஜுஜுவஸமயம் ஏதுக்கு? மார்ச்சுமாதத்திலே... .." இதயாதினே பெழுதியுள்ளார்.

சுருதாவ்ருதே. இவ்விஷயத்தில் நன்குவிசாரித்து நிஷ்ரஃஷம் செய்தவர்கள் மீமாம்ஸகர்கள். தயோஹி. சுவாரததிற்கு சுவாரஸ்கெநெவப்ராணமும் கிடையாது. சுவாரஸ்கெந ப்ராணாரூப மாக வா, உவயஸ்யோநப்ராணம் ஞ்ருக் சுவிருஃமாவோ இருந்தாலொழிய அது சரிஷா வார மாகாது. இங்ஙனே கொள்ளாத போது ஆங்காங்கு அவர்கள் செய்து வருகிற ஸுராவாந, நவஸ்யாஃபூயநாஜி ஞம் சரிஷா வார மென்று ஸ்ருஹிக்கவேண்டிவரும். ஹோளா என்கிறசுவாரம் ப்ராணாரூப மாகியேயன்றோ ப்ராணிகமாயிற்று. அதற்கு வாயகமான ப்ரமாணமும் உவயஸ்ய மாகவில்லை. பூர் மீம்ம்ஸையில் ப்ரயோயூயாஹெஹாட்டீவிகாவஜ்ஜிரிதூ-ஹா நீஹ நாவாரடிஸுநெந ஸ்ருதிடிஷ்டம் ஸ்ருதிகாரஸு ஸ்ருதித் தடிவடெஸம்வா கஸ்தியிகா ஸ்ருதிகஸ்தநடி, ஸ்ருதிநாஃகஸாஹாஹெதி விஸெஷி சுதஸு ஸ்ருதிவிஸாயெ சுவாரஸு யாவஹு ஸ்ருதிடிஸுந்யாவஸுஸுதிடிஸுந்வா சுந நுஷாநடி" உதி ஓன்றை சரிஷா வார மென்று எப்போது சொல்லலாமென்

னில், பூரணவிரோயம் சிறிதுமில்லாமலிருந்தால் அப்போது சொல்லலாம். ஒருப்ரமாணத்தோடாவது விசேரதம் விளங்குமானால் அந்த பூரணத்திற்கு ஐயையுல்லாவகமான பூரணாதாரம் கிடைக்கும்படியும் பூரணவிராஜகூடாபேஷவஹைதொஃ சூவாரம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்று என்பது இதனால் ஸ்ராவிதமாயிற்று.

ஸ்ரீமத்திருப்புக்குழி வாயியும் ஹட்டாநாரத்திலே “சூவா ராணாம் ஸ்ரூதிபிடுமகதபா பூரோணஸ்ய” ஸ்ரூதிவிரோயெ தெஷாம் நபூரோணஸ்ய யயோ ராதாமஸு தாவரிணயா ஐநாவா ஸ்ய” என்று இவ்வயோந்தனையே ஊர்ஜிதப்படுத்தியுள்ளார்.

ஸாஸ்திராயுஷணாவயம் இங்ஙனே திகழும்பாது இப்பெரியவர் எழுதுவது என்கொல்? “அத்ருஷ்டார்த்தமெனவழங்கும் ஆசாரம்புவத்யயிபுத்ராஹகபூரோணவிராஜம் பெஸிக்ஷிஸ்யதி தீஸுதஸஹஸுவிருஜம்” என்று என்கொள் னியாகக்காட்டி ஸ்ரீமத்குன்றபாகம்ஸ்வாமி நிரூபித்துக்கொட்டே யிருக்கும்போது யபிஜிஞஸுபிசெவ நபூரோண மென்பது அதற்கு எங்ஙனே வடிக்கும்?

உங் ஞுடைய ஆசாரத்தில் நான் காட்டின யபிபுத்ராஹக பூரோணவிரோயத்தையும் தேகி ஸ்ரூஸ்திபிடுமகதவிசேரதத்தையும் நிரவிக் வல்ல பூரோணம் உங் ஞுக்கு ஒன்றுமில்லையென்றபோதே உமது ஆசாரம் யபிபுஞ்ஞமயமுமன்று என்பது வித்தமாகவில்லையோ? என்றுகுன்றபாகம்ஸ்வாமி அருளிச்செய்தது ஸாஸ்திர வாமரவாரபுஸ்தாஹிதமேயாகுமென்பதை ஸாஸ்திரவாரிஸா னர்கள் உணர்வார்கள்.

இந்தவிஷயமானபூந்தாவத்திலேயே இப்பெரியவர் அடியேன் சென்னையில் உபந்யாஸங்கள் நடத்திவருவதைப்பற்றி ஏதோ இழிவாக எழுதினீனத்தும் யயோஹுஃ கெஸவெ வுத்திவஸாஃ பூதி வெஹிரெ* என்ற கணக்கிலே முறைதவறாமல்தானே எழுதிமுடித்தார். (அவருடையதூலில் பக்கம் 19ல்)

பட்டணம் நற்சந்தியிலே இவர் (அண்ணா கராசாரியர்) உபயஸிக்கிறாரென்றும் மேலுப்புகிறோம்” என்றெழுதியுள்ளார். இது இப்பெரியவர்க்கு விவக்ஷிதமென்னவென்றால் சென்னையில் டைவிதிகளில் டீப்பாரி ரிசு உபந்யஸிக்கிறானென்று ஏதோஇழிவா எழுத நினைவு. வெளிவந்த சொல்லோ இந்த விவக்ஷைக்கு விபரீதமா வுள்ளது. நற்சந்திக்கும் நற்சந்திக்கும் வாசிபந்திலர். நற்சந்தியிலே என்றெழுதியுள்ளவிவர் நற்சந்தியென்பது நல்லோர் கூட்டம் என்ற தமிழ்நிகண்டுவை உணர்ந்தேயிருப்பா. உண்மையில் பல்லாயிரம் நல்லோர்கூடுமிடத்தில்தான் சென்னையில் அடியேன் உபந்யஸித்து வருவது. அந்த உபந்யாஸஸபையின் வைபவவிசேஷங்களை, பவஞ்சு ஆனிமாதத்தில் வெளிவந்த வேதாந்ததீபிகையே விரிவாக வெளியிட்டுள்ளது. அந்த யோஸத்திலிருந்து சில பங்க்களை இங்கு எடுத்தெழுதுகின்றேன்.

“பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணனுடைய ஸந்ததியில் தோன்றினவரும் அந்தத் திருவம்சத்திற்கு ஏற்ற ஞான அனுட்டானங்கள் நிரம்பப்பெற்றவரும் நாடெங்கும் பரவியநற்புகழ் பெற்றவருமான ஸ்ரீகாஞ்சி அண்ணங்கராசார்யஸ்வாமியின் கல்வித்திறத்திலும் உபந்யாஸசலியிலும் க்ரந்தலே வைகரியிலும் ஈடுபடாதவர்கள் பெரும்பாலும் இருக்கமாட்டார்கள். ஷைஸ்ராமியஸ்ஸங்குதபாஷையிலும் தமிழ்ப்பாஷையிலும் இயற்றி வெளியிட்டிருக்கின்றவும் நாளைக்கும் வெளியிடக்கொண்டிருக்கின்றவுமான பற்பல அரும் பெரும்நூல்களினால் இவருடைய பயபாஷாப்ராவீண்யம் ஒப்பற்றதென்பது உலகமறிந்ததாகும். ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸுத்திகளிலும் ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீஸுத்திகளிலும் அநேக பாகங்களுக்கு இந்த ஸ்வாமியின் அருமையான வியாக்கியானங்கள் வெளிவந்து பண்டித பாமரவாசியில்லாமல் ல்லோருக்கும் மிகப் பயன் பட்டுக்கொண்டிருப்பதுபற்றி நாம் அதிகமாகச்சொல்லத் தேவையில்லை. இவருடைய அதிக்யங்களெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்த ஸ்வாமி மூன்று வருஷகாலமாய் சென்னைமாநகரில் சனி ஞாயிறு நேரமும் அருளிச்செய்து கொண்டுவருகிற அமுதமொழியமயமான உபந்யாஸங்களின் சிறப்பு நிலக்ஷணமானது. சென்னைப்பட்டணத்தில் வித்வான்களுடைய உபந்யாஸங்களை அடிக்கடி டத்தி ரக்க அநேகஸபைகளும் சாரிதிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட பஞ்ச பகலதகதாடீரஸங் பா என்பது ஒன்று. மற்ற எல்லாஸபைகளைவிட இந்த ஸபையே சென்னையில் முதன்முதலாக ஏற்பட்டதென்றும் இது சிறந்த பிரமுதர்களால் ஸ்தாபிக்கம்

பட்ட தென்றும் தெரியவருகிறது. இந்த ஸபை ஏற்பட்டு இற்றைக்கு 40 வருஷங்கள் போல் ஆகின்றன. இதுவ ரயில் இந்த ஸபையில் அநேக வித்வான்களுடைய ஹரிதகாலகேசுபங்களும் ஸங்கீதக்கச்சேரிகளு' உபந்யாஸங் ளும் விசேஷமாக நடத்திருக்கின்றன. ப்ரவிர்த்தர்களாயிருந்த ப்ரஹ்மபுரீ பஞ்சாபகேச சாஸ்திரியாவர்கள், பருத்தியூர் கிருஷ்ண சாஸ்திரியா ரர்கள் பண்டிட் லக்ஷ்மணசார்யாவர்கள் முதலான மஹான்கர் இந்த ஸபையில் அநேக காலகேசுபங்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். தங்கசாலை வீதியிலுள்ள தொண்டமண்டலம் ஹைஸ்கூல் ஹாலில் இந்த ஸபையின் காரியங்கள் நடந்துவருகின்றன. ஷைஹால் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வீற்றிருக்கக் கூடிய மிகவிசாலம் அ மந்தது. 1931ஆம் ஆண்டு இன்மாதத்தில் ஸ்ரீ அண்ணங்கரா ரியர்ஸ்வாமி ஷைஸபையில் உபந்யாஸங்கள் செய்தருள நியமிக்கப்பட்டார். புஸ்தகம் வைத்துக்கொள்ளாமலும் கைக்குறிப்புக்களமில்லாமலும் கங்கா ப்ரவாஹம்போல் ஸ்வாமி ஸாதித்துவரும் உபந்யாஸங்களைக்கேட்டு அதிகசயப் படாத ர்கள் யாருமில்லை. வா ஸ்மீகிராமாயணம், கம்பராமாயணம், பிள்ளைப் பெருமானையங்கார் பாடல்கள், திருக்கோடையார் முதலான தமிழ்க்கிளவி நூல்கள், ராவ்ய நாடக அலங்கார ச்லோகங்கள், ஸகல ஆசார்ய ஸ்ரீஸ்துத்திகள், ச்ருதி இதிலாஸ புராணங்கள் ஆகிய இவ்வளவையும் இனிமையாகப் பொழி துகொண்டு ஸ்வாமி நிகழ்த்தும் உபந்யாஸங் ள் மிகவும் அருமையானவை. இப்படிப்பட்ட அமைப்புடன் விசேஷார்த்த உபந்யாஸம் இதுவரை எங்கும் கேட்டதில்லை என்றே பலரும் அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். ஆயிரம் ஜனங்கள் கேட்டுக்களித்து வருகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் பி. ஏ. யம், ஏ. முதலான பட்டப்பரீகைகள் தேறி ஸவர்களும் தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் வடமொழிப்புல வர்களும் பலவகை உத்யோசஸ்தர்களும் வியாபாரிகளும் அநேகமத ஸம்பிர தாயஸ்தர்களும் திரண்டு மிக்க குதூஹலங்கொண்டு கேட்டுக் களிக்கும்படியாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது இவ்வுபந்யாஸம்.”

என்று நான்கு வருஷங்களுக்குமுன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இப்படி வெளியிட்டிருக்கிற பத்திரிகை எது? உலகப்பிர சித்தமான வேதாந்ததீபிகை அது யாருடையது? இவர்களுடையது. ஸ்ரீ வி. வி ஸ்ரீ ஐயங்கார் நடத்திவருவது

“ஸ்ரோதாரஹ்விதாசுரீஸுஸந்தஸ்துணாநிரோபிஹிதாஃ
மொவிஷஹுக்ஷாஜீதம் ஸுயுவிதஸ்துக்ஷுபதேச | சூலாந்
ஸுஸஹக்ஷி ராஜ்ஜ ஹுதநெவிதுஜ்ஜிராவாஜித: உக்ராவஸ்ப்ரதி
ஸவ்விசு கஸுயுயிரணம்மராயெபுஜஹாந||” என்று ஸ்ரீ

அஹோபிலமட வித்வத் சிகாமணி ஒருவர் அந்த உபந்யாஸ ஸபா மண்டபத்தில் (8-5-38ல்) பரக் உபந்யஸித்ததும் ப்ரஸித்தம்.

இதர ம்ப்ரதாயஸ்த வித்வான் றும் அவர்களது பத்ரின றும் இங்ங்ன பு ழாநிற்கஇப்பெரியவர் சமது ஆத்மகுண பௌஷ் கல்ய விசேஷத்தாலே இ ழகினைத்தாலும், இவரு டய நினைவை இவ ரு டய சொல்லும் பின் செல்லமாட்டாத திஸபத்தையே ரவிக் கர் ள் குறி' டொள்ளலேணும், ந ிலாவில் தன்னை மறுதலைப்படுத்த காலையில் தன்னைப்புகழ்தலும்தகும்' என்றொரு ஸூத்ரமுள்ளது. பிறபெரியார் பு ழந்தவற்றை எடுத்துக்காட்டின வத்தனையே இ'கு.

அத்ருஷ்டாத்தம் என்கிற [ஏகதேசி ளின்] ஒரு அனுட் ானத் தைப்பற்றினதத்துவமும், இதில் நம்தேசி னுடைய திருவுள்ளம் இன்னதென்பதும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு நன்கு தெரியவேண்டியது மி ழவசியமேயாதலால் இதைப்பற்றின விசாரத்திலே இப்பெரிய வர் பிரவேசித்து, முன்னிலும் நன்றாகப்பரமார்த்த ப்ரகாஸனத்தை நாம் செய்யும்படிக்கு அவகாஸமளித்ததற்கு நாமும் நல்லுக்கமும் பெருநன்றிபாராட்டுதலே நன்று.

ஹோ திரும்புடும்புழிவாழிவயபுபுரரிஷாசு
ஹொமாவாருமாயபுவிவாழரிஷாசு
யா தகவ்வாரொ மூலிதவூதொஹொ
திரும்புடும்புழிவாழரிஷாசு

தவூதவரிதா நுவநிவிஷயாநயாயபுதொறெவிதும்
ஹொவாவிருமி வுரா வஜநி ப்ராஜாஹொஹொ
ஹொ தாஜாஹொவதவயநயபுவிவா தாஜாஹொஹொ
தஜேஷுதவநா விரா நிமவசு,வாஹொ நிமதராஹொ

சுவொஹொவொஹொதிதராஹொஹொஹொ

மிகவும் வயொவூஹொ இப்பெரியவர்க்குச் சிறியேன் பணி வுடன் பணிப்பதொன்றுண்டு. ஸ்ரீ மந்திரிகமந்த மஹாதேசுகுஹொ

உச்சிமேல் வத்து மெச்சின ஸ்ரீவசநபூஷண் திவ்யஸாரத் தரத்தின்
இன்ன ஷேயமுள்ளது என்று மறியகில்லாதவியர் அடிக் டி
சுநாவஸுக்மா அதனை இகழ்வது ஸ்ரேயஸ்ஸாரமன்று, மஹா
ப்ராஜ்ஞான ஸ்ரீமஹேஸ்வராயணஸ்வாமி தம்முடைய புருஷ
காரமீமாம்ஸையில் *சுதிமம்வீரவாஹஹ* ஸ்ரீகேவலவாஹஸு
ன்று போற்றினவந்த திவ்யஸாஸ்தரத்தை இழந்து அபசாரப்
பட்டோமே” என்கிற அநுதாபத்துடன் ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி
ஸ்வாமி செய்துகொண்ட நிஷ்க்ருதிகள் ஜகத்ப்ரவியத்தம் இதெஸ்
லாம் இப்போது சுல்பிக்கிற ஐதிஹ்யமென்றாலும் என்க,

ஸ்ரீ வசநபூஷண திவ்யாந்தங்களை ஒன்றுவிடாமல் தம் முடிய ஸ்ரீஸூக்திகளிலே தேசிகன் அப்படியப்பட்டியே அமைப்பவைத்திருக்கின்றாரென்னுமி தந்த அனுமாத்ரமேனும் அபல பிழைப்போருமோ? இகையெல்லாம் ஏற்கனவே அடியேன் ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தி முதலியவற்றில் விரிவா நிரூபித்துமிருக்கிறேன். இப்போதும் அபூர்வமாகச் சிலதேசிக திவ்யஸூக்திகளை யெடுத்துக் காட்டி பூஹஷ்டயிஷாரிபூரணிகாநு.

நாமாக ஒரு ப்ரவ்ருத்திசெய்ய முற்படலாகாதென்றும் ப்ரபத்திநிஷ்டையுங்கூட எம்பெருமானருளாலே வாய்ப்பதொன்று என்றிருக்கவேணுமேயல்லது அந்த அத்யவஸாயத்தை நாமாகச் செய்துகொண்டோமென்று நினைக்கவும் கூடாதென்றும் இப்படிப்பட்ட அர்த்தவிசேஷங் னாயேயிறே பிள்ளையுலாசிரியர் அருளிச் செய்வது. இவ்வர்த்தங்களிலேயன்றோ உந்தமக்கு வித்வேஷமுள்ளது இவ்வர்த்தங்களைத்தான் ஸ்வாமி தேசிகனும் சிலாஸிபியாக கவாக்யுக் அருளிச்செய்கிறார் என்பதை யுணர்ந்தால் வித்வேஷப்ரஸக்தியில்லையே. சுயவா தேசிகன் பக்கலிலும் வித்வேஷம் வஹிக் வன்றோ ப்ராப்தமாகும். மேற்குறித்த அர்த்தவிசேஷங்களை தேசிகன் அருளிச்செய்திருக்குமிடங்களில் சிலவற்றை இங்குக்காட்டுகின்றேன் ;—

தோதரபாய்யத்தில் * தவாங்குதஸ்யந்திநி பாதபங்கஜே
நிவேசிதாத்தமா * என்றழைத்ததில் “ராகுணாநுபவந * ஷடாபி

வாலியொமந்தில் கிராஜிவாஜி கா கூடுமென்ப ஐயாவலாவினா
வாலிரிதுய்யுடும் என்றும் கூவதாடிவெடி சிவநாதிடு ஸ்யநு
கூவெவாது வரிவொடிடும் என்று மருளிச்செப்கார். அதிலேயே
(சுலோ. 45ல்) கூயிடுகலு கலு* என்பதற்கு மூன்று நிர்வாஹங்.
ளருளிச்செய்கிறார் மூன்றாவது நிர்வாஹமாவது, 'ஐயுடி கூயிடு
நடு கூயுயதீதுய்யுடும்; கெஞ்சுதுநாநா. துதுதுருவாடிபுயி
ராடிபாவினி வரவிவாருஷகலிதா.' என்பதாம். இந்த
ஸ்ரீஸூக்திகளால் விளங்குவதென்ன? ஸ்ரீவசநாடினை திவபார்க்க
மத்தனைபோக்கி வேறென்றில்லைமீர்.

“ஆந்தமயனான அம்பெருமானுக்கும் ஐயுடிகுதல், கூறு
கிறார் பிள்ளைலாகாசாரியர்” என்று இங்கனையெரு பரபல
துஷணம் பெருகிச்செல்லாநின்றது. அந்த ஸ்சோதாபாஷ்பத்தி
லேயே (அதே 45ஆம் சுலோகத்தில்) *குவதுவ்யு* என்ற
விவரித்தருளாநின்றது. சிகன் “குவதுவ்யு” குபிரிதாநாடிவடி
பிரியவவநாடியெந ஸோநாடிசுயாவலுதிதுய்யுடும். “ஆன்
ருர். ஆச்சான்பிள்ளைகூட இவ்வளவு அருளிச்செய்திலர். இந்த
ஸ்ரீஸூக்தியின் பொருள் என்ன? விவரித்துக் காட்ட வேண்டிய
சாமத்த தேசிகன் நமக்கு வைத்ருளவில்லை. [குவலிபிரிய
வவநாடியெந] என்கிறார். ஆபக் காலங்காநில் பிரித்தி ராமன்
எப்படியிருப்பான் என்பதிலும் விபரதிபத்தியுண்டோ? நாயெந
என்கிற சொல்லாலே லோகந்ருஷ்டமையுயன்றோ காட்டியருளுகிறார்.

இனி இதெல்லாம் சாஸ்தார்த்தமன்று. அதிவாடிம் என்னப்
பார்கவேணும். எவ்விதமா வாவது நிர்வஹித்துக்கெண்மீ.
நம்பிள்ளை பிள்ளையுல் ரகிரியர் போல்வார் அருளிச்செய், அர்த்தம்
னைபே தேசிகன் இன்னமும் சிறப்புப்பெறுவதில் உள்ளருநு
அருளிச்செய்கிறார் என்பதுதானே தெரிநிற்கின்றது. பகவத்குங்
ளிலே ஈடுபடப்புகுந்து உள்ளங்கு ழந்து அருளிச்செய்யும், நையா
அதிவாடிமென்பது? இதுவன்றோ நமக்கு ஸாரணம்.

வொ ஷெஸிகெ டாஹெஸிடு ரகிஷு வாஷமுடி
வொ ரஷு வ ரஷுடி வஷுவஷு வி தராஃ

ஹ ட ண மஸொடியிவிநி ம நவெஸ
மராவிவ-ஹு ய்-விஷுத தடிஸெஷ நவ-டி
ஐதிநி - திஜ ம ந ரஷு ஸா யெ
ம ருநிடிநநிரதா ஐஹ தஹெ ஹுஸஸொயூஃ

அவதானி மூற்றிற்று.

விஷயஸூசிகை.

இந்த அத்ருஷ்டார்த்த ர்வஸ்வ க்ரந், த்தில் விரிவா
நிரூபி ப்பட்டுள்ள முக்கிய விஷயங்களாவன:

1. எம்பெருமான் ஸ்வஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி னுக்கும்
னித்தனி ப்ரபத்தியை எதிர்பாராமல் முக்கியளிக்கிறானென்பதை
ஸ்ரீபரவ்ய ச்ருதப்ர ரசி கபிலும் தத்வஹைகபிலும் நிரூபித்துள்ள
வகைகள்.

2. ஸ்ரீம, ரஹஸ்யக்ரய ராக்ஷிஸ் த்வயோச்சாரணாச்
ர த்தானே ப் பத்தியதுஷ்டானம் பிறந்த, ர வாமி ரதி,
நிரூப்பதைப்பற்றின விவரணம்.

3. ஸவப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியே ப்ரபத்தியெ - னை, மீமாம்ஸா
நியாய னை - ண்டும் ப்ர நிரூபித்தல்.

4. சரணாகதி கத்ய தத் த்தை நிரூபித்தல்.

5. ந்யாஸதில த்தில் முக்கியமா வுள்ள இரண்டு ச்லோக
ளி பொருளை மி விரிவா விவரித், ல்,

வனதெஷா விஷயாணாந்த ஸ்தூராஷாமெ வராடி- வா.
வதூ ஷெஸி பாடிவபு ணா ஹவி - ஷூரா ||

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீதேவராமாநுஜாப்தே:

“ஸ்ரீசெய்க்குபாதிநகண்கொகாரக” விருந்தாஜா
ஸ்ரீகா லீ பூதிவாழி ஹயங்கர சண்மராஅாயெண்புணீ தீ.

அதருஷ்டார் த்தலாவலவம

ஸ்ரீதெனாகாஅாயகெவெப்பாழாருவயெயே:
ஜுஷ்டாப்தே ஹதீதேம் பஹுநாவிந்நு |
நாநாமநெலுஷு நிஸ்தெஷுரிதாயெயா
ஜாதொ, வநெ வெஷுடநாயம்மாருதேதீ |

ஸ்ரீதெனாநாயப்தமாருணாம் எஹுஸ்தீ:
சூரபதாய ஸ்ரீதேவீஷாதீஹதீதீ
சூவிஷுவதெஷநிஸ்தேயா எயெஹாமேதீ
நிதீஜீயாக் பூளியியொதூவதரணு ||

சுனொநநெதீதீசுவதீதீ தயாய:
வலாவலாதெதீபயத வநததூதிலம:
சயதாதெதீஷாம்வஹுதாம் விஷயாணாம்
வெஸதீயொயெவநதூகநிவாயதீ |

விருந்தாஜாவரஜுநிவாஜாஸவிவா
ஸ்ரீதே, காநெகவிஸ்த ததநு ததூவிவதா
சுவாவயெயெவிபூ விஜகருஜகநெதீகநிரதா
சுவஸ்தெதேகாயதம் பூதிதீததீஷாயதததத
வாரபூதேய திராஜபரிஷெ
வெதானஸுயதாதிமாரு ககூநிஷெ. |
ஸ்ரீவெஷுவாநெயுஷு நததூதீஷி
நிக்ஷுவதெஷுதி நிரவயா:

அமருதலஹர்

ஸௌக்யாயு ஸாயஸிஸெஷஹி

புயாதலிடி ஹாவிநிஸைநி

சுதிவிதிரு காயிக ரயஹரெ

விடியதயுயநெதிவிடி ஓவிநா

யயாகாஉ உரனெதெ ததொஹாநிநடி ரவிந

ஸாக்ஸிகெகெ டிதவெஜாயஸ ரயஹ்ஸாஹ்ருயிவஜெதெ

பெயரி டிஸஹகண ஹாஸீதஜாவ்ஸயாவிஹ்ஸுஸிஸுஹ்ஸா
வாஹிஸயஜ்ஸு ரஸிஹாஸீ நஜாஸிவிஹ்ஸாவிநி டி ரஸீ [ரீ

வரிவாஹிஸிஹாஸிஹிநாஸு கருதிஷு

புதிவசுதிவிதிநாஸ ம ஸி கி ஹொ

நிம ரஹ்மரய டிநிஸவஜிஹ்ஸு

நிவிரு உ விவ்ஸுனொலி ஹ்ஸுரொகி நி ரெ

சருதபர ரகி ரதத ம ர ரஹ்ஸ்யத்ரயஸாராதத நிருபணம

பர புருஷாத், மெஹ் கிற அரும்பெரும்பேறு பெறுதற்கு
ரம் ஒரு உபாயாஹ்ஸ்டா ம் செய்தே திரவேண்மொ? அஹ் து
ருதருத்யர் ளான மஹாசார்யர் ரு டய ஏதேனுமொரு
பத் விஹ் ஷத்தாலேயே நாஹ் பேறுபெற்றோமா விரகுஹ் டா?
என்றுவிமர்சிஹ் கும விஹ், ஸ்ரீஹ்ஷயத்திஹ் மஹ் ளசுலோ மான
* அகிலபுவந் ந்மேத்யாதியா ஸ்ரீஸுஹ் தியிலேயே மஹ் கு
தெளிவு பிறஹ் குமாறு றாணலாம்

அதில் வீரநலிவித பூதவர் தரகைக்கதீக்ஷை எஹ் பது த்விதி
பாஹ் இஹ் சேமித்திஹ் கும் ஹ் மஹ்ஸுஹ் த் த நிஹ் ர
நெஞ்சிற்கொள் ஹ் னும். [வித ன் கின விவித பல
பட்ட பூதவ்ராத ப்ராணிஸமூஹங்களை, ரகை ரகிப்ப தயே
ஏ தீக்ஷை முஹ் கியமா விரதமா ஹ் கொண்டவஹ்] எஹ் சப்தா
ஹ் இஹ் கு பூதவர் த் என்றவிடத்தில் சருதபர ரகி ரார்

ரும் (தத் டை யில்) ம் தேசி னும் நிருபித்தருளியு ள விசே
ஷார்த்த ஂ ஞ் சயுருக்குகின்றது.

பூதவ்ர தமென்பதற்கு ப்ராணி மூஹமென்று பொரு ா
னாலும் இதில் சிறிது உட்புகுந்து ஆராயே ண்டும். ப்ர ஹ்மண
மூஹமென்று சொன்னால் பிராமணர் ளிற் றாடிலும் வேறு
பட்ட ஸது இங்குத்தோ று தில்லை பல ப்ராஹ்மணர் ளி
திரட்சி யயே ய் றே ப்ராஹ் ண ஸமூஹமெ ிறு ல்ய ஹரிக்
றேம் ரா பரிஷத் எ ினுமிடத்திலோடு ண்ணில் இப்படியில்லை.
பல அர ிரின் திரட்சி ய ராஜபரிஷத்தென்று சொல்லுகின்றி
ரோம் மந்த்ரி ளும் ப்ர ஜ னுமாகிய இதரா ளும் அரசனோடு
கூடியிருக்குமிருப் பயே ரா பரிஷத்தெ ிகிறே ி ப்ர ஹ்மண
ஸமூஹ எ ிறவிடத்திலு ி ரா பரிஷத் எ ிறவிடத்திலும் அவ்
சேஷேண ஷஷ்டதத்புருஷ மா மே கொ ிருகிறேம் மா த்
தில் றசியில்லையாயினும் பொருளில் நெடு றசியு ிளது.

இவ்விடத்தில் ஹுதஸ ஸ்ரீவ்ராத ஹுதவ்ராத ; ஸ
ஸ்ரீதஸ ஸ்ரீநொவிததணவகாரணாஃஹமவத ரக்ஷஜாஹத்ய
விபுராய வஸுஷ்டநுஷ்ட வக்ஷ்வா யெ ிவெஷ்வ
ஸ ஸுயா தெநெ ிதெ ஸுயாஸ்துணிதவிஷ்ணு வர வடிஷ
இத்யாதியா வுள்ளது ச்ருத ப்ர சி ற ஸ்ரீ ிதி. வி த ப்ரா
ணி னோமாத்திரம் ரக்ஷிக் கயன்றி ிே அந்த ப்ராணி னோடு ஸ
பந்தம் பெற்ற ி னோபும்கூட அ ற ளுடைய [வஹுவிஷ்டிஷ்ட
விததபுராணி ளின்] வி தியே றாணமா ரக்ஷி கிறு ி எம்பெரு
ா ி என்றதாயிற்று. இங்கு ததணவ றாணாஃ என்கிற
ஸ்ரீஸுிதி மி வும் வயெயம். ம் தேசி ன் இ ித் ததத்
ட யில் வெகு அழ ற உபபாதித்துப் பொருந்த கிறுர்
அ ிவிடத்து ஸ்ரீஸுித்தியா து “ ஹுதஸ ஸ்ரீவ்ராத ஸ்ர
தாநி தத்யாநிஷ்ட ஷஷ்டாஸ ஸ்ரீஸா றநெஜாக்ரு ஸந்யாஸு
தஸஸுநெரவெக்ஷிாஃ. நஹித்ருஸுத்ருவக் ஸ ஹதாநாஸெவ
ஸு றதூ: ஹுராவாஹிவஹி இத்யாதி. மூலத்தில் ரக்ஷாபதத்
த லே விவக்ஷிதமான ரக்ஷணம் ஸுஸாயாஸணஸூ வரஹுஸ்யொ

நவஜோகூஷலெவபுஷாநடி என்று நிர்ணயமாபிருக்க யாலே இந்த ஜோகூஷபுஷாநம் விநத லுதங்களுக்கு மாத்திரமன்று தத் ஸம்பந்தஸம்பந்திகளுக்கும் சுபுஷிஹதம் என்கிற அர்த்தமே நம் தேசிகனுடைய [மேற்குறித்த] திவ்ய ஸூக்தி ளாலும் விஸஜீ சுதமாயிற்று.

இனி ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதர்சனஸார திவ்ய ஸ்ரீஸூக்தி பரிசீல ம் பண்ணுவோம். அதில் க்ருத க்ருத்யாதிகாரத்திலே அநாதிகாலம் ஆஜ்ஞாதிலங்கனமடியாகவுண்டான லுதவநிபுஹத்தாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்த நமக்கு அவஸர பூதிசைக்யான பவ, க்ருத படியாகவுண்டான ஸதர்சார்ய கடாஷ விஷயீகாரத்தாலே வந்த அபொஹாரணாதலுஹாரணத்தாலே பூபூதஜநுஷாநம் பிறந்த பின்பு ஸாரணஜபூஷாநங்களில் இதுக்குமேல் ஒன்றில லாமையாலே நிபுஹ ஹேதுக்களையெல்லாம் கூமித்துத் தீர்ந்த டியவர்தம்மைத் திருத்திப் பணிகொள்ளவல்ல ஸர்வசேஷி யான ச்ரிய பதி தன்பேராகத்தானே ரகஷிக்குமென்று தேறி நிலைபாடையிருடு . இதுபோல அ எ கிற ஸாரணவாகுத்திலுத் தீர்ந்தபொருள் என்றருளிச்செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்திகள் தெளிவுபிறப்பிப்பன இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளின் பொருள் விவரண நிரவெகூழ். ஸதாசார்யகடாஷவிஷயீகாரத்தாலேவந்தஅபொஹாரணாதலுஹாரணத்தாலே பூபூதஜநுஷாநம் பிறந்தபிப்பு என்கிற வாக்யமொன்றே இங்கு ஸாரதமொனது. அயத்தை ஆசார்யன் உச்சரிக்க சிஷ்யன் அதைப் பின்பற்றி அநுச்சாரணம் பண்ணுவதனால் பூபூதஜநம் தேறுகின்றது என்று ஸுஸ்பஷ்ட மா காட்டிபருளினார்.

உருகுகளானவை ஸப்தஸூக்தியாலும் சுஸூக்தியாலுமாக இரண்டாலும்கார்ய ரங்கள் அபொஹாரணாதலுஹாரணமென்பது திருவிவச்சினைப்போது உருவபெறுகாலத்தில்தான் ஸம்பவிப்பது. மற்றொருபோதிலும் கிடையாபென்பது நிர்விவாடிம். ஸமயாரந்தரத்திலே இதைப்புதிதாக ஏற்படுத்திக்கொண்டாலும் விநத மேயாகும். ஸ்வாமி, அயத்தை ஆசாரியன் உபதேசிக்க சிஷ்யன்

அதைத் தன்வாக்கினால் உச்சரிக்கும்போது இதன் பொருளை அறி யப்பெறாவிடினும் ஸஹஸ்க்ரீடாகுத்தாலும் காய-கரகம் இது தனக்கு சக்திமாயைகையாலே அப்போதே இவன் ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தவனாகத் தேறிவிடுகிறனென்பது ஸுஸ்பஷ்ட மாக வி ங்குகிற தேசிகள் திருவுள்ளம்.

பரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியே ப்ரபத்தியென்று பரக்க நிரூபித்தல்

புவதநாநுஜாதமென்று வாசகம் காண் கயாலே இது வெருகாயகெஸாஜிவாயதிக்ரியாகவாவம்போலேதோற்றியிரு 'கு மென்று நினைக்கவேண்டா உபவாலாநுஜாதம் தஜாமாநுஜா ம் உஹாபுஜொஷெ னாதவ்ருதாநுஜாதம். உதஜாஜிபுயொம ' ள் பல ாணுகின்றோம். இவ்விடங்களில் காயகவாலிகவஜாவாந மிவ்ருத்தியத்தனைபோக்கி வேறெருகார்யத்தின் சுவாவஜாநுஜா நமநாமும் ா 'கின்றிலோம். ' விமென்முற்றவும் வீசேய்து ' எ ' ருராழ் ார். இதில் விமெய்து என்றவாசகத்தை நோக்கில் புவ்ருத்திருபமான ஒருகாரியத்தைச் செய்யவிதிப்பதுபோல் தோ ற்றியிரு 'கு ' உண்மையில் அப்படியொன்றுமில்லை. ஸாஸூஜிதர் ' சுவஜாதவ்ருதத-க-கவய-க ' என்பர் ள். வஜாதி யாவதி புவத-கதே உதஜாஜிஷ்ணங்களிற்போலவே விரஜி விபுரா ஜிதி நிவத-கதே என்னுமிடங் ளிலும் சுவஜாதத்திற்கு கத-கவயமே சய-கமா ச் சொல்லப்படுகிறது. வாக வயாயநாஜி ளில் ா ' கிற த-கவயம் காயகெஸவஜாவாநுபமா வு ' ளது. விரஜி விபுராணிகளில் ா ' கிறகத-கவயம் தவிவரீதமாகவுள்ளது. ஆ ' டே சுநுஜாநாஜிஸஹஸுவணம் பூர் பகதிகளுக்கு சி விதர மேயாகும். நஜாவதிசுத்தில் "கஹ்ஷொரெவி ' என்கிற (12) ச்லோ த்தில் * ஸ்புவ்ருத்தித்தஜிணி * என்று கணொகியுமு ' டு

நாநுஜாநாஜாயதெஸரிஸா ' என்னும் வாக்யத்தை யெடுத்த 'கொர் ' டோம். இங்கே * ஜகிகத-க-புகுதி * எ ' கிற வ்யா ரணஸூத்ரம் வித்வான்களுக்கு ஸூதரிவ்யாஸூதிமாரும். இங்

கேசரிஸ்வுக்கு இதிகத-ஆகும் உள்ளது. சரிஸ் தா' விரும்பிச் செய்கிறகாரியம் என் வென்றுபார்த்தாலோ ஒன்றுமில்லையெ' நே அனைவரும்சொல்லுவர்: நாம் சரிஸ்வாயசேகிவர்

தண்ட ராணியத்தில் பெருமானைக் 'ட முனி ர ள் தம்மை * மஹ-உலுதாஸுவொயநா' * என்றுசொல்லி' டொ' டது பூரீராமாயணபூலிஃம். ரல்முட' வும் நீட்டவும கூ மன் றி' டே யுள்ள சரிஸ்வாயராகத் தம்மைக் கொள்ளும்படி அபேக்ஷித்த மஹர்ஷி ள்' என்று நம்தேசிகன் பணிக்கும்படி * தெத ஸ்வேஜிவாஜிஷ்ணு-உஷா வெ யஉ-உலாரிண * என்கிறவிடத் திலே ய -உலாரிகளென்று க -உர்களாகக்கூறப்பட்ட முனி ர் தாமே பெருமானைக் ண்ட ரே லுர-உவயாடாத்து' தெளியப் பெற்று * மஹ-உலுதா எ' று சொல்லி' டொ' டா' ம' கு ய' க் 'கடிய பாசர' எது டெ' றுபாரீர் ரயோடுநீடு னி யுண்டு வீசு டி' ல்லு ர்' து நெடுங் லம் ஐந்து தீயுடுகின்று த ங்செய்யுமாற்றல் பெற்றவுங் னை றன்மஹ-உலுதா என்று டொ' ளப்போமோ? என்று பெருமாளு' குத் திரு டன் மா . உட டே [தவொயநா] என்றார் ள் அம்முனிவர். அ ர ர் ள்தந்தா மு' கு டாயபூரஸுமாய் வருகிற யந்ததை சுவஜி-நீயமா ப்பற்றி யிருப்பர் ள் றண்: அதுபோலே நான் று' தாவலக்குடியிலே பிறந்த ரசியாலேதவவிலிகளாயிருந்தால் தவவீ' தா ஸ்ரோஷு என்கிறபடியே எம் ம ஸோஅநயர்களாக' டொண்டு இர' கியரு டே னுமத்தனைபோ' கி இதையிட்டுக் ண்னழி' பபார்' லாமே . எ' றுவிண்ணப்பித்தபடி

இப்படிப்பட்ட லிவதா-உ ஸுயாரஸுபூவாஹங் ள் பெரு கிச்செல்லும்குடியிலே பிறக்கப்பெற்றாலன்றோ பா ரய-உம் தெரி விரகுண்டாவது. உய கெவருட்குஸோவாயகவூதயாசி ர எ' கிற ஸுஷ்ணுஷ்செயிகலிவதலு' க்த்தியின்படி' கு சுயத ஸா யராசுருக்ஷணமான பூவதந்ததை காயகூஸஸாயதும் ரய கெஸா-உவமுமான, வஜாபாரமாக நினைப்பதும் அங்ஙனேசெய்து போருவதும் பொருத்தமு டத், ரகுமோ?

அடைக்கலப்பத்தில் ' பத்தி முதலாமவற்றில் பதியெக் குக் கூடாமல், எத்திசையுமுழன்றோடி யினைத்து விழுங்காகம்போல் அடல்ம் னன் புகுந்தேனே' என்பது முதற் பாசுரம். ராபணின ப்ரபத்தியாவது ஹவயூத்ரூதிவிரோயிஸு ப்ரூதி நிவ்ரூதியேயிறே. [ஸுதாநிவதித ஹுதௌ] என்றது ண்மின் ' இரு யும் விட்டேனோ த்ரௌபதியைப்போலே எப் பட்ட த்ரௌபதி பண்ணின ப்ரபத்தியும் ஸுப்ரவ்ரூதி நிவ்ரூதியத்தனை போக்கி வேறொன்றில்லையே. ' மஜசூகஷுதெ திரௌ முஹசூகஷுதெ ஜயே" என்னும்படியிருந்த ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ் ராகும் ஸுப்ரவ்ரூதி யொழிந்து* உநஸாஉதினயஹிஷ* என்ன நின்ற நிலைமைதானே ப்ரபத்தியாப் பேசப்பட்டது எஞ்ஞம்ம மே ண்ணலாம்.

ஸோ ப்ரவ்ரூத்யாதூகசுரதஜ்ஜிபூவதிக்ஷம்ஹவெஜிஜி

ஸுஉ மயீதி வ்யாஹாரோ விஸஸாஸுவிஜாயதாடி

தஜெகொவாய ராய்வஸிதிஉயெஷ்விநு ப்ரவஜநெ
ப்ரூத்யாதூகசுரதஜ்ஜிபூவதிக்ஷம்ஹவெஜிஜி
மஜெஜி வாஹாயீ ஸயிஸுமிதி தெதெ ப்ரவஜந
ப்ரூத்யாதூகசுரதஜ்ஜிபூவதிக்ஷம்ஹவெஜிஜி

ம ஸ்ரீராகஷ்ஜ உகரஉககாகஷ்ஜணகூஜி-
தஜ்ஜி யொவ்யாவாரஸுஉயிர ஹவதூ விஜஹதா !
கரீஹுண யஜாதொ நஸி ஹரிநிதெஜவ கயித
வ ராரணெ தெநெவ ப்ரவஜந கூஜிதெஜ்ஜிமஜெ

ஸஹாயா வாஹாயீ ஹுஸஉநஹவஜீ வரிஹவ
வ்யாஜாஸாயஉ தவஜ் ஸுயஉ ருயஜ்ஜிபூயதநடி
ஸோ தஜெஹவஜ்ஜி நஸிகருயஜீ தடி ஹாக்
ப்ரவநெதஜ்ஜிஸா ஸுசுரதிவிநிவ்ரூதெஜ்ஜிபயள

யதே; ாநஸஸங்கஹ ஸ்ரீ ப்ரவ்ரத்திவிவ்ரத்திவிநாஹுதவாஹி
உதி. இதனைச்சுமிது விவரிப்போம். சுமஹெஷ்யமானகாய-உத்திபு
வ்ரதமென்றுபெயர். ஸ்ராதகன்விஷயத்தில் தவ்ரதவ்ரதம் என்று
சொல்லியிருந்தும் சுமஹெஷ்யமான காய-மொஹம் மேலே சொ
ல்லியிருக்கவில்லை. உத்திபுஷ்யதத்வம்என்கெத என்ருதத்தனை. இது
ப்ரவ்ரத்திரஹகார்யமன்றாகையாலேவ்ரதவியியாக எப்படி ஐகும்?
என்று பூர்வபக்ஷம். இத மேல் ஸிந்தார்த்தமாவது. மென்கெத
என்றுநிஷேயமாயிருந்தாலும் அதுசுமஹெஷ்யமானவொரு சீரைய
யை நிதிப்பதேயாகும்; அப்படிப்பட்ட சீரைய எது? என்னில்
“உத்திபுஷ்யதத்வம்என்கெத” என்கிற ஸ்கல்பகரி யயே உதி.

ப்ரவ்ரதஸ்துத்திலும் ஸரணாமதியில் ப்ரவ்ரத்திரஹகாய-
உதம் ஒன்றுமில்லையானாலும் * வ்ரதெவ்ரதநுப்யுயுஜ்யதாத்
என்று சுமஹெஷ்யகிரையாக விதிபாணப்பவெது சுமவத்திமேபா
கும். ஹமவ ப்ரவ்ரத்தி விரொயிலுபவ்ரத்தி நகரவாணீதிலஸ்கஹு:
கிரயதாத் என்று விதித்தபடி. ாநஸஸ்யவஸாயமே வந்து
முடிந்தது. வேறொரு ப்ரவ்ருத்தியும் ந்ததாகாது

ப்யுயுஜ்யதாதிதீப்யஸம் வவொவிதொக்ய விஹ்ரு:
ப்ரவ்ரத்திரஹகார்யமும் ப்ரவ்ரத்திரத்யுஷேரி யக
ததெதத்யுஷேரிமயதத்யுஷேரிமய
ப்ரவ்ரததெந யமயதெஷ வஸ்யதாத்மீக்யத |

இவ்விஷயத்தை ஹந்ரத்யுஷேரியே ச்லோகநுபேண
எழுதிவைத்தோம். அந்தச்லோகங்களும் காண்மின். ஸாஷே
வெஷ்மிநுப்யுயுஜ்யதாத்விஹிதிநவாஹம் ஸம்ப்ரவ்ரதத்யுஷேரிமய
ஸாஸ்யதாத்நெதிரித்யுஷேரிமய ஸம்ப்ரவ்ரதத்யுஷேரிமய
நென்கெததாத்நெதிரித்யுஷேரிமய யத்யுஷேரிமய ஸ்ராதகஸ்ய வ்ரதம் தத்
ா ஸாத்நெதிரித்யுஷேரிமய வ்ரதம் விவ்ரதிஹ்ரதத்யுஷேரிமய

பொருந்தாது. ஏற்கனவே திருவுள்ளத்தில் நிலைத்துநின்ற சுயஸ்வ ஸாயத்திற்கு ப்ரகாஸகங்களாய் தத்வநீவாஹஸூபங்களாய் வினை கின்ற வாஹிசஸூஹிததிகளும் கார்பிகபூணாரோகிகளும் ஸ்வரூபத் திலே புருமத்தனை.

பங்குனியுத்தரத்திருநாளிலே ஷிவஜிஃவதிகளின் முன்னிலை யிலே எம்பெருமானார் ப்ரவத்திப்யுயொமம் பண்ணியருளினாரென் றால், ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபத்தைக்குலைத்தும் 'சிறற்றவேண்டி' சிந் திப்பேயமையும் என்ற ஆழ்வாருபதேசத்தைக்கடந்தும் ஏதோ பண்ணியருளினாரென்றபடியன்று. சுஷோடிஸர்காரான பின்னாறார் உய்யும்பொருட்டு ஷி ஜிஃவதிகளுக்கும் தமக்கும் நடந்த வாவா டத்தைப்ரஸுபத்திகரித்தருளின வித்தனையே இங்கு நுஸஸெயம். இவ்வய-ஃத்தையே தேசிகனும் 'மேசுஃவதெய ஃதிவதெயு ஃயெசு யாரொ யொலள வுாரா வஃஜிநிஷு கமவிதாய-ஃடி ப்ராஹ் ப்ரகாஸயதாத' வாரோஹஸூஹ ஸ்வாடினஷு ஸரணாமதி குஸார. ' என்ற ச்லோகத்திற்குநால் அருளிச்செய்தார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக (மடிஷாஷெஜாவ கு-ஹ) சுருஹம ஈநு ஹாஷுகார. ஸஃஜாய-ஃஸம்ப்ரஃஜாயாமத அயவஅநெந ஸுயஜநுஷிதம் நஜாவாவஷ விஜிவாவிஸெஷம் ஸாத ஸ யிஸ ஜி ஜ்வயிஷயா யஸாவக்ப்ரகாஸ நு என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்தி யும் ல்ல தெளிவையே பிறப்பிக்கும். ஸ்ரீஹாஷ்பகாரருக்கு ஸஃஜாய-ஃஸம் ப்ரஃஜாயத்தாலே அயவஅநம் சூமதமானது ப்ருனியுத்தரத் திருநாளிலே ஸந்திகியுன்மண்டபத்திலே அன்றிறே பெரியநம்பிகள் பக்கவிலே பெற்றவதுதன்னையாயிற்று இங்கு தேசி அருளிச்செய்தது: 'அபொஹாரணாத ஃபுஹாரணத்தாலே ப்ர வத்திநுஷாதம் பிறந்தபின்பு என்று ஸ்ரீமதாஹஸ்யதாயஸாரத்தி லருளிச்செய்தப்ரக்கிரியைதானே இங்குமுள்ளது. அயவஅநமும் அதடியா ப்ரவஹென்னுபேர்பெறுவதும் ஃஜு ஸம்ஸார ஸமயத் திலேதான் என்கிற திருவுள்ளத்தையே தேசிகன் தமிழ்ப்பவத்தியா லும் ஸம்ஸ்க்ருத பத்தியாலும் தெளிய வெளியிட்ட ருளிஞா யிற்று. வஅநஸஸமும் ஃபுஹாரணஸஸமும் வாய்விட்டுச் சொல்லு

வதையே காட்டும். உபதேசமுஹணஸமயத்தில்தான் அபத்திற்கு வாய்விட்டு உவாரணமுள்ளது. மற்றைப்போது எில் உவாரணமாவது உவாரணமாத்ரமேயிறே.

இன்னனன்றிக்கே. அபவதமென ஸூய நுஷித நஜாவஹி ஞ்ஜாவியெஷ்டு” என்றவிது எம்பெருமானார் திவ்யதம்பதிகளின் முன்னே சரணாகதி அதுஷ்டித்தபடி யக்கூறுவது என்றே கொண் டாலும் குறையொன்றுமில்லை. அப்போதும் அக்கு அர் அபா நுஸூயாதமசெய்தருளினார் என்னுமதுக்கு மேற்படச் சொல்ல லாவதொன்றில்லைமே. ‘ஸ ஸாரஹீதியாலே சரணாகதி செய் தருளினார்” இத்தாதி ஸ்ரீஸூக்தி ள் வரஹஸூயமிருந்தாலும் இவை பூவத்தியின் ஸ்வரூபத்தை மாறுபடுத்த கூழிங் ளாக மாட்டா. இவ்விருந்தருமானாலத்தில் ஸிக்குந்தனையும் ஸஸ்வார ஹீதி சமவதி-தத்தே ரு தன்றி நிலத்திலேயே இந்த ஹீதி நிவருத்தமாகின்ற தென்பதில்லை * அ லக் லே னிறையுமென்று தொடங்கி * புகலொன்றில்லாவடியேன் உ டிக்கீழ்மார்து புருந் தேனே * என்று ஹஸ்வதவ-ணம் பண்ணியருளின ஆழ்வார் அவ் ளளவோடே ஸ ஸாரஹயாஹ்வருத்திரானமை ண்டிலோம். பூதஜ் தசுதிராகுமானஸ ஸாரஹீதியை வெளியிடுகின்ற * உண்ணிலா வியவைவரால் குமைதீற்றி* எ ளிற திரு ஈய்மொழி* அகலகில்லே னுக்கு சுவடுவஹிதொத்திரமாயிருக்கும்படி ாணுகின்றோம். தேசிகன்* நஜஸூக்திபூதவபெஷ்வரஜ . நிஜஹ நிஹ-ரொநிஹ-பெஷ லி* என்றருளிச்செய்த பிறகுளத்தனையிடங்களில் தம்முடையஹீதி யை மேன்மேலும் வெளியிட்டிருக்கிறாரென்பதை ஊன்றி றோக் வேணும். இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்தில் உள்ளதனையும் ஹயாத் வுதி சுவாஸிஹய-மாயிருக்குமென்பது திருமங்கை யாழ்வாரு டைய * மாற்றமுன * என்கிற திருமொழியினால் ன்கு ஈட்டப் பட்டதாம் . உதஜ்நஜாவியஸூத.

ஸோ ஸ்ரூஷாஷ்டிகாரொமடி ருஸாவடிஹொ

மடிபூஸொரநுமடிஹத ணவ

தஸிநு ஹநதூஸகூநிபூயொம

சி டபரிடிதொஸீ தி விவெவநீயடி ।

ஃ வவாஸவூதம் சுபரிடிநுதிஷுஹுடாரஸீ ।

ய ததிஹவாநுவூதம் விஷுணீதெவ வாஹொ

கிந்தாவதொவவாஸவூ ஹவெகூதூதூபூவ தா

ஹி ஸஜ்யமிவிநாநா ஹவையுஷுஹுபரிடித ।

—ஃ நயாஸதிலக திவ்ய ஸூக்தி விமர்சம்ஃ—

ஸோ ஸ்ரீஜதி நயாஸதிருகெ ஸோகவிதயஜூ

சவடாஸீந்சுயாகெஷீதஜூஸ்யஜூயடிதெ

நயாஸ தில த்தில் * சுநொநநுமுஹணவஸமொ யாதி ரு
மெஸ யவசி வ முநுள ராகுஹநிஹிதொ நயதெ நாவி
கெந ஹுஜீகெஹொமாநு சுஹிதநுவஸெவகஸஜாஹடி ஹி
கூத பூபூள பூஹவதிதயா டெபரிகொ டெயராயு * எ ிகற
சுலோ மும் இதற்ககீத்த ரகவு ள * உகூலா யநஜூய விஹீஷண
யுக்ஷயா தெபூதஜாயுக்ஷணொநெஹடிவதா விதிணடி ஸு
கூவாரம் தடிநுஸகூடி வயிவெ நிதஜீ பூஸீடி ஹவநு டயி
ர மநாய * என்கறசுலோகமும் இனி விமர்சி ப் பெறுகின்றது.
முந்தி சுலோ த்தில் டெபரிகெஹொடிபாயு * என்று எம் கு
உவஜிஷமா பாடம். இப்பாடத்தின் பிறர்கூறும் கு ற ளுக்கு
சுவகாஸமெஸமும்ஸி. டெபரிகெஹொ என்றது எம்பெருமானு

ர றோக்யது எ ப்ரா பெரியோர். இது எம்பெருமானுக்கு
அஸாதாரணமா திரு. ராமமல்லா மயாலே இந்தஸாம நயஸூஷத்
தொண்டு உடையவரென்று பொருள்தொள்ளலாகாது என்ன
தொண்ணுது; டெபரிகெஹொ என்றிருந்தாலும் டெபரிக என்றிருந்

தாலும் எம்பெருமானாரைக்காட்டுவதில் ஒளவீதழவகுதியேயுள் ளது; * தஷ்மிநூராதாநாஜாயே-ஹ்ம-ரா-நிதிவவடி ஹாதி நாததூ டு * என்பது ஸுப்ரஸித்த ப்ரமாணம். * சுதோமதேததாழியான இந்த ச்லோகத்தின் ப்ரபேயத்திற்கு விவரானுபமா வும் இந்த ஷெஸிகெஷ்வரத்திற்கு வியாக்ஷ்யானுபமாகவும் அவதரித்ததான [உக்ஷாநதஜயததாழி] அடுத்தச்லோகமும், இங்கு ஸ்ஷவல ஸ்வாவகமாகும். ஷெஸிகெஷ்வர ஹ்மணஹ்மிரெவ என்று ர் டும்.

முன்றியும், ஸ்வாமி தாமே ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ய ராத்கில் யி காரி விஹாமாயிகாரத்தில் இந்தச்லோகத் தப்பூர்ணமா அதுவ ளித்து “ந்யாஸதிலகத்திலே சொன்னோம் என்றருளிச் செய்தவி டத்தில் தடிவலவலிதவலவ-த்திலே ஒருமலையில் நின்மல ஒரு மலையிலேயாவும் ஸிம்ஹ-ரீரத்தில் ன்து னிப்பே லே ப ஷய ரர் ஸமஸாராதிலங்கம பண்ண அவரே டே டன குடல்து லே ர உத்தீர்ணராவுதோமென்று முதலியாண்ட னருளிச் செய்த பாசர என்கிற ஸ்ரீஸுத்திகா ய தே தத ஹி லா ரா வயமும் இங்கு ஸ்ஷவலஸ்வாவகமாகும். எ ள்கிறவடி இன் றிக்ே ஷெஸிகெஷ்வரதயாஹ்ம என்றிருந்தால் ப ன் மிலேச் சாழிகளுக்கும் ஆகவேண்டிவரும் என்கையும் ஷெஷாடிம்; மாறன்மறையுமிராமானுசன் பாஷியமும் தேறும்படியுரைக்குஞ்சர் என்றவிடத்தில் ‘மிலேச்சஅண்டாலாழிகள் தே, றும்படி என்றுபொ ருளாய்விடுகின்றமையை அறிந்தும் அதைத் திருத்திக்கொ ி வில் லையே உடையவர்ஸம்பந்தத்தை ஒருபடி பெற்றுமிலேச்சாழி னும் முக்தியடையப்ாப்தியுமுண்டு; வலிகர்களு டெல்லாம் முக்தியுண் டாவதாக இந்த ச்லோகந்தன்னிற்சொல்லிற்றில்லையிறே. ‘தயாஹ்ம ஷெஸிகெஷ்வர ஹ்மணஹ்மிரெவ ஸ்வலஹ்மிநா ஸ்வலஹ்மிநா ஸ்வலஹ்மிநா ஸ்வலஹ்மிநா’ என்றால் இதில் பொருந்தாமையொன்று மில்லையே. கீழ்முன்றடிகளில் ஸ்வலஹ்மிநா ஸ்வலஹ்மிநா காத காட்டிற்றிறே.

எம்பெருமானார் தேசிகன்மூலத்திற்கு நெடுநாள்முன்னமே
திருநாட்டு முந்தருளியாக இவ்விவந்தியினில்லாமையாலே
கூடப் பூவுளபூவவதி' என்று வதாராதாக்ரியை ஒருபடியா
லும் பொருந்தாது என்கிற பொடிதும் பலபல பொடிதிற்களுக்கு
உதாவகம ய் நிற்கும். * பூணாடம் துஷ்டிணாதி: பூதிமரணா
தா ரகடி * என்றதுதானும் பொருந்தாது என்னவேண்டியதும்.
பெய்காருவதுவதிதர்களுக்கு தாதபூதி முறங்கள் துவடிமே.

பெயா. சுவாவதாரதாரதெஷ்டிதசி பூபூதிததுவதிதெயதி

விவாடாபூதவதெதி துயுதெதிதீகூதிதாடி |

யதிரா ஸப்ததியில் * ஸூநனூவிக்கிவதி து விஷ்டி * தாய
ஸணஷ யதிநா விஜ்ஞாநதிதூநயம் திவதி * பூயபதி யதி
கூலாஸுகி * யதிகூலாஸுதிவ ஜாஜுதூத உவ * என்று பல
விடய ளி' வதாராதாயுகருவணாருவபூயாமமேகாண்கை
யலே இவற்றிலும் சுவாவதாரதூயுகை சுவஜாதீயமாகும். * பூய
ய விதெஷ்டி தீகூலாவ பூலாஸுதிரிசகூணை பதீதூ.*
என்றவிடத்தின்போலே இங்கும் எம்பெருமானருடைய ஸகூ'கே
[அதா து ஸூயாதூவிசேஷத்திற்கே] வதாராதகாருவதித

ம் சொல்லிற்றாக உணரவேண்டுகையாலே ஒருபொடித்திற்கும்
உத்தியில்லை. ஆகவே 'பெய்கெனெயாடியாரு' என்று ப்ராசீந
பாடத்தி' நுவவதி மயமுமில்லை. ஆனாலும் பிறர் ஆரீர்க்கும்
பாடத் தயே ரம் முழுமனமாகக்கொள்ளவும் குறையில்லை.

பெயா தூலாஸதி கீயவதெதி பெய்கபாஸூயாதூவிதெயமாரு
தகுவி துதீயபாஸணை ஸூயாபி திவிவதூலாய ஸூவடிபூ
விவாடாஸூயாபூ வணம் தருகெனெயா ய விதெஷ்டிதா
பெய்ககணிகேஷ்டா துதூலாவிபூகாஸ திவவாடியு ||

இதனை ஈஹஸ்யகார்த்தத்தில் நிஷ் ர்ஷிகஸ்தஸம் னில் குறிப்பா எடுத்தருளிச்செய்ய பூஸக்தியிராது. ஆ வே அதிஸயோக்தி யன்று உள்ளபடியே சாஸ்தார்த்தமே யென்றிசையவேணும். வனவஹ முதலியாண்டான் உ டயவருடையதிருமேணி ஸம்பந்த மத்தனையே தாம் உத்தீர்ணரானை க்குப் போதும்' என்றருளிச்செய்ததுபோல, தேசி னும் தமக்கு அப்புன்னாருடைய ஸம்பந்தமாத் ரத்தாலே பேறு தப்பாதென்று அருளிச் செய்தாரென்னும் ம ஸ ஷாஹ்யுவெயம். இப்படி அநுஸந்தித்த ஆண்டானும் தேசிக னும் வனதாவதா நிறுத்தொருநிறுத்தியொலி என்றிருந்துவிடாமல் உதாரணை ர் னிலே சிவரைப்போல்அத் ஷ் ரார்த்தமென்று தனியே ஒரு 'ரியா லாபம் அதுஷ்டிக்க றொருப்பட்டிருப்பார்களாகில் அ ர் ள் ஸுஷ்ருஷாணமாக நிருபித்தருளிச்செய்தவை நிரூபக ' ளா வன்றோ பூஸக்திக்கும். 'ஆசாயஸம்பந்தமே எமக்கு உத் தரம்' என்று இவ் ளுடே அருளிச் செய்திருந்தார்களாகில் இவ் ளு நிறுத்தொருநிறுத்தியொலி தநாம் விஜ்ஞாபிக்க அவ ராஸமிராது

ந.நு, இந்தத்ருஷ்டார்த்த னுக்கு ஸ்வயயா நெரயகூழ் மில்லையே அஜ்ஞனும் சுஸக்தனுமா ிஜ்ஞாஸ்திக ரில்கு ற யற்றிருப்பானொரு பெரியோனையணுகிப் பேறுபெறவேணுமென்று ிஜ்ஞாவநத்திலே இந்தத்ருஷ்டார்த்தம் உபசீர்ண ரகின்ற ே யென்னில் * ஹ-ஹெ-ஹொதாநு சவிஜிதநவஸைவகஸ்யா ஹகாஜி * என்கிற அரஹஸ்யானத்தை விசேஷித்து ஆராய்ந் தால் இங் ளுடே சொ லப்போகாது இதையே நன்கு வி ரிப்போ

இங்கு ஸேவ ஸதானத்தில் எம்பெருமானானால் ராம் எப் படி அவருக்கு ஹகாராவோம்? என்கிற ஹாஜிம் டண்டா ரண்ய ஸி ராண மஹர்ஷிகள் * மஹாலிதாஸுவொயநா * என்னும்படி டிராயாத்தினுக்கு எப்படி ஸ்வயகர்கள்? என்கிற ஹாஜித்தோடொக்கும். வரணு, இங்கு எம்பெருமானார்க்கு

விவகை யில்லை அப்புள்ளார்க்கே விவகை என்றும் இசைந்து
போதோ மா பி பு இந்தொடிமே இப்போது நிரவகாபம்
பெயரிசு எ றவடித்திற்கு எ ர்சயடிமானுலும் ததொஷ்வம-
திலே நிவிஷரானுரெல்லாரு சலடிசாடி எ றவடித்தினுலே
பு ஹரா கு றயில்லை. இது மிகச்சிறியவிஷயம்.

இங்கு * சவிழிதந்ருவ * என்கிற விசேஷணத் த ஸவாமி
எதற்கா இட்டருளிணர் என்கிற விசாரத்திே ஒரு ரும் புகுந்தி
ரா ஸாராஸ்வாதிநீகாரும் ஜோநாவாவத்துக்கு முதல்த்ருஷ்
டாந்தம் ஸகூலாவத்துக்கு இரண்டாந்த்ருஷ்டாந்தம் உலபாவா
த்துக்கு மூன்றாம் த்ருஷ்டாந்தம்” என்றி ளவே கூறியுள்ளார்.
* ஹுடி^௧கெஹொமாநு தாவதிஸவியெ ஸெவகஸூலாஹடிசாடி.*
என்றாவது தாவபூலாவமேயின்றிக்ே யா து ச்லோ மியற்றி
யிருக்கலாமிறே * சுரு கார: வரீகரஸாலிபூயெ விபெஷ
ணை * எ ற லக்ஷணத்தி படி அணிபெற றே இவ்விே ஷண
மிட்டரு ரியிருப்பது.

ரா ஸே வ பண்ணிப் பொருளப டத்த ஶாத்ஜனு டய
ஸிஸுபூஹதிகள் முக்திகல்பமான ஹோம்களை அநுபவி^௧கு
மிடத்தில் இக்குழந்தைகளும் ரா ஸே ப ண்ணே னுமெ^௧ப்
தில்லை அரசனை^௧காண் ஶதானும்^௧சுதவெகித ராஜஸே ப
ணிப் பொருளீட்டிச் சேமித்து த்த ஶே பூயாதனா ரொ
ன். அவனோடு குடல்துடக்குடையாரெல்லாரும்ராஜஸே ராநிர
வெகூர்களாகவும் ராஜஸுவநிரீக்ஷணநிவடிவெகூர் ளா வும்
பலபலபோக^௧களை பநுபவிக்கக் காணுகின்றே^௧ இதனை டிஷ்டா
கீகாரித்திருக்கின்ற ஆசிரியரது திருவுள்ளம் ஹவடிநாவத-
தம்பண்ணி ஆசார்யஸர்வஹைமர் ஸம்பாதித்துச் சேமித்து
வைத்த அருளென்னும் பொருளை தடிநுஸாபிகளனைவரும் அவ்

வறுபந்தமாத்ரமேயடியாக ஹவதநாவததநிரவெக்காகளாய்ச்
செவ்வனே அநுபவிக்கக்கடமைப்பட்டுள்ளார்கள்என்னுமித்தனையே
சுதேஷ்வஜ்ஞாவயெய். * காகெஹொஷியரகூததாடிஇத்
யாதீஸ்தலங்களில் ஸாஸூஜ்ஞர்கள் சுஜஹஹுக்ஷணா என்றுகொண்டு
[காகவபிஃ ஷய்யவவாதுகெஸிபாநாடிஸாஹுக்ஷணிக்ஷ]என்பா.
அதுபோலே, சுவிதிதநவஃ என்னுமிடத்தில்நவவபிஃ லெவக
னையும் ஹக்ஷணயா காட்டித்தீரும். [சுவிதிதநவஃ சுவிதிதலெவ
கஸுததூக ஹவதி.] இதுலெவகைத்ருஷ்டாந்தமேயாதலால்
ஹொகஷஷிக்கு அநுமூணமாகவே பொருள் கொள்ளவேண்
டுதலால் இது மிகவும் உபபந்தம் ராஜஸேவகன் ஈட்டின பொ
ருளை ஈட்டுமேலாமங்கலாயநுபவிக்கின்ற ததந ஸம்யி ள் அர
சனைக்கண்டிருக்கவேண்டாமபோலவே ராஸேவியான ஸ்ரீமூல
புருஷனையு ண்டிருக்கவேண்டாகிறே. இஹால் ஆசார்யசி ரா
மணியோடு வஜ்ரவஹிதஸம்பந்தம் பெற்றவர்களும் சுதாஸ யஜா
ஞாஷெவெ தொ பேறு பெற்றேதீரு ள்க் என்னுமிடமு
அ ள் ள் அ ள் ளார்யனுடைய ஸம்பந்தொ ள் றயே ஒரு றது
பெற்றிரு ளே ணுமென்னுமிடமு வஜ்ரஜிதமாயிற்று

ஸெவ ஸ்தூதர ிதி * என்னாதே ஹகாதி என்ந்திலு
 ஓர் அற்புதமான அர்த்தம் அமைந்துள்ளது முன்வாடிங் எரிஸ்நிதி-
 ஷர் ளான சகலனும் வம்முவும் வழிதெரிந்து தாமே நடக் ல்
 லமையற்ற ஈ ளாயினும் 'என்னைவழிநடத்தியருளவேணும்' எ ிறு
 ிய்திறந்து இரந்து நிர்ப்பந்திக்க வல்லவர்களைப்பென்பது நிர்விவா
 ிம். அ டே ிய்திறக்கவும் வல்லமையற்ற சிறுகுழந் ிதயை
 சி த ிரஷானீகரித்ததனால் அதுபோலே நாம்புரீர்த்த நய்
 செய்யாதேயிரு டே ணுமென்றும் சுவெகூதாநிரவெகூதமாகத்தநீ
 டே பேறு ந்தேதீருமென்றும் தெரிவித்தபடி- தேசி திவ்யஸூக்தி

யாதலால் இன்னமும் ஆழ்ந்து ஆராயில் சீரியபொருள் கள் பல
பெறலாகும். ஆயினும் இவ்வளவிலே நாம் துஷ்ராகவராவும்.

சுதொநநெதிவஸுதூவவிழிதநவஉத்யு தூலாபயவாவெ
உதொரஸுதூலு கிவாமயுதி விஜுரெபெலிவெகீதடலு: உ
தூயு: உ ராயவாம்புபுணிவதநகயா தெயிகாநாஜஹீஷா நெ
வெதிஜூதாநெதக்புலவதிநஹிசி? தாஜுஸ கருவலு: !

உராராஜஸெவா விதஹநாத்யு
நியிந்தயுகிவபெஷி, தஜ்யாலுலவெ: !
சுநாயாஸமந யயாலுஜுதெ உ
தயா ரிஷ்யவமடா நுலஹை மாரொலு: !

சுஜீஹிஸுரிஸெஷ்யஸுய: உ நகாயடா
உகாஜாநுவத வித்யுதெந ஹுய
நியிந்தயஸவாநு யஸடாஸெஷ்யுணவஜா
வஜெஹாநாஸிநிஸடா உதஜாதி வெஷ்யு: ||

சுவிழிதநவஉதிவஸுதிவிருகா
சுயலிஹகருயய விஷுஉவெஷ்யு: !
உதிபதி ராயதி லொஷ்யலிவெஷ்யு:
புவிவா உஷ்யிஹ நெததாவாய !

உதஜாதி னை லாஸவபுணடிவபுணத்திலே பா' ப்பேசினேம்.

* உஷ்யு விஸெஷ்யெவஸெயு. * நீதிஸ்தலங் ளிதே ட
பெறும் வ்ய ஹாங்கனில் முக்கியமான ஒருவிஷயத் த மாத்நிசம்
ன்கு நிரூபணம் செய்து தெற்றி பெறல் மாயிருக் ச்செய்தேயும்
வாவடிசுயிவாரணிகள் தங்க் பேற்றுக்கு உடலா ப் ப பல
விஷய் னையும் உபஷ்டம்ப மா எடுத்துப்பேசினே தீரு ர்
ஒன்றே போதுமாயிருக் இத்தனைவிஷயங் னை ஏதற்கு எடுத்
துமை 'ன்றி' என்றுபுரவிவாகுக்கேடெ டொண்ணது. அதுபேச

ல்வே நம் ஆ ரியர் னும் பேற்றுக்குடலாகப் பலபலஸாயதங் கீ
யும் எடுத் க் ராட்டு தானது 'எம்பெருமா'னுக்கு ஒருவழியாலும்
'ணழிவு சொல்லப்போ'ரது என்று காட்டி படியத்தனை
ஒன்றோ மற்றொன்று சுவொத்திதமா மாட்டாதென்றுணர் .

௭ ச உதூராயநஜயஸோகாயுநிர புவணடி !

உதூராயந ஜயெதூராவதூராயுயா யுபுகாஸிதஃ !

க லாரவரதூராயெயு, ஸிவனவாஞ்சாவவாடிதே ||

ஸ்தூபுராயஸாரணிக்ரெதொலஸூவதூ

ஸூராயெயா யாதா நமஸூத உதீர்பொதூர !

தூவதூனிக்ரெதூவ ஸூ தலெயவ தூவா.

தூவதூந வதூகூ நவா நநா தூயாப !

ஒளிகை 'ரொ'டு இருளைப்போக்கவேணுமாபோலே ஸூ
யுத நிருபணத்தை அழகிதாகச்செய்தன்றோ ஸூயுநிரா
காரண' செய்திரு' ணும். *உதூராயநஜய விவீஷண மகூஷ
யாதெ பூதூராய மகூஷணமெ லூவதா விதீணயு ஸூகூ
வா ததூநாஸூவதூவவிவூ நிதூ பூவீத லூவதூயி ராம
நா * என்கிறவந்த [நூலாதிமக] பூஸூகூதியின் பொ
ரு' வூவதூநலூவேகூமேயன்று . ஆனாலும் இங்கு மகூஷ
மெ லூவதா விதணய வரம் ஸூகூ எ'று லெதிவூ
மலூ ர ஸாமி அருளிச் செய்திருக்கையாலே அந்த லீதிவூயம்
உள் படியாது. எ'று சூவூவாகூத்தைக் கொண்டே நாம் தெரிந்
து ரொ ளே ணும் 'துடுப்பிருக்கக் கைவேவானேன்?' என்று
அ ந்த ம் ருளிச்செய்த ண'கிலே, பூநியிராசார்யார்தாமே
விஸ்தரித்து வியாக்கியா ம் செய்தருளியிருக்கையாலே இங்கு நம்
முடைய ஸூநூலிகளுக்கு கிஞ்சித்தும் அவகாஸமில்லை திருக்கு

எண்வேடா? இங்கன ஸ்ரீராமபரம்பரை விவகரித
மென்று ஈட்டியருளே ச்ருதபாஷாஸார்யர் ஸ்ரீஸ்யாமிநிஷ்
ரணமெனாதே ஸ்ரீஸ்யாமி ஸ்ரீஸ்யாமிநிஷ்ரணமென்று வழி ஈட்டி
விட்டருளிற்று. இங்கே இரண்டு ஸ்ரீஸ்யாமிபடிமுள்ளன முதல்
வடம் ஸ்ரீராமபரம்பரை ஸ்ரீஸ்யாமி ஸம்பந்திகளைச் சொல்லிற்றாய்
இரண்டாவது ஸம்பந்திபதம் தத்ஸம்பந்திகளைச் சொல்லிற்றாகிறது.
ஆகே எம்பெருமானாரோடு பரம்பரை ஸம்பந்தமுள்ளவர்களுக்கும்
பேறுதப்பது என்பதே ச்ருதபாஷாஸார்யருடைய ஸ்ரீஸூக்தி
யினால் நிஷ்ரேஷ்வலிபிமாபிற்று.

நம் தேசிகனுக்கு உடையவரோடு வணங்குவவடிவவகரித
மான ஸம்பந்தமேயன்றோவுன்னது; அப்படியிருந்தும் சுதாஸா
மென்கிற ஒரு சொல்லையிட்டுத்தானே * ததந ஸ்ரீஸ்யாமிநிஷ்
வெ * என்றருளிச்செய்தார். “ ராமபரம்பரை ஸ்ரீஸ்யாமி ” என்கிற
வ்யவஹாரம் கூரத்தாழ்வான் எம்பார் ஆண்டான் ஆச்சான் பி
ளான் முதலானவர் ளிடத்திற் போலே தேசிகனி த்திலும் ஸ்வா
ஹதம்: இன்றுள்ள அடியேனி! த்திலும் ஸ்வாஹதம்; இனி
எழேழ் பிறவிக்கு அப்பால் கிண்கிண்போகிற ஸ்ரீவைஷ்ண
ஸிஸ வினிடத்திலும் ஸ்வாஹதம். ஸம்பந்தத்தில் வடிவவகரித
வடிவவகரிதகவர்கள் ஸ்ரீஸ்யாமி. மீமாம்ஸையில் * ஸ்ரீஸ்யாமி
ராமபரம்பரைஸ்யாமிஸ்யாமி ஸ்வாமி * என்ற ச்ருதி வாக்யத் தப்
பற்றின விசாரத்தில் உள்ள கிஷ்கர்ஷம் உணரத்தக்கது. ஆகவே,
எம்பெருமானாரைய ஸம்பந்திகளுக்கு அந்த ஸம்பந்தமே நேறு

ரா ஸத்தியுண்டென்று இசையும். அந்த ஸம்பந்தத்திற்கு
ஒரு ஸ்வரூபமிட நினைப்பது தகுதியற்றது. உபாயாஸ்யாநத்
திற்கும் ஸ்வரூபமிட நினைப்பதும் ஸ்ரீஸ்யாமிநிஷ்ரணம்
சுவரூபமென்று பூகி ஜீபண்ணி சுதாஸ்யாமிநிஷ்ரணம்
ஸ்ரீஸ்யாமிநிஷ்ரணம் ஸ்ரீஸ்யாமிநிஷ்ரணம் பிறர்களுக்கு ஸம்
வகரிதத்தியில்லை. இது ஸ்ரீஸ்யாமிநிஷ்ரணம் என்பதை இவர்கள்

தாமே இசையவேண்டிற்றும் வந்து முடிந்தது இனி சுயிக
அ அடிகள் சுவைபெய்தும்.

வரலாறுவாழ்வுபுத்தம் பண்ணும னே எம்பெரு
மா அவன் ஒருவங்கல்பம் த்து ஂண்டு மறுபுத்தம்
ப ன்ணுகுறன். * ஸ்ரீராமாநுஜவ வாயி வ வ யிலொலி
கூடிதாமி * என்று அவன் ஸங் ல்பம் ஂ ர் டதா ச்ருதப்பாகி
சார்யர் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச் செய்தாயிற்று எம்பெருமா
தான் கொண்ட லங்கு ஸரீரத்திலே ஹவபு ராமாநுஜவ வஸத்
த எவ்வளவுதூரம் திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கிறு ஂறு விம
சித்துப் பூருவர்களில் ஒருவரும் , ரையறுத் திரு வில்லை. உ ட
ய ரோடு ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தி றுக்கு ஂத்திரமன்றி ஂே சுத
வழவழித ஸம்பந்தி றுக்கும் நற்கதியு ஂடென்று ம் தேசி
திருவுள்ள பற்றியிருக்கிறு ஂன்னுமிட ஸி ராயிவியா வுளது
இல்லையேல் * ததாமவஸாபுத்தவயிலு * எ ஂறது ஂரயு-3 மாசு
மன்றே. [ஸுக்வாவரலு] என்றத்தோடு வாகவாகுமா ஂே இது
அருளிச்செய்திருக்கையாலே லாம்ப யவழவயாதத்தில் விவா
ல ஹும் கொள்வதுவழயு-3ம்.

இவ்விஷயத்தில் பிறர் போராடு து எம்பெருமானு டயவும்
எம்பெரு ஂருருடையவும் பூவாவலிசேஷத் த் கு ஂப்பதொ
றிலேயே பர்யவஸிக்கும். “எம்பெருமானாரே. உம்முடைய ல வ
யில வ யிகளையும் ஂன்உத்தீர்ணராக் ஂ ஂன்’ என்றுஎம்ஂ
ருமான் வரமளித்திருப்பதாக தேசி ஂே அருளிச்செய்திருக்கும்
போது இ ஂவனே அதுகாவிக்க அ னுக்கு அதிகாரமில்லை எம்
பெருமானார் இஂவனே வரம் பெறவுமில்லை எ ஂபவர் ஂைப்பற்ற
ரம் எ ஂசொல்லவல்லோம். இப்படிப்பட்டவர்களை ஂோகியே
ஹட்டர் ஹஸ்ராம பர்யதத்தின் உபோத்காதத்திலே ‘ததி
சுவிதித ஹவபு பூவாவலிசேஷாஂலவலிவெஸாஅலு என்றும்

‘ஹமவசுபூஷாடி: சிஷணவாரிதம்’ என்று மருளிச்செய்தார்
 ॥, பூசுநா ஸ்வலம்ஹரா: ॥

முந்தின ச்லோகத்தில் “சுவிதிததுவம்” என்கிற பதம் போலே பிந்தின ச்லோகத்தில் [பூசுவாவரடி] என்றது உயிர் நிலையாயிருக்கும். ஒருவன் எனக்கு நிதி கிடைத்ததென்றால் ‘உத்யோகமின்றிக்கே இத்தனை பொருள் எங்கனே பெறலாகும்? என்று சொல்லும் செய்வாருமுண்டோ? ராஜ்யாஹிஷேகத்திற்கு வசிக்கையிருந்த பெருமான் அன்றே காடேற எழுந்தருளினாரென்றால் ‘இது எப்படி ஸ்வலாவிதம்?’ என்று கேட்பாருண்டோ? வரத்தின் பயனாக வாய்த்தது’ என்று ஸமாஹிதராமாப்போலே இங்கும் எம்பெருமானார் பெற்ற வரத்தின் பயனாகவே சகஸ்வ யிகளுக்கு இப்பேறு வாய்க்கின்றதென்று ஸ்வலாவிதர்களாவேனும் என்கிற திருவுள்ளத்தாலிதே தேசிகன் [பூசுவாவரடி] என்றருளிச்செய்தது. ஸ்வ-ஆஸாநம்போலே அரங்கன் வரமளித்தானென்றால் இதுதன்னிலே சொல்லும் செய்ய பூர்த்தியுண்டோ? யாரை நோக்கி சொல்லும் செய்வது? இதற்கு விடையளிக் வேண்டிய டமையே மக்கில்லையே.

வரபூஷாநபூகார: கீர்த்து ? என்கிற விவரமொன்றிலேயே இவ்விஷய அமைதி முடிவுபெறவுரியது. மற்றைப்படியான மூருவிஜ்ஜரமெல்லாம்; சாதபெக்ஷிதமேயென்னலாம். வரபூஷாநபூகாரத்தைப்பற்றி முன்னோர்களே ஸ்வஷ்டமாக அருளிச்செய்திருக்கும்படியை நாம் நிரவதீதமாக நிரூபித்துள்ளோமாகலால் அதனை மாறுபடுத்த சஹ-அதையுடையார் ஆருமில்லை. * ஸ்வஸ்ய ஸ்வஸ்ய நிஜரணவரி ஸ்வ-ஆஸாநாஹிஷேகமென்றச்சுதப்ரா சிகா ஸ்ரீஸூக்தியினாலும் வரபூஷாநபூகாரம் விஸுதீகரதமே

“ஹிஷணவஹாமதராஷ்ஸந்யாயெத” என்று மத்தீமாஷ்ஷத்தில் தேசிகனருளிச்செய்தது பூர்வபக்ஷிகளுக்கு உபகாரக

மாக விரகில்லை. * உதாஹிஷ்ணு ராகக்ஷெஸை: * என்னப்பட், விஹ்ஷணவஹாமதர்களிடத்திலே இந்த வஹாமதக்ஷமொன்று தவிர வேறு ஒருவகையான பற்றுகம் கண்டதில்லை. “வ்யாஜமென்றே உபாயமென்றே பேரிடத்தக், னான தொன்று எந்த வ்யக்திகளிடத்தில் இல்லையோ அந்தவ்யக்திகளுக்குங்கூடவா பேறுகிடைத்துவிடும்? என்று ஸங்கிஞ்மவர்ளுக்குச் செவவனே ஸமாதானம் பிறப்பிக்கை காகவாயிற்று விபீஷண ஸஹாமத ராகக்ஷஸர்களை தேசிகன் எடுத்துக்காட்டியருளிநார் திண்ணமாக மயுடி ஸூத முள்ளவிடத் தயன்றே ப்ராமாணிகர்கள் எடுத்துக்காட்டுவது. விபீஷணும்வானோடே சுத்ய வலவஹித ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களுக்கும் பெருமாள் பலன் அளித்திருக்கலாமாயினும் அது பூரணாரூபமாகக் காணப்பெறுமையாலும் பூரண பூதிவஹமானதைக்காட்டினுல்லது ஸங்காகுயஜந அதிஸூராயாதம் பிறவாதாகையாலும் ண்ணழிவற்ற பூரணஸிங்கமான அதுதன்னையே தேசிகன் எடுத்துக்காட்ட நேர்ந்தது.

தேசிகனுக்கு டடையவர் ஸம்பந்தமே உத்தராகமானால் * ததாஸாஸஜாவயிவெ * என்றும் * நித்யோபூவீடி ஹமவநு * என்றும் பெருமானை நோக்கிச் சொல்லுவானேன்? என்கிறவொத்தும் பொருளற்றது. ஒரு உபாரன் பக்கவிலே நெடுநாளாக சூவலாவேகை பண்ணி வந்தானொருவன் ஒரு ாளில் ‘பிரானே நீ கொடாததால் என்கொரு குறையில்லை எனக்கு நிதியுண்டி காண் என்று’ இதில் வொத்தாவகாஸமுடோ? எவனிடத்தில் அபேக்ஷித்துக் கொட்டிருந்தானே அவனிடத்தில்தானே இந்த ார்த்தையைச் சொல்லவேணும். வேறொருத்தர் பக்கவிலேசொல்லப் பிஸக்தியுமில்லை எஸிக்கவும் மாட்டாது. “வஸ்துத: நிதியிருக்கும்போது பிறனிடத்தில் யாசிப்பானேன்? எம்பெருமானார் ஸம்பந்தமே உத்தராகமானால் எம்பெருமான் பக் விலே சென்று யாசிப்பானே” என்கிறே ஸ்வி ஸ் இனி அபதரிக்கும்.

சுசுருஷ்வயஸு; யதிராஜஸுப்ததிரிஸி * சுசுருஷ்வயஸு
 உரவிதூ ஸுதாஸு.....ஸுரண யதீஸு அரணம் வுணீஸு
 என்றருளிச் செய்தவர் நம் தேசிகனையிறே. எம்பெருமானார்
 திருவடிகளைப்பணி துதான் உவஞ்சுமென்றும் எம்பெருமான்
 திருவடிகளைப்பணிவது மனசையுமேயென்றும் உவஞ்சுமா
 நிஷ்கர்ஷித்து வைத்து, பிறகு எம்பெருமானையே பூசுவதென்ற
 பற்றுவது முறையோ? ஸு ஸுவதி உவஞ்சுமென மனசையுமேயு
 வதென்றாயிற்று * என்கிற நியாயம் கவிதார்க்கிக சேனரிக்குத்
 தெரியாமையில்லையிறே. தெரிந்து வந்து உவஞ்சுமெனத்துக்கு
 எழுபது சுசுருஷ்வயஸு மனசையுத்துக்கு ஏழாயிரம் சுசுருஷ்வயஸு
 அருளிச்செய்தது முறைமையோ? * சுசுருஷ்வயஸு ரகசுதெ
 சிஸுருஷ்வயஸு * சுசுருஷ்வயஸு ரகசுதெ சிஸுருஷ்வயஸு * என்பது
 போன்ற ஸுருஷ்வயஸுக்குக்கும் * சுசுருஷ்வயஸு உரவிதூ
 என்ற ஸுருஷ்வயஸுக்கும் பொருத்தமுண்டோ? என்று வினவி
 னால் * சுசுருஷ்வயஸு உரவிதூ ஸுருஷ்வயஸு உரவிதூ
 உரவிதூ என்று என்றிங்மனே சிலபுடைகளிலே கண்ணழிவு சொல்லப்
 பார்ப்பார் பிறர். எல்லாம் பொருந்த ஸமவ்யப்படுத்தும் நன்னெறி
 யை வேதவேதாந்த வைசியந்தியிலோ சென்னைத் தொண்ட மண்
 லம் கலாசாலை ஸுபாண்டபத்திலோ பணிந்து கேட்டுத் தெளிய
 ஸுருஷ்வயஸுமென்போம்.

“அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயன் நிற்க அருமறைகள் தமிழ் செய்
 தன் தளேகொண்டேன்பற்ற மதுர வி தோன்றக்காட்டும் தோல்
 வழியே நல்வழிகள் துணிவார்டுகே * என்று தேசிகனருளிச்செய்த
 துளர் என்பது நிர்விதம். ‘ஸ்ரீமதுரகவிகளின் மரக்கந்தைப்பற்
 றுவதுதான் நல்வழி; மற்றது அல்வழி என்று இராமல் ஸ்வயம்
 மா அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. இவ்வழியையே நாம்
 நிராட்டுகின்ற ஸுருஷ்வயஸுணத்தைப்பழிப்பதைப்போதுபோக்

ரா. 'ொண்டிருப்பதும் தேசிகாபசாரத்திலே பர்யவஸிக்கும்த்தனை யென்று வடுவெடிகாது ஸாரபெ வடகம். இதுநிற்க.

யுக்ஷணமெ! நித்யம் பூவீடி * என்னவேண்டியிருக்க *
 * நித்யம் பூவீடி ஹமவந்யமி ராமநாய! * என்று மீளவும் எம் பெருமான் பூலாடித்தையே பிரார்த்தித்தது ஏனெனில்; காதம் பலவு திரிந்துமுன்றலும் மறுபூடிதம் அவன்கைபதுவேயிறே, கூடி-ஆ ன்கு டாதிவின் வாசலல்லது புகலில்லையிறே. ஆசாரியன் ப விலே திருமுகங்கொண்டு ஹமவத்ஸந்தியிலேபுகுவது; அந்ே மு ம்பெறுதொழிந்தவாறே பின்னையும் ஜசாரியன்பாடே மீள்கு; மீண்டும் மறுக்கவொண்ணாத திருமுகங்கொண்டு எம்பெருமானையே தேடியோடுவது; இங்ஙனே யாதாயாதங்களுக்கு ஓரள வில்லைமர். ' னாஞ்சுழலையிட்டுப் படுகிற பாட்டுக்கு நூல் எம் பில்லையே

பூவீடி ஹமவநு யி ராமநாய! * என்றதற்கு தேசிகன்
 டாடிமா த் திருவுள்ளம்பற்றின உண்மைப்பொருளையும் உரைப் போம்ே 'மி'; ஹக்ஷபூடிதளவயிசுமாக அரங்கன் பூலாண் னா ணெமென்று ாரினபடியன்று; 'ஸர்வலோகபரணயரென்று பேர்பெற்றிருக்கிற தேவரீரை துணிகரித்து 'சுடி-ஹ்மஸாடிவாவி ஷெ' என்று மார்புதட்டிச் சொல்லுமடியேன் பக்கலில் ஒரு சீற்றம் பிறக் பூ 'தியுண்டு; நம்முடைய ஸம்பந்தத்தையே உலகமெல்லா உத்தர ரா கொள்ளாநிற்க, இவர்இதைவிட்டு ஒரு மதுஷ்யவ்ய'தியி' ஹ்மஸாத்தைப் பெருக்க மதித்துப் பேசுகின்றாரே, இது எ' செருக்கு. என்று தேவரீருக்கு, திருவுள்ளம் புண்படும்'பிராடே. அ'நனம் புண்படவேண்டா; உள்ளதைச் சொன்ன தா யாடே எ' ப்பனே.சீற்றம்ே 'டா;நியாயத்தையாராய்ந்து திருவு'ளம் உந்தேயிருக்கே னும்'' என்று எம்பெருமானைத் தேற்றி படியாமத்தனை ஆக எம்பெருமானுடைய ஸ்மஸா

த்னையே தம்கு நிதியா ப்பற்றின தேசிகனுடைய திவ்யஸூத்
தியே ம்கு நிதியாம்.

ஹயொஹிவி-ஹிதொஹி -யதிவதெஹ்ஸம்ஸா ஸ ஸம்யிதாஃ

கூ வாணிதெஹ்ஸிதெதி நிமஜாநாயாஜிவ்ஷெஸிகெ
ஸஹ்ஸிஷி விஸஜீகரதெ-குவிஷ்யெ ஜொஜிஃ ஸ்யாகாவதாஃ
தெ தஸ்யாயிதாஃ நஸக்தஹ்ஹொஸ்வெஸ்யொரொவிபு-வஜ்

ஸ்ரீ யுக்தி யொமிநா யஜிவநஸம்ஸததொஜ்ஜாஜிஸாஃ

கூ தஹி-ஹொநி-ஹெ வணகயாவததெஹ்ஸெஹ்ஸதஃ
ஹதஜ்ஜாஜி வரிஹாஸராவஹணிதீ கணெஹிதொகாவெஹ்
ஸ்ரீ ஹெஸிரொமொரொஸா நிகெட வாஜ்ஜாமிரஜ்ஜாஜிஸா

ஸொநஸெதஜ்ஜிவஜிதயாய-ஃ

புதஜீ-ஹெ கி புரஜ்ஜெநொஜ்ஜ புயயெத !
ஸெவெஸகா ஸ்ஷஜிஹஸிஜி புதிவஹ்
ஸாஜ்ஜாவாஹெ ஹகிஸெயெ-ஃ கிஸுஸாயிஜி !

பு ராவெஸிஹஸி நிர்ஹெ வஹுதஹ்
முஹெதந்ஸிந ததவாஸாஜி புயயெத !
கஜி ஸ்ரீ ஜெஸிகஸ-கஜி ஸுடஹ்ஸாந்
ஹஜிநய-ஜாதாவிசகஜி-ஹஜா தெது !

ஹத ஸ்ரீ ஜெஸிகஸ-கிபுஹ்ஸாதா
கா ஜிவாஸி வாஜி நானா ஜஹ்ஸா !

ஹ ஸ்யாஜி ஹெஜ்ஜாஸ கிதெதாஃ

ஸ்ரீ ஜெ ராய-ஜாஸெ விநிதெது !

ஶாஹுதிசு ௩ ராஹுதிசு கணிகாபீதேவ ஸங்குத:
 முநெலிநுவரிகுதித வடயியொ ஹஹ-ஹஜெ ஹஸி
 ஶுஜாநுவெசிரொமரூ: கரூணயா நிதஞ்சுதீரீசு
 ஶாஸெஸெவ ஶுவாவிநிம-ஶயதாதிதேவஶய-ஶுதே

பெருமாள் றாயில் பிரதிவாதிபய் ரம

“தேசிக தர்சந கண்ட கோத்தாரா”

அண்ணங் ர சாரியர் இயற்றிய

ஶூற்றைம்பத்து மூன்றாவது க்ரந்தமாகிய

அத்நஷ்டார்த்த ஶர்வஸ ம

முற்றப்பெற்றது.

ஸ்ரீரஹு

ஸ்ரீகாந்தி பூதிவாழிலயம் ர
சுண ஐ ரா வாயு பூணீ தா

ர தவ நீ கூடா.

பெரும ள்கே யில் ப்ரதிவாதிபயங் ரம்

அ ண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

ர த ந ப ரீ கூடா

ஸ்ரீந்யாயஸித்தானுஜந வியா'க்யா ரமா ஸ்ரீமத்
திருப்பபுட் குழி ' ராமி பணீத்த ரத்நபேடினை விலுள்ள
ரத்ந' ளில் ஒன் றப்பறறி பரீ கூடா

HADDON AND Co. PRINTERS MADRAS.

பஹுதா யஸ்ர வைக சி வீசா ம்.

ஸ்ரீரஹு

வடிநாதநாநிவலாயா. க்ருதெரஸூர விவக்ஷிதஸ்
ஸாரஸ க்ஷெபர குபெண மடிந விநிவெடியெ

ஸ்ரீஹிம உஹாபெஸிகெரநுமூஹ்தெ ஸ்ரீஉதி
நூயஸிகாஜதெ ஂரஂஸூரவரிஹெடி விருஸதி ஸெயம்
காரிகா * ஸ்ரீயாஸஹதூராவதூம் ஸாஸுதம் தத
வவதூ தயொஸூரெஹெகூஸகூகூ தததூஅழிரா
மதி. * உதி சுதூ ப்ரீமத்திருட்டகுழி ஸ்வாமிஸுவ
பெஸதஸூபூஸிகாநா வரஉவகுஜுவாநா வஹு
ஸாஸூவிஸாநாநா உஹாஹொவாயூயாநா ஸ்ரீ
கூஸூதாதயாய உஹாபெஸிகாநா ரதூபெபிகாவூ
வூஸூரெஹ உஹ ஸ்ரீஸகூ ஸாஸூஹெ | யயா.
[ஸ்ரீயாஸஹகூதி உதூஸ வதூஸூவெஹி ஸ்ரீயாஸ
ஹெவெதூய. சுதெந சூயாரகெஸூரகூ ஸெஸிகூ
ஸரீஸிகூ காரணகூரெயா பெஸூரெவி ஸகீதூதூ
வதி ஸ்ரீயாஸஹதூஸூராவதெ சுநயஸூ நொ
வித. உலயவயடூவூர வதூஸூ வ விஸிஷூவர
நிஷகெந ஸ்வஹாராயொமாச நஹி வடவடொ
அடகூபிதி வதூஸூ வடெநவஹ வடஸூஅகூபிதி
வதூம்யுஜுதெ. தயாஸதிஹி வடஸூரவிஅகூ வட
ஸூரவிஅகூபிதூய. பூதீயெத; நதூ வடவடெயா
அடகூபிதி தயா ஸ்ரீயாஸஹ ஹவதொ ஂராவதூ
அதூதூ ஸ்ரீயொவிஂராவதூ ஹவதொவிஂராவதூ
அதூய. பூதீயெத, நதூ ஸ்ரீ ஸ்ரீஸயொஂராவதூபிதி
ஸாரஸத பூதீதெ த, சுதொ யயொகூணவாயு உவி
த.] -தி !

வா தாடிஸ்யொஜ நா டெஸிகெஃ வஸெஷி உந
வாவி வினீதா நலவிதுஹுதி சுகிஷுகவிஸாவ-
லளாஹெ கிதிதிநாஃ கவயிதுஹெஃ காஹெநா
*ஸ்ரியாஸெஹெவ தெவஸுஃ டாஹ்துஸாஸு கந்ததஃ
உதெஹ்வியாலிலுயவீஃ புகியாலிஃ ஸாகா-
கவநஹெய, சுயஸுநமடிஸெஷதயாயொஜயி தவா-
நி தித்ராணி வடாநி சாரிகாயாஹிவெஸு கவயனீஸ-
டெஸிகா உதிகுதஃ சுயனீடிவி நரொஹெத வெதவெ-
விஹுஷாடி ப்ராஹணிகவணீத வரிஸுஹெஃ ப்ராஹீ
நவாஸுதாஸிஃ ஸீரஹநாஹ.நாஜ யதீதூ ஹாஹெஸி
கெஹெஹ்வியொஜ நாயா சுபுடிஸுத வுவயெயடி
உயஹெயொஜநா யடி குயகூடிஹிதாஸுநாதுஹிடு தெ-
வடாஸுதாஸிஹெஷா சவஸுஹெவஹி நிரஹிதா
ஸுாசு

சுய யொஜநாவிஷயொயம் ஹதாநாஃ யயாதா-
விவா யடிதூ ரதூவெடிகாயாஹுதெ 'வடவட-
யொஹிடுக' லிதூகூஹிஹாய 'வடெநஸஹவடஸு-
ஹிசு விதூகூஹி, வடெவிஹிசு வடெவிஹிசு
லிதூகூஹிவெடிதி; தஹெதஹுதூதாஃ நபுதிஹாதி
உஹுதவாகுஹி தயதொவி ஹதூஹெகாஹுவணவஹி
ஹொயொஹிதுஹுதி 'ஹாஹாஹதஃ வுாஸுயா
ஹஹ வணாஸுஹுஹுஹுசு ஹதூகூ; ஹுஹி
வணாஸுஹுஹுஹுஹுஹு, வுாஸுநஹி வணாஸுஹு-
ஹுஹுஹுஹு ஹதூகூஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி
யாசு வடவடயொஹிடுகலிதூஹெநா ஹுந யொ-
ஹொயொ ஜாஹெத, ஹணவ 'வடெநஸஹவடஸு-
ஹி'லிதூஹெநா ஹெஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி
ஸுஹிசுஹ.நாஹி, வடஸஹிதஸுஹிசுஹா யா-
த்தி ஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி
தூ கிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி

‘வடெநவஹ வடவஸூர்விக்ஷு’ ஐதி சலிசஹ
 ஸ்வவித ராகுஸனிபெரவஸூர்வெ, வடெவிக்ஷு
 வடெவிக்ஷிதி சவஸூர்வாயாசு நவயுத் தயா
 வாகுஸெயீ விநுஸூர் விநுர்வெத் *ஸ்ரியாவஹ
 துடாஹத்ரிதிசெயுபெரவஸூர்வெ

நவரங்கு சுவியஸ்யொமவியொமள து-று
வயாவெவெதி 'நவாவஹ ஐத்ரியாணெகாடிஸ'
ஐதூநெந ஜாயஜாநொஸொயம் 'உநவாவஹ ஐத்ரியா
ணெவெகாடிஸ ஐதூநெநாவி ஜாயெதெதிவகூம் வ
வபூயாவொளலி தூவிர ஹாசு '

‘வடவடயொழிச்சுவடி, வடெநவஹவடவூறி
சுவடி’ இதுமூலையியொலி வாக்குவனிலென ன ரஞவ
நெவ வெளயம் ப்ரதாதுமறுதிதுமேயும் வறுமிதநிடி
முநானா ப்ரதாமுகந்தோவி ப்ருதிஜாவயாழ்வஸ்த

ரதூதவெழி ராகுதாண்டதெ லிசுவில வொகொழாவாய
கூலவி ஷாவ ஹ்ருதீதி நிவிடவாடி வடவடயொலிடி
கவிதி சு மகூநாராயணயொருவாயகவிதி வதூம்
மகூதெ வடெநவஹ வடவூலிசுவிதிவசு மகூநா
வஹநாராயணவொவாயகவிதிவதூம் மகூதெ
வவம் வெயாவாகூலவஹிவெவொ ஹவதாண்டதெ பூரா
ணிகொவா நவெதிவூஜாஃ பூராணி வவெதிவெ
சு. உலயதொவி வெயாவெவஷஜம் நாவெவூவெதூதூம்
ஹவதி சுய தடிவெவூதெ திவெசு, வெவஷஜபூகாரொ
நிரூவூதா திதூலூயூயாண்டெ

“ஸ்ரீ யா ஸுபாயஸ்சம், நாராயணேஸுபாயஸ்ச
விதி னஸ்கெந வாஸ்கெந ஸ்ரோதூஹவதி; ஸ்ரீவிஸிஷ்ட நா
ராயணே உபாயஸ்சவிதி சுவரெணவாஸ்கெந ஸ்ரோதூ
ஹவதி” ஐ தி நிரஞ்சயிதஸூஹவெசு சஸூ சநெந
வாஸ்கெந சயம்ஸொபொஜாயதெ ஐ தி வ்யயக்யக்ய
நிவாடிதாடி

சுயவருஷே வாவஜ்ஜுவதிசெவந லவஜ்ஜிஸஸ்
வமதஸெஸாவாயகவஸு ப்ருதெகநிஷதாம் ஸஞ்சயதீ
வாக்ஷாநுவஞவீக காஷிசு? ஐதி ஸ்ரீ ஸ்ரீஸமெ ரு
வாயகவதிதி வாக்ஷாநுவஞவீக தாஜ்ஜஸீ திவெசு; வட
வடயொஅபிசுவிதிவாக்ஷேவி திசுவஸு ப்ருதெகநிஷ
தாம் ஸஞ்சயதீதூதூலவதி னதஜ ரதவெடிகாக்ஷ
ஹிஸம்யிவிருக்டு சுய ஸ்ரியாவஸ நாராயணஸெஸா
வாயகவதிதிவாக்ஷேவ உவாயகவஸு ப்ருதெகநிஷதாம்
ஸெஸாயதீதி வகூஷுலவெசு னவம்ஸதெவஹி ரத
வெடிகாநுமூணுலவிஷதி தயாவ, ஸ்ரியாவஸ
நாராயணஸெஸாவாயகவதிதீஹா ௨ வாவஜ்ஜுவ
தூவாயகவாஸுவமஜ்ஜுதெ ஹெயதிதி விஷதி
ஸ்ரீஜேஹஸுத்யஸாரெ * விஸிஷெ விஷயெ துந*
ஐதி காரிகாஜநுமூஹீதவதாம் டெஸி வரணாநாம்
தெ 'ஸ்ரீஸ்ரெ ருஸாவாயகவ'; ஐதி யநமூகூதிதீவ
விஷ்டு. ஐதூன உவாயகவவிஷயெ விராநு ப்ருதூவி ர
டொ விஸீந ஐதிஹதி. சுஹொ. ஞவவநம் ஹஞ
தொதூதி. ஐஜேஹுதாவசு.

வடெநஸஹவடஸுஅகிசுவிதூகூ வடெவி தி
சுவம் வடெவிஅகிசுவிதெவ ஸரஸெ ஸெஸாயஸம்லவெ
திதி வததாம்ஜநஸுஷு ப்ருஸாடியா ஃ. ஐஜ வயெய்டு
வடெவிஅகிசுவம் வடெவிஅகிசு வஹுமதூர ஸம்லவிது
ஜஹுதிவா நவெதிப்ருயதெதா விவாரணீய்டு யஜிஸ
லவிதுஜஹுதெவெதூவதெ, தஹிஅவிவாரஸூரூ
ரகயா தஹஸம்லவிதுஜஹுதீதி ஜெஜுஜுதெ,
தஹிஅ சுஸம்லவிநொ ஸெஸாயஸு விநெ கிஹுஜெ வ
தரணம் நெவஸஜநீய்டு. வடெநஸஹவடஸுஅகிசு தீ
ஹாக்ஷம் நவஸுஷுதூநாநாம் வாஜ்ஜாநாம் ணெடிநிவ
திஷுதி. யெஷாக்கணெடி வதெஜிஹம், தெ விவெகிநொ
ஷுதூநாநவ லவிதுஜஹுதீ. தாஜ்ஜஸாநாம்ஹுஜி
சுயஸம்லாவிதாயப்ருதீதிருடெஷுதி. யடாக்

புக்ரணாஸிமாஹவித்ராஹ்யுநிணயம் * உதிஹி
புரானிகாநாம்பததி. ஹவித்ரவிரொயெந சவ
ஜ்வாயுபுரீதி: கயிவலவித்ரீ விவெகிநாடி,

நம, சவஜ்வாயுபுரீதிநயொமதாஸு-
யாணஸவஸிவெஸெ வததெவா நவா? உதெவ
விவாஸாயி, விவெகிநா ஜ்வஜ்வாயுபுரீதிநெ-
பெதி ததிஜாஸாஹா; வபெநஸவபடஸூதிசு
தித்ரஸுஸுஸு வபடஸூதிசு வபடஸூதிசு
திதி சவஸுபுரீதிநயெதபம; தாஜமஜ்வஸ
புரீதிஜநகஸஸவஸிவெஸெ ஹு உதி வஹ
உதிவெசு ததிஜதிவெஸம. சவஸஸவஸவமெந
தெவ தாஜஸாயுபுரீதிஸூசு, நாநயெதி வஜ
மவபாதிதயஸூசு. துஸுதமநயெந தயாஸு
வமஜெவி தாஜஸாயுபுரீதிநகஸஸிதி ஹு
ஜாஸாஸுஜதிதிவ, உ.

சுதெஜவயெயு. வெதெநாநெ தெணஸவ
மஜ ஹதவாநி துநெ. வெதெநாநெ தெணஸவ
மஜஹதவாநி திவசு வெதெநாநெ துமஜன ஹத
வாநி துவி வொயு புரானிகுதி நா துவிவ வஹ.
* வொஸுதெவ புரானிகாஸவஸு வுஸுணாவிவஸி
தெதெ தெணஸவஸி துநா வொமஸாஸி து
வெதி விவாஸயதா வெஹிநா வஹ ஸுதவதா
நா து ஜநாமி விவாஹதாஸ. தயா; வெதெநா
நெ தெணஸவ ம ஹதவாநி திவகெந கீஜஸா
வொயஸுஸு துத உதி விவாஸ நிஸுஸுஸு வொ
நவவதி வெதெநாநெ தெணஸவ ஜவ வீதவாநி
துநெ, சுதாவி புராமுதரீதா உலயவிஸுஸா
வொயஸுஸுஸு துஸுஸுஸு துவி நெ தெணஸவ
கஜஸுபுரீதிதெஸுஸுஸாவி வுஸு தசு வுஸா பெவ
வெதெநா நெ தெவி வீதவாநு ஜவவிவீதாநு

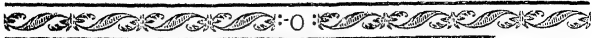
உதெதுவம் வொயொ மெவஹுடி யிரொஹதீதி ஸ
வொஹுமெவெயொய்வாடி. பூதீயநொநொயொயலிவொ
ஹநுதெ தஹிபுல வரிதூஜு னவெதி க்ஷுண^ணலிடி
ஸாஹுவிடிடி. சுமெயெவரீதூ வடுநஸஹவடிஸு
லிசுலிதூதொவி வடுவி^{லி}சு^{லி}வ^{லி} வடுவி^{லி}சு^{லி}லி^{லி}திபூ
தீயெதெதூ^{லி}ய^{லி}நொ^{லி}ய^{லி} வொவாதவொ^{லி}டிவ ந
பூதிவதி மொவ^{லி}ரொ^{லி}வ^{லி}தீதி நிரவடி

னவம் ஸ்ரியாஸஹதாவதுலிதி வாகுலவி ஸ்ரி
லவிதாவதூ விஜாவவிதாவதுலிதி சுஸம்மதலய^{லி}
மெவபூதூயயெலிதி நிரகுவிதம்லவதி. ஸ்ரீஸ்ரயொ
டிதாவதுலிதூ^{லி} நிவி^{லி}ஸெ^{லி}தெவ ஸ்ரியாஸஹதாவ
வதுலிதிவாகுல^{லி}வொ^{லி}பூதிஹதெதிஸூ^{லி}தெ, ரதவெடி
காயா^{லி} பூயா^{லி}ஸொ^{லி} நிர^{லி}ய^{லி}க^{லி}ண^{லி}வெதி நிரபூ^{லி}வடி ஸ்ரீ
ஸ்ரயொ^{லி}டிதாவதுலிதூ^{லி}கெ^{லி}வி ஸ்ரியொ^{லி}விதாவதூ^{லி}
ஸ்ரீஸஸூ^{லி}விதாவதுலிதி பூதீ^{லி}தி^{லி}டி^{லி} நி^{லி}ய^{லி}ரொ^{லி}வெதி
யெயடி.

ஸ்ரியாஸஹதாவதுலிதெதுஷாவகுக்ரநூயாவி
யொஜயிதம் ஸகூதஜதி நிரகு^{லி}வயதாம் ஹதாம் நிரகு
வணா^{லி}நி^{லி}வ வயம்ஸா^{லி}டி^{லி}ர வதம்ஸயா . ரதவெடிகாயா
ம^{லி}நிகா^{லி} ஸாவ^{லி}மெ^{லி}டி^{லி}வெ^{லி}திதூ^{லி} வ^{லி}வொ^{லி}ஸூ^{லி}மெ^{லி}யடி ,

ரதவெடிகாமதாநி சுநூ^{லி}நூ^{லி}வி^{லி}வஹகு^{லி}நிரதூ^{லி}நி
ஸயெ^{லி}ஷெ^{லி}வம் வரீ^{லி}க்ஷ^{லி}ர^{லி}நி^{லி}தூ^{லி}ய^{லி} நா^{லி} விரா^{லி}டி

ஸ்ரீரஷ்ம.

ஸ்ரீமத ஹயஸ்ரீவாய நம:

சுவாமிநாதர் வரம்பராஸூர் நகரம்.

ஸ்ரீகாங்கீ. பூதிவாழிலயங்குர சுண்ணாராவாயு

பூணீ தா . . ர தவநீக்ஷா

ர த ந ப ரீ க்ஷ ா

ஸஜயதி கவிசுமத் திருகவூரகிடுகவின் ஹொ
விஷ்ணு தாண்ட்ரவா வெஹாந் டெஸிசெந்நொ
வெஹுடநாயஸஹா ௨௨வூரனெ ||

1

ஸ்ரீநாயவிகாஜ நரதவெட்டா
ரதநகவபாணாதிதாநிலாதி
தெஷாம்பரீக்ஷாம்புயியாம்பியொமாசு
கதபும்புரவதெபுபயதாம்புரபு

2

‘சுவிநிலைவாசு’ புகழெதவா
வணுவிதாவி வல்லவதிலு
ஐதி மாரகுதலேகுதுநுமாரத
வட யியொவி வத லு விஹா

3

ஸ்ரீ ஓய்யவரொமாரா வடாத்தி ஸ்ரீக௃ணா
தொ ஹாநு ஸாஸெஷுஷுதவாசி ரநு வுராயசு ஸ்ரீ
ரதவெடி ஸுதிடி தவூராயாநுவமொ ஐவூரதூநியயாநு
நூலுதவிவர தொரொ வுஷுவரீகூணொ வு ந
வா வெத குவெஷுஸுஸுடி 4

4.

உதாரணமாக அராணாம்பிரவீர
யோவைய வர்செய்த உத

உவாறுலெவெ விகஷ்டுஜுகொவி

5

புவஸூகவம்முநூகம் விவிஷு ||

ஸ்ரியாவஹதா டாம்பதூதி தெஸிகா ரி ரு
வாங்காணெஷு தாதாபெயுயுதுதவி ஸுதெ
காரிகாத ப்யுக்யதூ தித்ராணீதா வடாந்ய
மடிஸெஷதயா ஹந தாதாயுர யொஜயனி தெ | 7

கவிதாகிடுக மஹபூஜகவநீக்ய திவிஹ

புகடீக்யதவணீதாவிஹ விரஸாந்யவாதயா |

ஸஹஸெவதா மிவிபுவத வஹுஸாஷுவிஷெ
நிமகாநுமமுரவாகிஷு ஸஹதா த நயுடி 8

ஸ்ரீராமராமநுஜதெஸிகெநெடு: ப்ரா ராணிகா
நெடு ப்ரக்யதஸுநெது ஸாயொஜநா நெ நிரகு
விதாலகச யதொஹி தெஷாஜுஜ ரநயொலகச 9

தஸுராவ்யுயொஜநாயா ஸுராவ்யுதெவாது

தெமதாஷுருஷ்டி ஐதூகிரவ்யுதெரெ

யதொஹுயெக்யாஹுவிஷ வஷ நஹி 10

ஸெவயொஜநா குக்யநதாவெஹெவதூரா வுர
வ்யாவிநா நெவஸாஹவெசு ததெவாயஐதூரஸு
தெஸுஸா டுரிட தாலவெசு | 11

ஸவ்யுயாவ்யுநுபெக்யாநாய விஷயஸெஸுரெ பக்யத

ராமராமநெடு: கஸாதிதிவிஷு விவெகிவி 12

தகுஸ்ரீக்யுஷ தாதாபெயுடிஸிதா யொஜநாதுவா

யாதயாவிவாகாஹவதாது நாமுஹ 13

ஸாவிதயொஜநாந்தா ஸாவயிதாஹவ

வரிகெரெஸெஷுஷு வடவடவாஸுய

வகுவுகெரெவி யதூ ப்ரவிசெ வஹுவி | 14

தடி தடஸுவிஸுயெயுதூரஸுதூஜு

ஸாயுஸாவிஷ்டு கஸாவிஸு திகெஷு

நிபுரகுஷாரணா நிஸுடி நியுஷாடி 15

ஸ்ரீயாஸஹரநாவதெ தவ்யுயஸ்வாயதாம் ஸ்ருதமெ
அயொஸ நதயொரிதி ப்ரகயநாலிதாஷொயபி
ப்ரகாஸ விவிஷுதா வஸ்யவரொரிதம் ஸ்ருதம்
ததொயதலியாஸுதெ ததவி தெ ஸயம்ஜாநதாடி

ஸ்ரீயாஸாகஸ்வாயஸுததிவாக்யாதுயொய்யொம்
ப்ரதெதுகஸ உவாயஸம் நொதுதிதெவஸெதுதி ||

வரிஜுதாஸ்காஸிதெதுவம் யபிப்ரதூலியீயதெ
ஸடிவஸவஸெனெரு ந ஸிமிதாஸ்துபெடிகா | 28

விஸ்திவொவாயஸம் நஸுநஸுஸாஸஜுஸ்தியஸு
உதி ப்ரதூவதிஷாஸாஸெஸு ததெததவிஸுஸுமிஸு
தாம் கயகெ | 29

உவாயஸம் மக்ஷாஸஹஸமவதொஸ்தீதி நதம்
நவாவி ஸ்ருவிஷ்ணாஸுதிதிததிதெதுவ மதிதாடி சுஹொ
ஸரெஜெஸுஸாஸம் ப்ரதிகயகவரெஸுஸாமதிநெ தயா
வொவாயஸெ விவதநவிராொ ருதுவமித | 30

பிஷுஸுததணுவாதொ ஸ்ருதிதிஸு
வயிஸ வாடி உது ஸுஸாவி விஸுயா
விநதநீயம் வவொயஸ வக்ஷா 31

வடெவடெயப்ரதெதுகம் விஸம்ஸ ஸவிதம்க்ஷா
உதிவஸுஸுதிஸுஸாஸெஸு உஸயதுவ யீஸா || 32

வஸுஸுவிதிஸுஸாநஸுஸாடி, வாக்யஅயெ ந
ஸவன் வஸவஸெயஸுஸாஸு யொஸி யுதுதரொத || 33

விஸம்ஸிநிஷ்நெவஸுஸாநததெகதுஸம்ஸவி
உதுவஸு நத ணெயுதயா ஸ்ருதிவதெசு யடி ||

வடெநஸாகிதூபிவஸி ஸ்ருதயெத யெஜுநெ
வஸுதுநெஸெவ தெஸுஸாஸு தெஸுஸாஸெயொ
ஸெ சுவடி | 34

விருகாபுலவொய்ப்புடா நக்ஷைசம்

வாருஷுது க்ருஷாயுதாதெவ்யாதசு

வ்ருவெவி திகயேத கெசரிடிஜிபாக்

கிவ்ருது ரவஸுரஹவ்யம் மூணீ

36

வெவெத்ராநெநெத்ருணவாகம் மஜலிஹதவாநிது
வளவாகுசெனீ; வெவெத்ராநெநெத்ராநி நஸுந ம வி
ஹதவாநிதுடொவொயதமுட வெவெத்ராநெநெத்ரு
மஜலாவ்விஹதிதநாடிதுடொவொயநன க்ஷி
புடிதெ வுயாநாஹுடியதி நவயுத்ரு கபரிவிவாடி

* வொரநுதெவவகாபாநு வஹவ் ஹணெ

துத்ருவெடானி நஸுந நாஹவகதெ

வொகூரவாஹுந்தவா? வொமுவாஹு கிசி

தெவ, நெதசுவந் வபுதா துவொ

38

வனவம் நெநெத்ருணவாகம் விவதிஹிவநிதம் வெவ
துததூவ்ருதெவசு நெநெத்ரு வீதகவ்வொயொஹவதி
கிசிதிலொபிநுதாம் கிணிடினீ யாஸீபகிஷக
நநுஹவதி, தயாவ்யுடவாபுசுவஹாநூ, தாடிஸூ
யொ நகவ்ஸாவ்ருவிதம் திவருப்ராஜுமொஷ்ருதீதி

வனதாடிஸூவாநூ வடவஹிதவடெ லீக
விதூகிசெனூ வுளவிதூஸூநாநொயாசுவரு
ஹிதூமம் வணீதாநாஹ்வொய டாஹதூவிஷ
நெவெதூவமதிநவாந் ஹெஜுஷாந் தத்ருயநெ ப்ருதெ
ஸுசுவவ்ருபிபுடிவிவதி ஹவசெவ்ஷவாடொ மூவிஷ 40

யுநிபயவாஜீஷுளவிதூவ நிவெரிதூ

உதிஜூசவாவிவஹவா மீவஜிவிபுஷுதா வஹ

வனகெ வ்ருத வாகு ப்ருதிவத்ருவிடாஸு

உவ்வாபு டொகெ வொஹவீத் திவிருதூ !

சுயேபாபயநெவ டொகீத்ருவ்ருஷா வஹுஷிநா

ப்ராபாணீகாபுவிபம்வ வடநா ஹுயதாஹுடி 43

யஜெஹ்ஸூராவநெநாக்ஷிஹுய ஜெவியூஸந வரடி |
வக்தீதி விநிவனொவி விதா ஸொ விநுஸனீஹி

அக்சாவயபூஷி ஸாஸயூத ஐஹவதி அஹநிஷம்
வரஂது பூதெகஸூஸதநெவ ஹிது உறு ஹொ சூ
ஸூயகூராவஸநாக ஸாஸநா வகுவுபூகூம் உநவி
கருயதாஂ ரதவெடிகூதாஂ ஸாரவூராவூரூபூஸபூஹகு
வெதுவிதயதிஸுயா கெவிடெதஹஸாயம் | 45

அயாவாகூம் பூபஸபூபூயஜெவவநியா ஸொயநீதி
ஸபுவெநூ நெதீயீகெ நஹிஸூரூபிதிவிதவதாஂ ரத
வெடிகூதாஂதாடி ஸூரனீம் நெநகொவிவிதா நவறு
விதுஉயுவூரூதெநாவிவநெஷெஃ, நிபிபுஷெவாகூ
ஸெயுள நவயுவிதரதொ விநவிஹஃபூஸொயடி |

அக்சா வடிஸூரவி வபெநஸாக
விதுகூஸெஹீவ உநூராமஃ
ஸூகூஷ தாதொமூரூரெஷநகு .
தயாநிநெவெதுவயாரணீயடி

47

சுவிஸஸ்யொமவிநஹள துயுஹவாவிதூயாவி
வாயிஸூச நெஷவிவ யாவிநநெஷூ
ஹவெபிதீஃ நிரகுவுதெ நிவூணடி

48

உநஸாஸஹெநி ரணாநெ காபஸதெதி
கயநவஸூகெ | நஸாஸஹெநி யாரணா
உவெநெஷெதி பூயெதகி யயநடி

49

சுவிஸஸ்யவடிநவிநஹெதீபூஸூயொ
ஷவிவ பூதெநு ஸஸூதெதி
பூதீதிருபிபாபவஸூ நவபூர்

சுவிஸஸ்யவடிநவிநஹெதீபூஸூயொ
நஸஹவெஸூயியடி | ஸவபூரஹரணாநி
பூரஹூரணீஸஹகு நிஸனீஸுஉநெநாவி

51

உதிவிவெவநதஸ்கடுமாஜந ப்ரவஹரேஷுதி
 வித்வரீஷியாடி சயவமுபுஸரொம ரு
 ஹாஷிதெ ஸுநிவநநதாவயாரயெசு 53

ஹரதம் வ்ராபுயாவாகம் வனாஸபுருஷு குறுகடி
 மதுக்தே கிமதநகுறு ப்ரதேகாநயி ஹாஸுதி 53

விவினிதாம் உஹாப்ராஜா னததேச நாகுமா
 ப்ரவீதேயுரயொநகு நம் ப்ராணஸரணா மயடி 54

ஹவனூர்துவெட்டா விவிவித ரெயெம்
 விரொஹவெவஸூசு உதிநியுரண நவம்
 வரவாஷெதாவததி ஸம்ஸிகடி 55

தபுத்வெடிகாயாரெதாஷுஸெஷவ ஹானி ருதாநி
 ஹயாஸ்திவிவெகம் ஜநயிதும் ரெஹுஸாவது
 [விஷ. 56

காணீவாஹியாகர்வஸீயாண ஐராயபுஸங்குறிதெ
 ரத்வரீக்ஷாமுநே ப்ரவரீக்ஷா ஸாவிதாஜயதி
 ஸம் ஸயவிரெஷெஷெநுஷா வி தபீயர்தாநாடி
 ப்ராஷுஹுவெசுவரீக்ஷா வணீதவமூம்ப்ரதீக்ஷாடி

— ஸ்ரீ ஷெஸிகோவிஜயதாடி. —

வினாவுதொவையடி

“ஸ்ரீயாவஹதா வதது
வடுநவஹவடவாசிவது”

வினாவுண வாகுதி யாடிநயவலுவனவ வஹ
ஸவபுயொம, யயா வுடுகுணவஹமத விதெ
தூடள வுதுகதது மநவலாநகாலிகாமநவாந
விதெதிவொயெ விதாவுதுயொருவொரவி பு
தெ மநநெநய புதீயதெ ததக வடுநவஹ
வடவாசிவதிதுது வடவாசிவவடவாசிவ வாதகெடுண
விசுவநயாசு வடமதவிசுவலாநகாலிக வடமத
விசுவதிவொயெ, வடவடுலாயமதவிசுவ நபுதீய
தெ, சவிது புதெகுவடநீஷ்வடநீஷ்வ விசுவய
நெவெதி ரதுவெடிகா புதா விவநி?

வுடுகுணவஹய: வமதத தூடள வெஸிஷு
ரவ்வாஹிதெநெவ வஹய: வுதுவாஹிது
வாநய: வமதததிவொய (வ்வாஜவொயாடி

255 தடு வுஷெஷுஷுஷு) சுது வுதுவாநெந
துயொநபுதீயதெ வனவ புதுதெ வடுவெஸிஷு
ஷாவி வடவனவ வாதாநகாலிகாநெந நவிசுவயலாந
புவம “வஹவாஷு” ததூடள டெஸவாநாநயி

ரணுஷாவி வாதநெஷு; ததக புதுதெவி டெஸ
வாநாநாடிகாநுலாநெ குதொ விசுவயலாந?

சு ராஸவெ இதிபுயொமஷாநபுராணிகசெவவி
சு ராஸ விசுவசு, சு ராஸவிசுவ இதி புயொமா
ந டூாவிதி வுதுதிவாடு டுாநயாந புதுஷு
பு ரகாரசவிவாநெ வனவ வடுாவிதிபுடு
ஷா வாய செவவி வடுவடவாசிவ விசுவதிபுயொ
மஷு வாயகவநவாய: வனவனவதி வடுநவஹ
வடவாசிவதிதுது காகயா விவாநவ

வடெருவஹவடவடு ஹததவடு தீகூவி தூராள
 வடவடயொஹ்ணாதனெண்ண ஹததவடு தீதா யயாவ
 மாஹநெவி, அகூவிதடுத வடவடு அகெவநயகாஹெ
 அகூவடுராசு ராணாவாவெகூகெவ வஹ்ஹிதவடா
 நெராவஹாவீதொ வடவடவஹ்ராசுயானாதயா வர
 வதஹ்ரதீயதெ சுதொ வடவடததெஹ்வவஅகூவடு
 ஹநகா துதிடகூ கதா அகூவானாஜகூவடு பூவ
 தீமநெஹ்விநாஹி சுநயா ஜயபூயிஹெஹ் ஹஹ
 மநாவிதடுதெவ வடவடயொஅகூவிதடுதாவி வடெ
 வடெவபூதெகூகெவ அகூவ ரா பூதூயெடுத ,
 நிவாரகாலாவாசு |

உலயகூவதாவதெ விஸிஷாவரகூ; வாவ்ஹிதும்
 அஹவாவாஹும் - தீவததாஹதெ வடவடவ வட
 வடெடாலயடு, வடவஹித வடம் ஹதூகூநாஹிஸெஷ

வதூவஹாதிஜாஹ்ராதிதூராள வதீஹெஸிஷடு
 ஹெவ வதூளாவதெ. நஹ்ஹ்ராயாதெ வதூசவ
 நய (ஸஹதீபூகாஸிகாயா 333 தெ பூஹெஹ்ஷ
 வடு) தஅசு ஸ்ரியொவி ஹெஸிஷடும் ஹவதடுதெ
 தீதிஸுவவடு

வடெருவஹவடம் வாகூாதரொதீ தூராள சுஹெ
 ஹஹாஹும் (விலகூஹ்ஹிணயெ 24 தஹெபூஹெ)
 தயா பூகூதெவி வடவடுதீஹிண வடவடுதீஅகூ
 விதடுநயஹ்வஹம்.

“சுதவஹ வுதெந்நவஹ மாஹதெ ஹதூத
 வ ஹாஹெ வஹி விதும் வுதவஹ வகூவஹ்ரதீய
 தெ” (விலகூஹ்ஹிணயெ 221 தஹெபூஹெ) ஹதூகூ
 ரீதூ வகூவிஹெவஅகூ வடவடயொஹ்ணஹ் வர
 வ. பூதீயதெ

வஜ்ஜணவஹெதும் மதெநுநவஹவ்யுயிஹீ யதெநுந
ஹாஹிணாவிஹெதுநாஹி வஹஸஸெந வஸ்யொம
வஹவாயாஹிவஹஸஸவஹவ ஹுப்யுயிவஹிவஹு ப்ர
தூயுதெ (விஹதூயுநிணயெ 2 2 ததெவ்யுஷெ)
தயா வடவ்யுவி வடெநெவவஹ வஸஸஹ வஹெ
ந ஸக்யுபுதூயநஃ

உவஹு வஜ்ஜணவஹவாஹுஸ்யு வஹதவஹு
வடெநவஹவஸ்யொமஃ, வஹயுஹுபஹயெயுந வ
ஹாஹியா நதவஹயெயுஹெஸெந, யதெ ஹு வஹி
நாவஹவ்யுஹி, தெந வஹெ தெஹவதம் உதூஹி
ஹெஹு வஹவஸிஹயுஹெயுஹவாஹுஸ்யுஹிவஹ
யொஹெ ப்ரத்யொஹிவாஹவஹெதூநம் தூதீயா, வஹ
ஸஹபுயெயுஹு ஹுதெ ததூ உவாஹுயொஹிகம்
வஹபு த்யொஹிகதெவ வாஹுஸ்யு, வஹதவாஹுயொ
ஹிகொ வடபுத்யொஹிகதெஹ வஸ்யொமஃ ஹதெஹ
ஹெண ப்ரதீதிரஹெதி நதம் வாஹுஸ்யுஹிவஹ
புதீயதெ தஹ ஹிஹவஹவதூயொஹி வஹவஸி
ஹகெஹ ஹவஹுயொஹிக ஹுபுத்யொஹிகஹவதூ
தெவ ஹிதெஹ வஹதெ வஹதூ தாஹுயு ப்ரஹ
ணாஹிவா ஹிதெஹ ஹதூயா ஹிபுஹவஹதூதிதி
ஹவரிஹயெயுதூ வஹிதெஹ

ஹு ஹிவாஹுஹணஹவாஹணஹவ தஹதஹ
ரதவெஹு ஹிபுஹிவாஹவஹ ஹாஹுபுஹஹஹ

ஹிதீயுஹாஹா ஹிவஹிஹுஹுஹெயுஹவா
ஹெண ஹிதீயெஹஹ வஹநாஹா ஹிதீயு

ஸ்ரீஜதிருவ்வுடிகுழி தாதயாயபூ
 விஜயாஸுவஹீஷு க்ருதாவமாஹாஃ
 சயாவி டுவபாரமயாமுஹாஜா
 மெதெதெவாசு க்ருதள நூரவி

ஐதி ஸ்ரீகாணீ. ப்ருதிவாழிலயங்கர

சுண ஐ ரா வாயக்ருதிஷு

ரத்னவரீக்ஷா வஜாஷா.

வாஸுமெஷவீ ப்ருவீஷதம்.

ஸ்ரீரஹு.

அரசாபதார கவி திருமணகாப்பு

(ஸ்ரீ. வே. கஞ்சீ பிரதிவாதிபய் ர அண்ணங்கராசாரியர்)

1. சித்தி ரமா, த்தில் வெளிவந்த வேதாந்தியின் மேற் குறி, விஷயமான விசாரம் பத்ராதிபரால் கிளப்பப்பட்டிருந்தது. அற்கு அந்த சித்திரமாதத்திலேயே வெளிவந்த, வைஜயந்தியில் உத்திரம் விஜ்ஞாபி, திருந்தேன். நி மும் ஆனிமாதத்தில் வெளி வந்த வேதாந்தியின் அதே விஷயமான வியாஸங்கள் மூன்று வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் இரண்டு பெரும்பாலும் மத்யஸ்த புத்தியுடன் எழுதப்பட்டவை என்னலாம். ஒரு வியாஸம் மாத்திரம் அந்நமம் நினைக்கக்கூடாத நிலையிலுள்ளது. விசாரத்தை வளர்த்துப் பல ஆஸ்திகர் என்ன உள்ளத்தில் தீ த்தை உட்காக்கியிருப்பது மஹான் றுக்கு டரியதன்று.

2. ங்கா தீதிர்த்து ஸந்திகளிலுள்ள எம்பெருமான் றுக்கு ங்காதிர்த்தத்தினால் திருமஞ்சனம் ஸமர்ப்பித்து அநாதிலித், மான வறக் ம். இதில் யாருக்கும் எவ்விதமான விபரதிபத்தியும் தோன்ற இடமில்லை. இப்படியிருந்தும், கங்குக்கு விஷ்ணுபதீ என்று பெயராதலால் விஷ்ணுபாத தீர்த்த த விஷ்ணுவுக்கே அபிஷே ம் செய்வது அபசாரம் என்று ஒரு கிளர்ச்சி யச் சிலர் உண்டா கினர் ளாம். 'தன் பாததீர்த்தத்தைத் தானே உபயோக கொள் வது பிசகு, றன் றன்று சிலர் அதை அபிநந்தித்தார்களாம்.

3. ஸ்ரீமாந் என்பது நாராயணனுக்கே உரித்தான விசேஷண மா லால் அதனை நம்போன்றவர் றுக்கு இடுதல் ஏலாது என்று ஒருவர் பேசப்புகுந்தால் 'ஆமாம்; ஆராய்ச்சியின்றியே இதுவரை ில் முன்னோர் றுக் கூட பகவத்வயதிரித்தர்களையும் ஸ்ரீமான்களாக வ்யவஹரித்து வந்துவிட்டார்கள். நிரூபண நிபுணர்கள் இனி அ தத்தவிற்க முயல்வதே தகுதி என்று சொல்லக்கூடிய மேதாவி றும் பலர் ஏற்படுவார் ள்.

4. அர்ச்சாவதாரத் திருமேனி ளில் திரும ராப்பு இல்லா மலிருந்தால் கலா வஷம்யம் குறைவுபடும்' என்று ஒருவர் சொல் லுவதும் அதனை மற்றொருவர் ஆமோதிப்பதும் எங்ஙனே யிரா நின்றதென்றால், நவீன சீர்திருத்த ரார்கள், பஞ்சமர் டுக்கு ஆலய

ப்ரவேசம் ப்னிவைத்துத் தீண்டாமையை அறவேயொழித்
தால், நான் நமக்குள் ஒற்று மயேற்படுமென்றும் நமது ம, ம் முன்
னேற்றமடையுமென்றும் சொல்வதையே ஒத்திருக்கின்றது.

5. நான்முதனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முனும்
தான் மு மாய்ச்ச் ச் கரணைத் தான்ப டத்தான்' என்றாற்போன்ற
அருளிச்செயல் னை பகவத்ஸந்நிதிகளில் ஸேவிப்பதில் பலர்க்கு உத்
வேக மு டாகின்றன, என்று கண்டு அவற் றத் தவிர் வேணு
மென்று சொல்லவும் சிலர் தலைப்படுவார் ன். ஆலயமென்பது
அனைவர்க்கும் பொதுவாதலால் ஒருவருடைய மனமும் ன்றுதபடி
படுத்து ர்ளவது நலமல்லவா?

6. ஆங்ாங்கு ிதலாசார்ய புருஷர்களென்று பலர்க்கு
நடந்துவரும் பலவ கமரியா தகளில் பலர் பொருளை றொள்வ
தனால் அவற்றை யெல்லாம் நிறுத்திவிட டால் அனைவர் கும் த்ருப்தி
பிற்கும் என்கிற கிளர்ச்சியும் உண்டாகலாம். எம்பெருமான்க
ளுக்குத் திரு ாபரணம் முதலியன சரத்துவதிலும், டத்ஸவங் னை
விசுத்திரமாக ந த்துவதிலும் பலர்க்கு அநுவருப்பு இருப்பதனால்
இ தயெல்லாம் தவிர்க் வேணு மென் ற னர்ச்சியுமு ாலாம்.
டைசியாகக் கோவில் னைப் பூட்டியே வைப்பத நலம் என்கிற தீர்
மானமும் தோன்றலாம்.

7. யஜ்ரஜஸப்ததியி் தடிநதேதடி-உடிஜ்ஜிதவெதவா
வாஜிநாம் ஸிரஸு மிவரிதம் உயா வடிஉடிஷிணம் ஹக்ஷிதாடி
ததந்யம், துர்மத ஜ்வலித சேதாம் வாதிநாம் சிரஸ்ஸு நிஹிதம்
மபாப, மதக்ஷிணம் லக்ஷ்யம்' என்கிற சுலோக மொன்று மாத்
திரம் பலருடைய ன்ளத் தத் துன்புறுத்துவதனால் அந் திவ்
யக்ரந்தத்திலிருந்து அதனை மாத்திரம் விலக்கிவிடு து நன்று
என்று நிரூபிக்கவல்ல நிபுணர்களும் தோன்றுவார்கள்.

8. வகநன்மைக்ாச் சீர்கிருத்தங்கள் செய்யப்படவே டு
மென்கிற மேலான ோக்கத்தத நாமும் நன்கு ஆரோகிப்போம்.
சாஸ்த்ரங்களுக்கும் சிஷ்டாசாரங்களுக்கும் இணங்காத விஷயங்க
ளிலே அந்த நோக் ம் செல் துதான் அழகு. ஸம்ப்ரதிபந்நங்களான
தாசாரிகளில் நம்மு டய குயுத்திகளால் வபரீத்யம் விளைக்க
ர ணுவதும், இதனால் சில ன்மை ன் ஏற்படுமென்று எதிர்
பார்ப்பதும் வதிகமதாபிமாநிகளுக்கு ற்றதன்று. மனிதராய்ப்
பிறந்த யாவர்களுக்கும் திர்ய்குக்களைப் போலவும் மேல் காட்

டாரைப்போலவும் நவீன நாகரிகர்களைப் போலவும் நெற்றியில் ஒரு வ கயான சின்னமுமின்றி நடையுடை னையும் மாற்றிக்கொண்டு இவர் இன்னவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்' என்று கண்டுபிடிக்கவும் முடியாதபடி ர்த்தித்தால் அளவுகடந்த ஐகமத்ய மு டாகும் என்று பே வார் ப ாரையும் அதனையும் ஆமோதிப்பார் பல ர்யும் எங்குங் ாணநின்றோமு கு எதிலும் வியப்பில்லை கிடர்.

9. இப்போது திருமண்காப்பு விஷயமான திளர்ச்சிபைக் கிளப்பியுள்ள மஹான் ள் ஆங்காங்கு மூலவிக்ரஹங்களில் தொன்று தொட்டே திருமண் காப்பு உ டென்பதையும் இந்தத்திருமண் காப்பை அழித்துவிடுவதனால் பொதுவா உ லகுக்கு ஒரு நன்மையும் செய், தா மாட்டாது என்பதையும் அறியாதவர்களல்லர். அறிந்திருந்தும் இந்தக்கிளர்ச்சியைக் கிளப்பியிருப்பதன் ட்ட கருத்து யாடு, னிஸ்; - கேண்மின். திருமண்காப்பு ஸந்நிவேசத்தில் இரண்டுவகையான பேதம் ஏற்பட்டது எ ஃகாலத்தில் என்கிற விசாரம் ஒருபுறமிருக் ட்டும். ஆழ்வார்களினு டய மங்களா சாஸநம் பெற்று திவ்யதேசங்களா வழ கப்பட்டுவருகின்ற ஆல யங் ளில் தென்கலைத் திருமண்காப்புப் பொருந்திய திவ்யதேச ா ட்டுப்பங்காகவும் வட கைத்திருமண் காப்புப் பொருந்திய திவ்யதேசங் ள் ஒரு பங்ாகவும் இருக்கின்றமை அபலபி முடியாத விஷயம். “இன்ன வருஷத்தில் திருக்குடந்தை வடகலையாயிற்று; இன்ன வருஷத்தில் திருவயிந்திரபுரம் வடகலையாயிற்று; இன்ன வருஷத்தில் தேரமுந்தூர் வட கலையாயிற்று; இன்ன வருஷத்தில் திருவெவ்வுருர் வட லையாயிற்று; இ ன்ன வருஷத்தில் தேவப் பெருமாள் ஸந்நிதி வடகலையாயிற்று என்று இ ங்னே உபய லை ளிலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற மிகப்பெரியோர் னை நடினே றும் ஸேவித்துவருகிறோம். இவ்விஷயத்திற்கு ஆ, ரார் னான சாஸ பத்திரங்களும் பல திவ்யதேசங்களில் பெட்டி பெட்டியாக இன்னமும் காப்பாற்றப்பட்டுவருகின்றன. இன்ன ஸந்நிதி இன்ன ாலத்தில் தேன் லையாயிற்று' என்கிற வாசகத்தே இது ாறும் இப்புவிபில் ஒருவரும் கேட்டதில்லை யென்ப த நாம் விசிஷ்டா. எடுத்துரைக் வேணுமோ? யயாடி-வாடி ஸஹு-ஐநவெஷி” உண் மயுரைப்போனை உலகம் பகைக்கும்” என்கிறபழமொழி நமது உள்ளத்தில் ிதிரமாக ஞாபகமிருப்பதால் இதைப்பற்றி இங்கு நாம் அதிகமாக எழுதவிரும்புகின்றிலோம். திருவெவ்வுருர் டுதலான திவ்யதேசங் ள் அநாதியா வே ிவ கலை சேஷத்ரங்கள்

ர' என்றே கூறினும் கூறு . பிராமாணி ர் ரின் டன் னம் ண் மயுணரும். அ தப்பற்றி ஈஷத்தம் நாம் ப்ரதிவா, ம் ப்ண ருவோமல்லோம் தென் லை திவ்யதேசங் னே எட்டுப் ப'கு உள்ளன' என்னும் விஷய, த ஒருவரும் அபலாபம் செய்ய முடியாதென்பது பு ருத்தம்.

10. கோழ ரட்டுத் திருப்பதி ன் நாற்பதில் நாலேந்தும் தெ ட் நாட்டுத் திருப்பதி ' இருபத்திரண்டில் இர டொன்று' நடுநாட்டுத் திருப்பதி ளிர டில் ஒன்றும் நீ' லாக உள்ள திவ்யதேச' னெல்லாம் தென் லைத்திருமண்காப்பு வாய்ந், யே என்பது ப்ரத்யக்ஷவியத்தம். எம்பெருமான் ளுக்குத் திரும ' ரப்பு அறுசிதந், ரன்'' என்று தேறிவிட்டால், சில திவ்ய தே, ங்களில் வந்தேறி ான வட லைத்திரும ' ரப்பு அற்றுப்போ னாலும் தூற்று' ணக் ான திவ்யதேசங் ளில் தென் லை' திருமண் ரப்பு அற்றுப்போய்கிடமுன்றோ. என்று ர ' டு இந்தக் கிளர்ச்சி

ப'கிளப்பியிரு'கின்றார் னென்ப த அறுதியிட நாம் அதி ம் ர ம்ப்படவேணுமோ? வஷம்ய' ஒழி வேணும் என்று சொல்வது வெளியில், கருவில் ஊறிக்கிடப்பதோ அதுவேதான். நீ அவல் ர ' டுவா நா டமி ர ' டுவருகிறேன்; இரண் டும் லந்து ஊதிப்பு டத்து இருவருமாய் உ ' போம் என்பது போன்ற வார், ' ளினால் உலகம் தளராதிருக்கே ணும். ஒரு ஸந்நிதி ில் பெருமானுடைய மூலவிக்ரஹ மொன்றிலுள்ள ஒரு திரும ' ரப்பு தவிர்த்தாலும் மற்றும் தூற்று'கணக் ர வும் ஆயிரக் ண' ரகவும் ஒவ்வொருஸந்நிதி ிலுமுள்ள திருமண்காப்புகளைத் தவிர்க் என்ன வழி தேடுகிறார் னோ தெரியவேணும். நிச்சேஷமா த் தவிர்த்தா லன்றோ [. மையில் இம்மஹான் ள் உலகந் ம ய நாடுபவர் கள் என்றே கொ டாலும் அ'த] நன்மைஸித்திக்கும்.

இனி பர ர விசார செ ரோ .

11. அர்ச்சாவதார ஊர்த்வபு ட்ரவிஷயமா ஸச்சரித்ர ர ஈஷயில் ஸ்ரீமந்நி மாந்தே, சி ன் அருளிச்செய்திருக்கிற திவ்ய ருத்தி னை ஏற்கணதே அடியேன் எடு, து' ரட்டியு' னேன். அவற் றயே (ஆனிமாதத்து) வே, ரந்த தீபியும் மு' வாக்கிய' னோடு' கூட எடுத்து' ரட்டி அர், த விசாரமும் செய்திரு'கி' நது அர்ச்சாவி'ரஹ'களுக்கு தீப ர ராமான ஊர்த் பு ட் ரமே தே, டய ர ' டில் இருந்த வ'ததெ, ன்றும், ஹரிபாதா ராமாய் ரம் தரிப்ப போன்ற பு ட்ரம் பிற் றலத்திற்

தான் பகவத் விக்ரஹங்களிலும் வந்துபுகுந்தென்றும் ஏற்படுவதாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. சுருத்திராஜமேத.

12. ஸந்திகளில் மூலபேரம் உத்ஸவமே ராம் என்ற இரண்டு திருந்
கோலங்கள் ஆழ்வாராசார்யர்களின் அனுபவத்திற்கு விஷயபூதங்கள்.
உத்ஸவமூர்த்திகளில் தீபசிகாகாரமான திலகமே எங்கும் அநாதி-
யாகவுள்ளதென்பது ஸர்வஸ்ம்பரதிபந்நம். * கஸ்தூரி கலிதேர்த்
வபுட்ரதிலகம் * என்கிற பட்டர் நூலுக்குப்படியுள்ள கஸ்தூரித்
திருநாமமே தீபசிகாகாரமெனப்படுவதாம். அதனைத் திருவுள்ளம்
பற்றியே சூதேசிகன் “ஜீவரிவாகாரொஹ்யுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு”
என்று அருளிச்செய்தார். ஹரிபாதாகாரமான புண்டரீகத்தை
அணிந்து கொள்ளாமல் தீபசிகாகாரமான புண்டரீகத்தையே அணிந்து
கொள்ளும் இதரமதஸ்தர்கள் நாளைக்கும் இருந்து வருகிறார்கள்.
அவர்களை தேசிகன் காலத்தில் “யஜ்ஞிஸுவாஜீ தஜ்ஞிஸு ஜாவஸு:
என்கிற நியாயத்தை அவஷ்டம்பமாகக் கொண்டு ஆசேஷம் செய்-
்தவர்கள். அன்னவர்களைக் குறித்தே அங்கு தேசிகன் அழகாக ஸமா-
தானம் அருளிச் செய்து வருகிறார்.

13. “ நொக்கெவெ தசெவம் ஐரடிவழி என்கிற வாக்கியத் திற்குமேல் “ நலாடிவலிவாகாராவெவ ” என்று தொடர் கியுள்ள ஸூஸலக்திகள் எதற்கா அவதரித்தன? என்பதை விமர்சிக்க வேணும். மூல ஹிக்ரஹங்களில் தீப சிகாகாரமன்றிக்கே வேறு ஆகாரமான புண்ட்ரம் கார்கின்றமைபற்றியே அந்த ஸூஸலக்தி கள் அருளிச்செய்யலாயின. அந்த புண்ட்ரம் தீபசிகாகாரமுமன்று, ஹரிபாதாகாரமுமன்று. பின்னை என்ன ஆகாரமென்னில். இன்ன ஆகாரமென்று நிர்ணயிக்க நாம் அநதிகாரிகள். ஏதோ அழகிப வடி வமாக எம்பெருமான்களின் திருநெற்றிகளில் காண்கிறது. அந்தத் திருமண்காப்பு அழகுக்காகவே ஏற்பட்டதாகக் கொள்ளத்தக்கது. அதில் எவ்விதமான விரோத சங்கையும் பண்ணத்தகாது என்கிற இவ்வளவு கருத்தை ஸ்வாமி தேசிகன் அங்கு அந்த ஸூஸலக்திக ளில் ஸ்பஷ்டமாக அமைத்தருளியிருக்கின்றார். “கிணிராயுதிதே?” என்று தலை கட்டியிருக்கின்றார். மூலத்திருமேனிகளில் சாத்தியுள்ள திருமண்காப்பு நாம் அணியும் திருமண்காப்புபோலவே யிருப்பதனால் அது எங்ஙனே கூடும்? என்று விரோத சங்கை பண்ணினவர்க

ஞ்ஞ இந்த ஸ்ரீ உக்தி உத்தரமு ரக்கின்றது. இப்படியன்றி வேறுவ யான அர்த்தம் இங்குத்தோன்ற இடமிருப்பதா ஸம்ஸ்ருத பா ஷ பயின்றவர் ஸ் நினைக்க முடியாது. எல்லா அர்ச்சா மூர்த்தி ளிலும் தீபசி ரகாரமான புண்ட்ரமேயிருந்து வேறுவகையான பு ட்ரம் இல்லாதிருக்குமாயில் (௩௮) என்று தொடங்கியுள்ள தேசிக ஸ்ரீஸூக்தி ள் அப்ரஸக்தங்களாகவும் பொருளற்றன வாகவுமன்றோ பாவி னேரும்.

14. திருப்புளிங்குடியெம்பெருமான் விஷயத் த முன்னமே நாம் நிபுடித்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட திருக்கோல ா இன்னமும் பல இருக் லாம். அது ஒன்றே என்றே வைத்து டொள்வோம். அந், மூலமூர்த்தியில் காணப்படும் திருமண் ாப்பு ஸ்நிவேசம் பிற ரலத்திலவந்து புகுந்ததென்று ஒருவரும் சொல்ல இயலாது. அந்த திவ்யமே சமே மிக நவீனம் என்று ஒரு ால் வாழிக் கப்புருந்தால் பு லாம் அங்ஙனம் வாதி்கப்புரும ர்கள் ஸ்ரீ வஷ்ணவஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ாவ்வளவு தூர்த்தில் நிற வேணுமென்பதை நாம் சொல்லவேணுமா?

15. கூரத்தாழ்வானுடைய வரதராஜ தவே ஸுபுரண திருகம் வஹுமாராசுக்ஷிஸிஷிஷி வரத ஸ்ரீமதாபெ ஊர்த்வ புண்ட்ர திலம் பஹுமாராத் கிம் பிபர்ஷி வரத ஸ்வல லாடே? ” என்பது ஒரு ஸ்ரீ உக்தி. பக்தர் ளான எங்களுக்குத் தான் ளர்த்வபுண்ட்ரதாரணம் சா ரவிஷி, மாய் கிட்கிறது; நித்யபைநித்திகாதி ரும் ளுக்கு அக்மகாஊர் பு ட்ர, ராண விதியும் அ ரணே ப்ரத்யவாயச்ருதியும் உள்ளன ரதலால் நாங் ள் அதனை அணிந்து டொ ளுவது அவசியமாகும்; தேவரீர் அதனை எதற்கா அணிந்து டொ ளுகிறது? என்கிற டே ள்வியும் அதற்கு ஸமாதானமும் ரே ரக்தியா த் தாமே அருளிச்செ்கிறார் பஹுமாராத் என்கிற சொல்லே ஸமா ானம். எங்ஙனே யென்னில்; அடியவர் ள் டந்து அணிந்து டொ ளுந் திரும காப்பை நாமும் டகந்து அணிந்து டொ ளுந் னும் என்கிற திருவுள்ளமோ தேவரீருக்கு? என்பது சப்தார்த்தம்.

16. ஸ்ரீரங் ராஜ த த்தில் உத், ரசத த்தில் வடபுயி ஸாயத் ராமயாஜ ஸாயிதவாணாவதணாக வஜாஸ்து; சுயிஹ

உதரெ ஐமனி உதரம் திடியிய வெவ்வெவொழி யிவ்வாவா
வடதளமதிசய்யாங் தாமந்.....வைஷ்ணவபோக்யலிப்யபாவா
என்றுள்ள ச்லோ ரக்தந்தையும் இங்கு எடுத்துக் கொள்வோம்.
'பே த் குழவி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும் பாத் மல' ன்"
என்னுமாபோலே * பாலனையேழுலகுண்டுபரிவின்றி ஆவிலை யன்ன
சஞ்செய்யும் அ ண்ணலும் தன்டாதத்தைச் வைத்துண்பத கவுள்
ளது. இது எதனாலே? என்று பட்டர் விமர்சிக்கிறார். வைஷ்ண
வபோக்யலிப்ய என்னு ஸஹருஷ்யமநோஹாரியான ஒரு ஸமாதா
நத்தைத் தேற்றுவாக்கிறார். 'நம்முடைய பாதாரவிந்தத்தை ஸ்ரீ
வைஷ்ண ர்கள் * விஷ்ணு. வஷி வரமெ உஷஸ்தை * என்றோதிப்
பரமபோக்யமா க் கொள்ளுந் யாலே, அவர் னுக்கு போக்கியமா
னது நமக்கும் போக்யமாக இருக் வே ிடுந் யாலே, அந்த பாதாப்
ஜத்தை ஈழும் போக்யமா க் கொள்வோம் என்று திருவுள்ளம் பற்
றியே வ தளசாபிப வான் தன்னுடைய பாதாரவிந்தத்தைத்
தானே தனது திருப்பவளத்தில் இட்டு ருசி பார் கின்றான் போலும்
என்று இங்கு ஸ்பஷ்டமா அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

17. தம்முடைய திருத்த ப்பரான கூரத், ஈழ்வான் * பஹுமா
ந த் கிம பிபர்ஷி வ த. 'வலலாடே? என்றரு ரிச்செய்திருக்கும்
திவ்ய ஸூகத்தியிலிருந்தே பட்டருக்கு இவ்வ கயான ரஸமயமான
டலே ம் புரித்தது என்றும் பெரியோர் பகர்வதுண்டு. ஆழ்
வான் பஹும நாத்திம? என்றோயல்லது பஹுமாந த்'வ"
என்றருளிச்செய்யவில்லையே. என்று கேஷபிக் கினைப்பது விரஸம்.

18 இ ில ந சப்தார்த்த, தைப்பற்றியும் சிறிது விமர்
சிப்போம். தில, கின் ஆ ராமா இருப்பது திலகம் அதாவது,
எள்ளுப்போல இருப்பது என்று எ ண்க்குடும். இப்படியாகில்
உள்த்'வபு ட்ரதில ம ன் ற சொல் உ, 'ஸவமூர்த்திகளில் காண்
கின்ற ரீதி யச் சொல்லு வதேயன்றி மூலமூர்த்தி ளில் நம்குட்
போலக் ண்கின்ற திருமண் ரப்பைச் சொல்லுகின்றது என்று
பிறர் நினைக்கூடும். இ ிகு உ ிமை யபுணர்த்துவோம்; தை
லம் என்கிற சொ ி தில என்கிற சொல்லிலிருந்து தவிதா
மா ி ி, றினது எள்ளிலிருந்து உ ிடானது என்று பொருள்
படும். ஆனால் ஈர ிடதைலம் நாரி ி எதைலம் இ, த்யாதி ளான

வ்யவஹாரங்கள் எங்ஙனே பொருந்தும் என்கிற சங்கை அனைவர்க்கும் உண்டாகக்கூடியதே. இதற்குப் பரிஹாரம் எங்ஙனேயென்றால்; *வெஹெ தெயுஅ* என்கிற வார்த்திகம் பாணிரீயத்திலுள்ளது. தீலதைலம், ஸர்ஷபதைலம் என்று உதாஹரணமுங்காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால், தைலமென்பது ஸ்நேஹஸாமாயத்தைச் சொல்லக்கடவதாக ஏற்படுகின்றது. ஆகவே 'ஏரண்டதைலம்' இத்தயாகி வ்யவஹாரங்கள் நன்கு பொருந்திப்போகின்றன. திலகம் என்கிற சொல்லும் திலசப்தபூசுரதிகமன்றியே 'நெற்றியலங்காரம்' என்றே பொருந்தரும். கோஸகாரர்கள் இப்படிக்கான் நிர்வஹிக்கிறார்கள். ஆகவே, உளர்த்வபுண்டரதிலகம் என்பதில் 'திலத்தின் ஆகாரமானது' என்றும் பொருள் தோன்றச் சிறுதும் இடம் கிடையாது. ஆழ்வான் * பஹுமானாத் கீம் பிபர்ஷி' என்கிறாரே; எவ்வுடிவமானதை அணிந்துகொள்வதில் பஹுமானோல்லைகம் பண்ணப் பஸத்தியில்லையன்றே. சீவதம்ருத்திகையினால் சாத்தப்படுகிற திருமண்காப்பைப்பற்றியே ஆழ்வான் அருளிச்சொய்தாரென்பது திண்ணம்.

19. குருவாயூர்ப் பெருமாள் விஷயமான நாராயணீய ஸ்தோத்திரத்தில் *ஹிஹஸுதொய்யுஷா* உவிவ ஸுமுகிதம் மாகு வாமெஹுவீயீடி * என்றளது. இங்ஙனே பலவுள்ளன. விரிப்பிற்பெருகும். மேலே ரட்டிய ஆழ்வான் ஸ்ரீஸூக்திலுன்றேபோதும்.

20. "சிரகாலத்து ஆசாரம் யிருந்தாலும் சாஸ்த்ரயுக்திகளுக்குவிடாகம் ஏற்பட்டால் அது தேரியவந்தும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டியதே" என்று (ஆனியத் தீபிகையின் முதல் பக்கத்தில்) எழுதியிருப்பது மிகவும் அழகுஅலிகத சிஷ்டாசாரத்தின் முன்னிலையில் சாஸ்த்ரம் பல்விளக்கும் மின்மினியுடாகும். *யஜஜ்ஜுஸஜயஃபூரணம் வெஷாஸு* சுயயஜிதெ ஆத்தயாகி. * உலகுக்கோர் முந்நை, த்தாய் தந்தையான பகவானுக்கு உலகிலுள்ள நாமெல்லாரும் மக்கள், ஸகலஸ்தீகளும் நமக்கு ஸ்நேஹாதரினர். ஆகவே எந்த ஸ்தீரியை நாம் மணம் புணர்ந்தாலும் ஸ்நேஹாதரியை மணம் புணர்ந்த பாதகமேயாகும். நெடுநாளாக ஆசாரம் வந்திருந்தாலும் ஷேசாஸ்த்ரயுக்திகளை கவனித்தவுடனே யதிகாரயவிடவேண்டும் இனியுள்ள பிரமசாரிகள் க்ருஹஸ்தர்களாக ஒருநாளும் ஆகக்கூடாது என்றிப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளும் பலபல அவதரிக்கும்போலும்.

21 ஸ்வாமி தேசிகன் பரிவ்஥ரித்தருளின் பகவத்ராமாநுஜ வலித் தாந்தம் மிக மேன்மைபெற்று விளங்குவதை ஸஹியாத கலிபுருஷன் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுலகில் உட்புகுந்து கெடுதல்களை விளைக்கின்றனபோலும்— என்று தீபிகை வெளியிடுவது ஸத்யம் ஸத்யம். இப்படித்தான் என்று நன்கு நிச்சயிக்கலாம். ஸ்ரீதேசிகன் அருமருந்தாக அருளிச்செய்துவைத்த சீரிய அர்த்தங்களை யெல்லாம் மாறுபடுத்தி விபரீதார்த்தங்களை ப்ரவச நம் செய்துகொண்டு தத்பந்தர்களைன்று சொல்லிப்பேரருவது விகோலா ஹலமல்லவோ! பரமபாவனங்களான அவருடைய ரஹ்மயக்ரந்தங்களிலே பலபல ஸதாசார்ய நிந்தைகளைப் புகுத்திச்சீர்கெடுத்து வருவதும் ரலினாம் ராஜ்யமல்லவோ? இத்தகைய பலபலக்ஷோபங்களெல்லாம் தனியும் அல்லும் உண்டாகுமோ?

22, ஸ்ரீதேசிகனுடைய காலத்தில் ஸ்ரீ வஷ்ணவர்களுக்குள் திரு மண்காப்பின் ஆகாரத்தில் வேறுபாடு இல்லை என்பதையும்; தேசிகன் தாம் அணிந்துகொண்டிருந்த திருமண்காப்பு ஏது? என்பதையும்பற்றி, சென்ற புரட்டாசி வைஜயந்தியில் ஸ்ரீதேசிக குணனுபவ வியாஸத்தில் பரக்க திரு பித்துள்ளோம்.

23. ப்ரஸங்காத் வேதாந்த தீபிகையைப்பற்றி ஸஹ்ருதய மாக ஒரு உத்போதநம் பண்ண விரும்புகிறோம். அதில் சொற் பிழைகள் அபாரமாகக் காணப்படுகின்றன. அது படிப்பவர்க ளுக்கு மிகவும் க்லேசம் தரக்கூடியது. பத்திராதிபர்களுந் உபபத் ராதிபர்களுமாய் நான்கு ஸ்வாமிகள் மிகவும் கவனித்து நடத்து வரும் இப்பத்திரிகையில் இந்தப் பெருங்குறைக்கு இடம் நேரிட லாகாது. வியாஸங்கள் எழுதியனுப்புகிறவர்களும் பல பிழைக ளோடு அனுப்புவதாகவும் அதற்குமேல் அச்சப்பிழைகளும் ஏற்படுவ தாகவும் தெரிகின்றது. ஷே ஆனியீ தீபிகையில் (பக்கம் 123-ல்) “வசனம் காணப்பட்டாலும்” என்றிருக்க வேண்டுமிடத்தில் வச னம் காணப்படாமலும்” என்றும் “அர்ச்சாவிஃரஹங்களுக்கு” என்றிருக்கவேண்டுமிடத்தில் “ஆசார்ய விக்ரஹங்களுக்கு” என் றும் காண்கிறது. விவசைஷுக்கு மிகவும் விபரீதமான பொருளைத் தெரிவிக்கவல்ல இவ்வகைப் பிழைகள் ப்ராயெண ஏடுதோலும் காண் கின்றன. ‘கருத்து’ என்பதை கறுத்து’ (பக்கம் 135) என்பது இப்படிப்பட்ட பிழைகள் எண்ணுக்கு அடங்காதவை.

24. அவரவர்களின் ஸொந்த வாக்யங்களில் எந்த வகையான பிழை புகுந்தாலும் கேள்வியில்லையென்றே வைத்துக்கொள்வோம். ஸம்வாதமாக உதாஹரிக்கப்படுகிற ப்ரமாண வசனங்களிலும் தவறுகள் புகப் பார்த்திருப்பது தருகியேயன்று. தீபிகையில் தேசிகனுடைய ஷ்சரித்ராக்கூட ஸூஸூக்திகளை உதாஹரிக்குமிடத்தில் ஃபெந வஸூஸூநாஹாரணி வரிதஜ்ஜெரநு* என்னுள்ளது. பரித்யஜேரந் என்கிற சொல்வடிவம் ஸம்ஸ்க்ருத சாஸ்த்ரத்திலேயே கிடையாது. ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரான ஸூதேசிகன் இப்படி ஒருகாலும் சிரயோகித்திருக்கமாட்டார். பரித்யஜ்யேரந் என்றே யிருந்ததைத் தவறாகவே முன்னோர்கள் அச்சிட்டுவிட்டார்கள். மஹாமஹோபாத்யாயர்களும் அப்பிழையையே பின்பற்றினார்கள். அந் தவறுதலைப் பின்புள்ளாரும் பாங்காக ஸம்ரக்ஷித்துவரப்பார்க்கிறார்கள். ப்ரக்ருத தீபிகா ஸஞ்சிகையில் இரண்டு இடத்தில் இரண்டு பண்டிதர்கள் ஷெ ஸூஸூக்தியை அறுவதிக்கிறார்கள். (பக்கம் 128ல்) க்ரந்தலிபியிலும் பரித்யஜேரந் என்னுள்ளது. (பக்கம் 135ல்) தேவநாகரிவிபியிலும் அப்படியேயுள்ளது. ஆகையால் அச்சப்பிழையல்ல; எழுதின பண்டிதர்களே இதனை கூத-கிரீருபமாகவே கருதியுள்ளார்களேயன்றி. கர்மணீரூபமாக ஒருவரும் கருதவில்லையென்று புலனாகின்றது. இப்படிப்பட்ட தவறுகளுக்கு ஈதத்தும் இடம் ஏற்படாதபடி நல்ல நிரூபகர்களான நிபுண விச்வான்களோக்கொண்டு சோதனம் நடப்பித்தல் நன்று என்பதை ஸநிநயம் ஸப்ரணமம் விஜ்ஞாபித்துக்கொள்ளுகிறேன். வுரொஹாமியான மூறையில் இதை விண்ணப்பம் செய்ததாக ஒருவரும் கருதலானாது.

பத்ராதிபரின் குறிப்பு.

“பக்தர்கள் எவ்வகையான புண்ட்ரத்தை அணிவின்றார்களோ அவ்வகையான புண்ட்ரத்தையேபகவானும் அணிந்திருக்கக் கண்டதனால் தான் ஆழ்வான் * பஹ பமாநாத் கீம் பிபர்ஷி வரத! * என்று அருளிச் செய்யலாயிற்று.” என்று மேலே நிரூபித்திருப்பது மிகவும் ஸாரமரானது. அந்த ஸூஸூக்திக்கு வேறுவிதமாகப் பொருள் பொருந்தவேமாட்டா தென்பதை ரவிகர்கள் குறிக்கொள்ள வேணும். எம்பெருமான் ஆசைப்பட்டு அணிந்திருக்கும்தனை அழிக்கப்பார்ப்பது என்னோ?

காமகோடி பிரஸ், காஞ்சிபுரம். (பேஜ் 181 190)

ஸ்ரீராம.ப.

ஸ்ரீதேவாராநுஜாயநமஃ.

ஸ்ரீஉராவரமநயெநமஃ.

ஸ்ரீ காஞ்சி. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்க
ராசாரியர் இடற்றிய

**ஸ்வமஸ்யமாநோகதி ஸௌஷ்டவ
விமர்சம**

(தமிழ்ப் பொழிப்புரையுடன் கூடி பது.)

ஸ்ரீமத் பரமஹமஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி
பணித்த ஸமஸ்யமாந ஸூக்த்யர்த்த நிஷ்கர்ஷ நூலுக்கு
ச்லோக ரூபமான மறுப்பு

ஸ்ரீராமாநுஜ வித்தாந்த ஸபையின் சார்பாக

சேன்னை: நியூமன் பிரஸ்ஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஈச்வரஸ்ரீ பங்குனியுத்திரம் 16 3 1938

இதன விலை 0 8 0.

தேவநாகரிலிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்ட மூலமாத்திரத்தின்
விலை 0 4 0.

முக்கிய விஜ்ஞாபனம்

சுரணங்கள் இரண்டென்ன வொண்ணாது, நாலென்ன வேணும்” என்கிற ஆச்சான்பிள்ளையின் திவ்யஸூக்தி விஷயமாய் நாலேந்து வருஷகாலமாகவே க்ரந்த மூலமான விசாரம் ஏற்பட்டு நடந்துவருவது பண்டிதவுலக மறிந்ததேயாகும். ஸர்வஜ்ஞரான ஆச்சான்பிள்ளை யப் பரிஹ்வித்தும் தூஷித்தும் பிறர் எழுதியுள்ளதெல்லாம் தங்களுடைய அஜ்ஞாந அந்யதாஜ்ஞாநவிலவித மென்பதை அடியேன் ஸதாசார்ய ஸூக்திரகைக்ஷ முதலிய நாலேந்து க்ரந்தங்களால் பரக்க நிரூபித்திருக்கிறேன். கடைசியாக அடியேன் வெளியிட்டுள்ள ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா என்னும் நூலினால் இதனை யாவரும் தெளியவுணரலாம்.

இவ்விஷயத்தில் இவ்வளவு விஸ்தாரம் விளைந்ததற்கு மூல காரணம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமிகளே யாவர். இந்த ஸ்வாமியே ஒவ்வொருவரை ஏனி ஒவ்வொரு க்ரந்தத்தை வெளியிடுவித்து அப்போதைக்கப்போது அடியேனுடைய பதில் க்ரந்தங்களையும் லபித்து வருகின்றார். இப்போது இந்த ஸ்வாமி தாமே தமது திருநாமத்தினாலேயே ஸமஸ்ய மாநஸூக்தியார்த்தநிஷ்கர்ஷம் என்கிறவொரு க்ரந்தத்தை வெளியிட்டருளியுள்ளார். அதில் ரக்ஷாபத்ரத்தில் ‘வணதநூகதபூ

விஃ க்ருதாஃ காரிதாஸு மூநூஃ” என்று மகுடமிட்டுச் சில க்ரந்தங்களின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் பிற ர ஏனி வெளியிடுவிப்பதும் இந்த ஸ்வாமியின் காரியம் என்பது மெய்ப்பிக்கப் பட்டதாயிற்று. அது நிற்க.

இப்போது ஸ்வாமி திருநாமத்தினாலேயே வெளிவந்துள்ள ஷே நிஷ்கர்ஷக்ரந்தத்தில் எழுதியுள்ள தெல்லாம் பிசகு என்பதைப் பலருமறிய நன்கு நிரூபித்து இந்த விமர்சக்ரந்தத்தை அடியேன் ச்லோகாநுபமாகவே யெழுதி அதற்குத் தமிழில் பொழிப்புரையும் எழுதி இப்போது வெளியிடுகின்றேன். இவ்விஷயத்தில் ஐந்து வருஷகாலமாக விடாமுயற்சியுடன் காரியம் செய்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி இந்த விமர்சக்ரந்தத்தைப் பற்றின் விமர்சத்தில் சிறிதும் வைராக்ய மடையமாட்டா ரென்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஸ்வாமி சில வருஷங்களுக்குமுன் ஸ்ரீரங்கத்தில் திருக்காவிரிக்கரைமில் இது விஷயமாக அடியேனோடு சர்ச்சை செய்து “* மூநூகதேஜாபவஹாஸு மென்றவிடத்திலுள்ள ஸாராஸ்வாதிநீ பங்கத்தினை நான் ஸமர்த்தம் செய்யாமற்போனால் சிகாயஜ்ஞோபவீதங்களைத் தூர்ந்து அத்வைத ஸந்யாலியாகி விடக்கடவேன்” என்று பெருமிடறு செய்து பேசி யருளினவர் என்பதை இவர்தமுள்ளம் மறந்திராது. உதி. ஸ்ரீ. சு. டாஸி.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீஹ்விஸெமஸிவரொ ஜகுவாரிஜாதாயநம் ॥

சுவஹம் வரஹ்மஹே

ஸ்ரீகாமீ ப்ரதிவாஹியாக்ர சணம்மராவாய-ப்ரணீதம்

* ஸ்ரீஹ்விஸெமஸிவரொ ஜகுவாரிஜாதாயநம் ॥ *

[ஸ்ரீஹ்விஸெமஸிவரொ ஜகுவாரிஜாதாயநம்
ஸ்ரீகாமீ ப்ரதிவாஹியாக்ர சணம்மராவாய-ப்ரணீதம்]

ஸ்ரீ காமீ ப்ரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இப்பற்றிய

ஸ்ரீமஹிமாமாதேவீ நம: ||
விமாதேவ

1. ஸ்ரீஹ்விஸெமஸிவரொ ஜகுவாரிஜாதாயநம்

ஸ்ரீஹ்விஸெமஸிவரொ ஜகுவாரிஜாதாயநம்
ஸ்ரீகாமீ ப்ரதிவாஹியாக்ர சணம்மராவாய-ப்ரணீதம்
ஸ்ரீஹ்விஸெமஸிவரொ ஜகுவாரிஜாதாயநம்

பொழிப்புரை

நம்மாழ்வார் ஸ்ரீமந்தாதமுனிகள் எம்பெருமானார் பிள்ளை யுல
காசிரியர் வேதாந்த தேசிகன் மணவாளமாமுனிகள் என்னுமிவர்
களால் அன்புடன் நன்னெறியில் பாதுகாக்கப்பெற்ற ஸத்ஸம்
ப்ரதாய நிதியானது எஞ்ஞான்றும் குறைவின்றி விளங்கவேணும்.

2. சுவஹம் வரஹ்மஹே
ஸ்ரீஹ்விஸெமஸிவரொ ஜகுவாரிஜாதாயநம்
ஸ்ரீகாமீ ப்ரதிவாஹியாக்ர சணம்மராவாய-ப்ரணீதம்
ஸ்ரீஹ்விஸெமஸிவரொ ஜகுவாரிஜாதாயநம்

ஆராவமுதான தூய நன்மொழிகள் பலவற்றாலும் இந்நிலவுலகைப் பெருஞ்செல்வம் படைத்ததாக ஆக்கியருளின ஸ்ரீமந்நிகமாரந்த மஹாதேசிகன் எப்போதும் எனது உள்ளத்துள்ளே உறைகின்றார்.

நிமலானுமாரகுது ஸுகிததீம்
ஸுயயாவஸுஸீஸததம் விவதாடி
நஸெ உயீஃ ஸுடிதெ ஸுதராம்
யடிநஸுடிதெ கிஃஹம் காரவெவ ।

அமுதமமான தேசிக திவ்யஸூக்திகளை அநவரதம் அருந்து மவர்களின் திருவுள்ளத்திற்கு எனது மொழிகள் ருசித்தேதீரும்.

4 ஸ்ரீஹ் கொழியாமெதுவவடி ஹிதா ஸாயவஸாய
ஃஸுரஃ ஸளவஸாநாடிகஉ-ஹ்நுவ வடதாஃ ப்ராவவ
தமுமணஃ ஸாஸுராய-ஃநவஸுஷாவவிவ நிவ
ண்தா ஸாதநொவீதி யொகெ ப்ரவ்ஸாத்ஃபெவ
வொஃஃ சுஹஹ வஹுதராநுவிஸுதீஹ ப்ரயாஸாநு ।

கை கால்களைச் சோதித்துக் கொள்வது நீராட்டம் செய்தருள்வது முதலிய நித்ய கருமங்களில் கை தேர்ந்தவர்களுக்குள் தலைவரான ஸ்ரீமத் பரஹ்மேத்யாதி. ஸ்ரீமத் உ. வே. ஸ்ரீ கோழியாலம் ஸ்வாமி, சாஸ்த்ரீயகந்தங்களை இயற்றுவதிலும் தமக்குத் திறமையிருப்பதாக உலகில் காட்டிக்கொள்ள விரும்பி அந்தோ படாதபாடுகளும் பட்டுவருகிறார்.

5 ஸவ-ஃஜெஷநவடிஸுகிநிகரெ ஷாவாய-வயெ-ஃஷ
ஸள யொமீஷ வஹு கொழியாயவடிஹாக-ஃ தாய-ஃ
உநாடிஸுடி விஸுரணொ விவதீஹ ஃடிஷணயி
ரொ யாஸுாவதா ஃஜயா விவநா நவஸஹஷ-ஃணெ
கூதிமணெஸுஸநிரஸுரஃஸுடி

அமுதிலுமாற்றினிய திவ்யஸூக்திகளை அருளிச்செய்தவர்களும் ஸர்வஜ்ஞர்களுமான ஸதாசார்யர்கள் பக் லில் ஆச்சரியமான

மாச்சரியம் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி எழுதி வெளியிட்டிருக்கின்ற தூஷணை லை அடியேன் மஹான்களின் ஆணையின்படி அப்போதைக்கப்போது வித்வான்கள் உகக்கும்படியான க்ரந்தங்களையிட்டுக் களைந்துகொண்டே வருகின்றேன்.

6 வஸஸூநவகுதூய-நிஷஷ-உதி யாங்குதிடி
பூவிவிவடிசீஜோயம் தவிசெஸ-யதெயுநா

ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி ஸமஸ்யமான ஸ-லிக்த்யர்த்த நிஷ ர்ஷ மென்ற பெயரால் வெளியிட்டிருக்கின்ற தூலை இப்போது விமர்சிக்கப் புகுகின்றேன்.

7 விவாரெ மவீயஸுஸள ஸம்யஜீஹு
பூஸஜம்ஸஜஹு வ்யூவிவூணாம
ஹாவய-லாமொகிரதெஷநவெய-
ஷவகுயாம் ஸக யாம் வுநகூபூமெ யாடி

இந்த யதிகள் மிகச்சிறிய விஷயத்தில் தமது வீண்வம்பளப்புகளை வளரவிட்டுக் கொண்டு மஹாசாரியர்களின் மிகச்சிறந்த திவ்ய ஸ-லிக்திகளில் தமக்குள்ள அளவுகடந்த பொறுமையையே பரவச் செய்து கொள்ளா நின்றார்.

8 ஜொக்ஷாவாயொ ராயா வதிரிதி மூரூலி. பூகூ
மெம் பூகூ ரவீசு பூதெகூகூதூயகூடி உ உவி
உதயொவாயவகுதெதி நவூம் வதூம்பூரொலிரெ,
தெஷயஉவியதிராமெ ஸீஹு பூவூதூ பூயமெஸ
யிஷூலாவ துடிவி \$ ஹூஜிவிவத-லூகாமுஷுமூடி ;
[\$ தடிவி தயாவீதூய-லூ]

திருமகள் கொழுநனா எம்பெருமான் மோக்ஷோபாய மென்று பூருவாசாரியர்க ளெல்லாரும் ஒருமிடறாக அருளிச் செய்திருக்க, பிராட்டியை அப்பெருமானிடத்தில் நின்றும் நிமித்த 'இவரும் தனியே பாயபூதை' என்று சொல்லப் பிறப்பிட மிக்க ளின் திரளில் இந்தயதிகளும் அவ்விக்க விழம்பிப் பெரும்பாற்

சிதிராயினனெனினும் இன்னமும் சிறிது கலக்கத்தை உள்ளத் திற் கொண்டிருக்கின்றார்.

9. தவஸூவு.வாஸநாஸ-ஃ கதிவந வ வவாஃஸூவி
வாஸி வுரவூசு, வாராவாஜிநுவஜுபுயநவபு
தரம் வஜுஸூஹம் வரவூசு। வனவஃவெதஜுஜீஜ
லுஉமண கஹுஷொநகுறெ குறெ ஷுபுஷொ விடி
ஹாரணாம் ஹுடியஉதிதராம் பீணயெடாக-வஜு

அந்தக் கலக்கத்தையும் அகற்றுதற்காக முந்துறமுன்னம் சில நன்மொழிகளை வெளியிட்டு, அடுத்தபடியாக (ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ர யஸார வியாக்கியானமகிய) ஸாராஸ்வாதிரியின் அவத்யத்தைத் தெளிய வெளியிடுவோம்; ஆகவே இந்தயதிகளின் கலக்கங்களை யெல்லாம் வேரறக் களைவதான இந்த க்ரந்தம் நீழிகாலம் விக் வான்களை உகப்பிக்குமதாகும்.

10. ஸஹவூவிவரிஷியா உஉ உவாதவெ-வகாரகூ
உஉஉவூசு-விராஜிநம் வஹுமுணாம் யொவாவ
வாதீதரகூ ஸொயஃஸாயிவகூவத-நுவஉந
ஷொநவஃவணியி பூரஹ-வாயதெ பூவகுண-
கூவயெடாநம் விஉஸ-ஃ சவிஜு

சென்றவருஷத்தில் 'ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா' என்னும் நூலை அடியேன் முகமாக அவதரிப்பித்தருளின இந்த யதிகள் இவ் வருஷத்தில் இந்த விமர்சகரந்தத்தைப் பரமக்ருபையோடு அவதரிக்கச் செய்தருளாநின்றார்.

11. வனவஹு விஸாமுயா கருணயா விஸொவகாரொ
விதாநு சுதூவஸூகஸதவநநிவயாநு ஸஸதஉஉவ
யநு ஸொயஃஸாஸிகஸாவ-ஹுளஉ ஹித° ஸூகொழி
யாலுயதி நிதூயெயஉஹொவகாரஉஹிஉ ஜீயாத
ஹஸுஃஸஉ. ||

இங்ஙனே உலகுக்குப் பேருதவி புரியவல்ல அத்தயாவச்யகங்க ளான நூல்களை அடியேனைக்கொண்டு உலகில் பரவச்செய்தருளும் பரமக்ருபாளுவான இந்த யதிகள் இத்தகைய உபகாரங்களைச் செய் தருளாநின்றனாகொண்டே நீழீழிவாழவேணும்.

12. சுவஸ்யதீஷ்டா யஜிஜோஷாஷெ
கஸம் உபெவம் உவதொ உஹாய-ர்
புராஹ-வெயுஸ்யெயெவிதீவ
யுராயநு க்யுதஜெகூஸுடிவீயக்யுதெ ||

இந்த யதிகள் வெறுமனே யிருந்துவிட்டால் அடியேன் மூலமாக இத்தகைய நூல்கள் வெளிவருவதற்கு ப்ரஸக்தி யிதாதலால் இந்த ப்ரஸக்தியை அருள்புரிந்ததற்காக இந்த யதிகள்பால் தலை. ல் லால் கைம்மாறிலேன்.

ஐதூவொஹா தரகுவஃபுரயஃவரிவெஃ

சுய இக்ஷுவாயகவ விஜஸ-வரொமிதீய-வரிவெஃ

13. லொக்ஷாவாயகவஹி ஸ்ரியஐதி வஃதாம் ஸஹியள ஜூவயா உஷாவிஸாஸுவெதஜயதி வுரூஷ காரகவஸூர் ராயாடி லொக்ஷாவாயக வாவெ டய நவூஷகாரகவஸூர் வடெத யானாரொ களயயாவா வுயிகரண தமெவபுரவிஹ தமெ தக | † († ணதஜிதிவாராநுநிஷெ-ஸ் ; வுரூஷ காரகவஃவாயகவெதியாவக.)

பிராட்டியும் தனியே மோக்ஷாபாய மென்பார்க்கு ஒரு விண் ணப்பம். பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமுமுன தென்று நீங்கள் இசைந்தே யிருக்கின்றீர்களன்றோ. இருளும் ஒளியும் ஒரிடத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருக்க மாட்டாதது போலவே புருஷகாரத்வமும் உபாயத்வமும் ஒருவயக்தியில் ஒன்று சேர்ந்திருக்கமுடியாதுகிடர்.

14. உமெகூஸ்ய-புரஹெ புரவதி சஉறாவி ஸ்யம் விஷுவெஃ தஹெஷா கவூஹெதொவ-ஹதி

வாஸுஷகாரகியாகஸௌராநு யதிஹிவஹுதா
தம் ப்ரஹவதிவாஸுஷௌ டாவநாஸு-ப்ரயாவஸு
ஸூகஸ்கிம் மௌஸௌவாஸு-வீதஹுஹ. விஜயதி ப்ரா
ஜகமௌவீ நகஸாஸு ||

எம்பெருமானைப் போலே பிராட்டியும் முக்திஸாம் ராஜ்யத்தை
அருளவல்லளாகில் இவள் புருஷகாரக்ருத்யத்திலே கை வைத்துத்
அவளவேண்டிய அவசியமே இருக்கமாட்டாதல்லவோ? ஒரு
பொருளை ஸ்வயமேவ அளிக்க ஆற்றல் பொருந்திய வயக்தி அப்
பொருளைக் கொடுப்பிக்க மற்றொருவரிடத்தில் ப்ரயாஸப்படுவது
மிகவும் அவசியமற்ற பணியல்லவோ? இஃதொன்றை மாத்திரம்
பண்டிதர்கள் பராமர்சித்தால் போதுமே.

15 சவாஜுக்ஷு ஹவாதி-தம் கஸுணா நாராயணா
வெக்ஷயா மக்ஷானவவிமக்ஷணேதி தஜிஹ் வவ-
துஜோவாஷுதெ வெஸுஷா ஸாயிக்ரதிம் கஸுதொ
விஹத ஸாதஜு-வ-ஹ-ப்ரஹாரஸூரோவடக
கியாவஸு நிரதா ஸூஜுதஹொ விஜுதாடி.

நம்மைப்போன்ற ஆர்த்தர்கள் திறத்தில் எம்பெருமானை விட
ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மிக்கே காருண்யம் கனத்ததென்பது விவாதமற்ற
விஷயம். இத்தகைய காருண்யமுள்ள பிராட்டி தனக்கே முக்தி
பளிக்கவல்ல மயும் இருக்குமாகில் தானே அளித்திடாமல் நிரங்
குஸ்வதந்திரான பகவானிடத்தில் புருஷகாரம் செய்து மன்றாடு
வது ஏதுக்கென்று சிந்திக்கலாகாதா?

16 நஜாதஹிவீஸூரஃ வாஸுஷகாரக்யதம் ஸ்ரீதஃ
வடாவி கஸுமௌவதகஸு ஸூயதஹுவி ப்ரோஷுதெ
தஜெதஜிபீநவஸம் விஹதவக்ஷவாதயதெ
வராரஜுஸஸிவெவீயஃ பரஜி சகவஜு-ஸூ-ஷு-வெ

எம்பெருமான் ஒருநாளும் புருஷகாரக்ருத்யத்தில் கை வைப்ப
தில்லையென்றும் இத்தொழிலை எப்போதும் பிராட்டியே நடத்தி
வருகின்றனென்றும் ப்ரவித்தமாகவுள்ளது. இதனை ஊன்றி

நோக்கினாலும் புருஷகாரத்வமே பிராட்டிக்குள்ளதென்னும் தத்துவத்தை நன்குணரலாமே.

17. ரோக்ஷாஷு வஜ்ஜு தாவஜ்ஜுரவிஜநிவயாததூதிஸூரிக்
கூபாசு வனகாகிந்ரா நயக்ஷுரா வஸுகரவிதரணம் வெபாஹ
வீதீதிஹெதொம் ஸாரஸூராதஞ்ஞாடிஜிஹுவஹதி வஸு
ரஸுகாரகியாததூரகவம் தஸூரஸூரஸூரவாயொஹவி
தஸூரிகி ப்ராஹு ரொதஸூரயு

மோக்ஷமென்னும் பொருளானது பிராட்டியும் பெருமானாகிய இருவர்க்கும் உரித்தான ஸொத்தாதலால் பிராட்டி தானொருத் திதானே அதனை அடிபார்கட்கு அளிக்கக்கூடாதாகையால் ஸ்வதந் திரமாகக் கொடுத்தருள விரும்பாதவளாய்ப் புருஷகாரக்ருத்யத் திலே கை வைக்கின்றாள்; ஆகவே இதனால் அவளுடைய உபாயத் வத்திற்குக் கொத்தையில்லை என்று சொல்லும் ஸமாதானமும் பொருத்தமுடையதன்று :

18. ஸூகா ஸூகா ஸூகா ஸூகா ஸூகா ஸூகா ஸூகா
நெவாநெவா ஸூகா ஸூகா ஸூகா ஸூகா ஸூகா
விஷு-வஸூ-ஸூகா ஸூகா ஸூகா ஸூகா ஸூகா
ஸூகா ஸூகா ஸூகா ஸூகா ஸூகா ஸூகா ஸூகா

முக்திச் செல்வம் திவ்ய தம்பதிகளிருவர்க்கும் சொந்தமானது என்றவிதத்தனை மறுப்போமல்லோம்; அப்படியே யிசைகின் றோம். எம்பெருமான் தனக்கே உரித்தான பொருளைப் பிராட் டிக்கும் உரித்தாக்கி வைக்கின்றனென்பது உண்மையே; இது கொண்டு வாதத்தில் வெற்றிபெற இயலாது.

19. ஸூயெ வஜ்ஜு-நுஜ்ஜு-தவனவம் திஜ்வாய-ஸூ
ZZய தூக்யாயசு வுரவிதவாஹ்னிஜகாரிகா
வொகெவெவம் ஸூயெ-தவனவெதூவ-ஹ்னி
விவாநு ரொஹம் கொவி நமஸூ-ஹ்னி-நமஸூ-ஹ்னி

தனக்கே ஸொந்தமான பொருளில் தன் மஹிஷிக்கும் உரிமையை ஏற்படுத்திவைப்பது உலகத்திலும் கண்ட விஷயமாதலால் இது கொண்டு ஒரு விவேகியும் மயங்கவொண்ணது.

20. தவ்யுஸெ நவ கஸுநெதி வத்ரிதூபிஸு-திஷுரவித ஸூகனெரூர விஸுரஹு-தொ நிஜவெடி ஸ்ரீஸூரிககூம் யயா தஃசு ஸ்ரீஸு-வெரிஸு-மஸுராயதூதா ஸிஷுயாதிதேவம் நிமரினெடிஸிகுமிரா ஜாநநவஸுயஸூர டிதூ

நதவ்யுஸெகஸுந * வதிவிஸுஸூரதேஹுட * இத் யாதிசுருதிவித்தமான நிருவாயிகவவ-ஸூரிகுத்தையுடைய எம்பெருமான் தனது சரக்கைப் பிராட்டிக்கும் உரிமைப்படுத்துவதுபோலவே ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கும் உரிமைப்படுத்திவைக்கிறனென்ப தஸ்வாமி தேசிகன் நன்கு நிரூபித்தருளியுள்ளார்.

21. லிஷு-யாசி ஸூகவி ஹரி: ஸூரஸி-தஸூரிககூசு கவ-ஸூரஸூ நிருவரிநிஜபூரவெநெதிதசவட
“உதெ துநீ நிஜிவிவடி-தெஸிகா-தெஸகாஹ்-கூ”
தெ-தஹூ-கூரவிஸடி-திநொதெஸிகெதெ-தாடியா-மூ |

* உதெ துநீ நிஜிவிவடி-தெஸிகா-தெஸகாஹ்-கூ * என்பது ந்யாஸதிலகத்தில் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்தியாகும். திருநாடு தன்னுடைய ஸொத்தாகவேபிருந்தாலும் அதனைத் தன்னடியார்கள் இட்டவழக்காசவும் ஆக்கிவைத்திருக்கிறனெம்பெருமான் என்னுமிடம் இந்த ஸ்ரீஸூக்தியினால் ஸுவ்யக்தமிறே.

22. பூரகெ வஸுகெ நிஜவடி சிநூவ-தொ வஸு-மதூ லிஷு யாநீ பூகடி தஹு-கெஸவஸூரிககூட |
வொரவிஸூரீ லிஸதி தஹி-தெஸிகா-தெஸகாஹ்-கூ
கூ-கூர தீதஹி-மஸுரஜநவஸுய-ததா-வாஸுயாயி
(தீ தஹி-தெஸுயாநீ-தியாவஸு.)

மோக்ஷபதவியானது பிராட்டிக்கும் உரித்தான ஸொத்து என்றும் அவளுடைய கருணையினாலன்றி அது கிடைக்கத்தகாதது என்றும் சொல்லப்படுகிற இவ்விரண்டு காரணங்கள் ஆசார்யவிஷயத்திலும் துல்யமாதலால் ஆசார்யரோடு பிராட்டியோடு வாசியில்லையென்று கொள்ளக் குறையில்லை.

26 சூவாய-பூகவிஃசுக்ஷுவாயஜதிநஸூலாநவனவெதிவெசு
தாஹுக்ஷாயநதா ஸ்ரியொவிஜயதீதூஷூகஸிஷாஸூவஃ
வனவநெநுதஹுஃரிதஹவதிஹா நாராயணஸூஹிராவா
வாய-பூகவிஃசுக்ஷு வாடவடிதொநிபெ-பூஸநாஹ-பூஹதி

ஆசாரியர்களுக்கும் மோக்ஷோபாயத்வ முண்டென்பதே எமது வித்தார்தமென்று நீங்கள் சொல்லுவீர்களாயின் இப்படிப்பட்ட உபாயத்வம் பிராட்டிக்கு முள்ளதென்று கொள்வதும் எமது வித்தார்தமே. ஆக இவ்வளவாலும் தேறினபொருள் என்னவென்னில் எம்பெருமானும் உபாயம் ஆசாரியர்களும் உபாயம் பிராட்டியும் உபாயம் என்று சொல்லக்குறையில்லை யென்றதாயிற்று

27 ஸ்ரீமெஹிஸிரொம-ரொரவி மிரஃ ஸ்ரீஸாரஸாஸூ
ஹிஷு வெசுக்ஷுஞாஃ வஹுஸொ ந தாஷுவி யதெ.
சு-தூவிருக்ஷுஃவ்யுயக்। வெசுதூ வஸாயநதா,
வரஞு ர யாயுசூஷு விஷொஹி-^ண வஸாவ-
நெசுவநிர-குவிதா விஜயதெ யஹுநுயா, ஹு-ய

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதர்யஸாரம் முதலியவற்றில் ஸ்ரீதேசிக திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை எவ்வளவும் பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம். பிராட்டியோடு கூடின பெருமாள் மோக்ஷோபாயமென்று ஸ்வாமி நிருபித்தருளியுள்ளாரத்தனைபோக்கி ஒரிடத்திலும் பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வ முண்டென்றதில்லை; அப்படியிருந்தால் எடுத்துக்காட்டலாமே.

28 ஹரா ஜல-பாவ சு மநிறுயாயா மாராவநெ
சுஸெஷெராவஷெ, ய திரயபிஹ வெடி ந கிஹ ?

உபாயகூலாவஸூ ஹவத உபா சுகுஹரோ
நிவீயெதெவெதி ஸுஹணஜவிவெடிஸூ ருமிரடி

* தடினாஹாவாசு தூம்நவ்யயமலியதெதுஸூ திரவி * இத்யா
திப்படியே பிராட்டிக்கு எம்பெருமானில் அந்தர்ப்பாவமேயுள்ளது
என்பது இந்தயதிகளுக்கும் தெரிந்திருக்குமே. பிராட்டியின் உபா
யத்வமும் எம்பெருமானது உபாயத்வத்திலே சொருகி நிற்குமென்
பதையு மறியப்பெற்றால் அழகியதாம்

29 * உயங்கெவவெதுராஜிவஜெமுருந-
ந, உகூதீதீஸோ, தி விநூஸூ திவ
தயாநா விநூஸூ துஜூ, வதுள
வரம் வாயநகெவாகிராஜஸூநீயா

30 ::உகூதீதீஸோவாயகூயுவவாயா திகாசூயிடி
ஐதிவிநூஸூவளகயெ-வதூவெதுதூவெகூதி து.

ஸ்ரீந்யாய வித்தாஞ்ஜநத்தில் * உயம் கெவவெகூதீஸோவாயகூ
பூத்யாதிசா * என்கிறகாரிகை ஸ்வாமி அருளியிருப்பது
ப்ரவித்தம். லக்ஷ்மீநாதனை உபாயமாகக் கொள்வதுதான் ப்ரபத்தி
யின் வேஷமென்று இதில் நன்கு காட்டப்பட்டது. * உகூதீதீ
ஸோவாயகூயுவவாயாதீசா சூயிடி * என்று எளிதாகச்
சொல்லாமாயிருக்க அங்ஙனம் சொல்லாது விட்டது உற்று
நோக்கத்தக்கது. தேசிகள் திருவுள்ளத் தையுணர இஃதொன்றே
போதும்.

31 உகூதீஸோவாயலாவபூகடநவிஷயெ யாஜுஸீ ஜெஸி
காநாஜுதணாவ பூவூதி, தடி ஜிதகூதிஷு வெ
கூதூம் வாராவஜெகூ வாயகூகூந ஸூயவூதக
டநவிஷயெ வெஸுதொவாவி தெஷா துதணாவாபூ
வூதி கிஜுவிவூதி ஹா ஜுஸூதூம் ஜீவ-தெ தக

லக்ஷ்மீநாதனுக்கே உபாயத்வ முண்டென்பதை ஸ்தாபிக்க ஸ்ரீ
தேசிகள் கொண்ட குதூஹலமும் முயற்சியும் அவரது த்ரந்தங்

களில் ரவிகர்கள் காணத்தகும். தனிப்பட பிராட்டிக்கு உபாயத்வ முரைப்பதில் தேசிகனுக்குச் சிறிதேனும் முயற்சியுண்டா என்பதை நீடுழி ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

32 உதுஸொகலாஷெ ஸுயுதரரஹஸெஷ்விதயா
 ஸுவிஷெவாரெவா யதிவர. ஸுஸொளதெஸுஸாரதாடி
 கவிசுகொணெவெவா யதி வ்யயமுவாயசுவகயநம்
 ரஜாயா. பெருசெஷுத, புகடய ஹாலா. க்யவயா

சுதுச் ச்லோகி பாஷ்யத்திலும் சில்லரை ரஹஸ்யங்களிலும் பெரிய ரஹஸ்யத்திலுமுள்ள தேசிகஸூக்திகளைக் கண்ணாரக் காணலாம்; ஒரு முலையிலாவது பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வமுண்டென்று ஸாதித்ததுண்டாகில் காட்டியருளலாம்.

33 உவாயசுவம் ஸுஷுரா யத்யுயமுவெயெத நமாத
 ஹஸுவாயகிசுவஹுதூத ஹ வாயிதூவிதயச
 விஸிஷ்டெவெவெததூவவிதி விஜானயதி
 தூயீவஹவாயத் தவிவஹ யிகுவத் தஹெ

பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வம் கொண்டால் உவாயகிசுவ ஷெஷம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றும் அது ப்ரஸங்கியாமைக்காக ஸ்ரீ விசிஷ்டனுக்கே உபாயத்வம் சொல்லித் தீரவேணுமென்றும் ஸித்தாந்தம் செய்தருளியிருக்கிற தேசிகனையும் அந்தோ திரஸ்கரிப்பதே [இந்த ஸித்தாந்தத்தைக் காட்டாத தேசிக க்ரந்தமே கிடையாது.]

34 சுவிநுவபெ ஸுஸ்யிதவூ நிம ரனா
 வாய்ஸெஸூகீஹ்ஞரிஸவாவ வுவிஹ்ஸூக
 ரகூஸரிசூஹுஸுசூதிவிதூயமா தா.
 ததுபெருசூஹுஸூலியாயொவாராதி

இவ்விடத்தில் எடுத்துக் காட்டவேண்டிய தேசிக திவ்யஸூக்திகள் பலவற்றையும் ஸதாசார்ய ஸூக்திரகூடா ரகூடாவிமர்ச்சிகூடா முதலிய நூல்களில் பார்க்க எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேனாலால் அவற்றிற் கண்டு கொள்க.

35 ஹரவீகத-பூசுவாதகவிடிஊவாயசுவலிதியசு
தடிவ்யுமகம் -ஹூடிஊ ஹாநிசெஷ்வஸராணி
மாநா ருக்ஷாஹ விஷாவவிவ வஸர-ஹவா கிஹ ர
விலிஹைத்ராஹ-ஹ நவஹ வஸர-ஹவெதி வஸவஹ |

உபாயத்வமாவது ஹோக்ஷாய-ஹரவீகத-பூசுவ ரூபமென்று யதி
கள் எழுதுவதை அங்ஙனமே யிசைவோம்; சேதநன் ஏறிடுகிற
ஹா ஆசார்யனிடத்திலும் பிராட் டியிடத்திலும் எம்பெருமா
னிடத்திலும் துல்ய ரூபந்தானா? அல்லது வெவ்வேறு வகைப்பட்
டதா? என்று ஆராயப்படுகந்தால் துல்யரூபமே யென்று சொல்லப்
போகாது. ஹாஸ்வரூபம் லியோவிலிஹமேயாகும்.

36 ஹரஸர-ஹவஹைதஹூடிஹ வௌதுதாவிஹ
வஸவஸுஹவ விலுக்தி வஸாவெஹிவஸதஹ
ஹாவ-ஹணை உநாமவி ஹவெஹவ நெதிவெசு
ஹாஹ மிராஹ ஹெஹிகொ விநதி மஹுஹாஹுத |

ஹாஸ்வரூபம் ஹேஹிக்கும்போது தஹவீகத-பூசுவ ரூபமான
உபாயத்வமும் ஹேஹித்தே தீரும். வஸிஹ-ஹாண ஹா ஸ்வரூபத்
தில் சிறிதும் வாசி கிடையாதென்னில் இந்த வாதம் தேசிக
ஹடைய மஹு பாஷ்யஸூக்தியினால் மறுப்புண்டதாகும். (ஸதா
சார்ய ஸூக்திரக்ஷையில் 10 11 பக்கம் காண்க.)

37 ஹியாயாஹ வஸதாயாஹ வஸஹைஹுஹுஹு
வஸ-ஹவாஹிஹ, தஹாவிஹ-ஹிஹு
உஹாஹ தஹவெஹுதாஹுஹுஹைஹ
ஹாஹாஸஹுஹுஹி வஸஹ வஸாஹ ||

ஆலிங்கனமென்பது மகனிடத்திலும் செய்கிறோம் மனைவியிடத்தி
லும் செய்கிறோம்; தழுவுதலென்னும் தொழில் இரண்டிடத்திலும்
துல்யமாயிருந்தாலும் நெஞ்சிலுறையும் கருத்தின்வாசியினால் அது
நெடுவாசி பெறுவதுபோலவே ஹாஸ்யாஸ விஷயந்திலுமாம்.

38 உயெ ஸ்ரீஜைவபுக்ஷுநவமும் கிவமநரிதி
 வயவெவாநாயெ-பா மாராவகூடாஸஜு ததந
 வஜாயாநம் ஹுஜும் யஜலிடிய சூதீய க்யுதிஷு
 புகாஸந்ததாதீதுயிஹ ஜீயொகிததிவி

தவயத்தில் பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீ ஸீதாந்தாநுஸந்தானம் செய்கிற விதற்கு ப்ரயோஜனம்யாது? என்று தேசிகன் சங்கித்துக்கொண்டு அதற்கு ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் அவரது கிரந்தங்களில் பல விடங்களிலும் காணலாமாதலால் நீசனேனுடைய புன்மொழி களின் விரிவு வேண்டாவே.

39 வஜாயாநம்ததொ கிலிஹ கயெதூவிகவரா
 வுமாதனெவெதூநுபுதி தஜிஜுடாடுதஹ
 சவஹுமவ்யுஜி புணதஜநதாவிநி-ஜவதி
 வுமெவவுகத-ஹ ஸ்ரீவஹ வததஜவீதுவிடியெ

40 சவாவெகணவொவயொமொராயா
 உதி ஸ்ரீவஜாய-புரவவவயெஷு .
 ஹவெ-ஜவ-ஹமாராவாஸூ
 ஜிஷு புரஹ யொவள வஜாஜெ ஹுஜிஷூசு ||

அப்படி தேசிகன் ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் யாது? அதைச் சிறிது எடுத்துக் காட்டலாகாதோ வென்னில் 'கேண்மின்' குற்ற மே வடிவெடுத்த நம்போன்றவர்கள் எந்த ஸமயத்திலும் கூசாமல் எம்பெருமானைப் பணிவதற்காகவே பிராட்டி எம்பெருமானை அகலாதிருக்கின்றான். அந்த அகலாமையையே ஸ்ரீமச்சப்தம் காட்டுகின்றது; பிராட்டியினால் ஆகின்ற உபயோகம் இவ்வளவே; உபயோகக்கிரமம் அந்தந்த வஸ்துவுக்குத் தக்கபடிதானே யிருக்கும். பிராட்டியினலாகக் கூடிய உபயோகம் இதுதான். இதற்காகவே ஸ்ரீமத்பதம் என்று ஸ்பஷ்டமாக ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதர்ய ராதிகளிலுள்ளது. இங்ஙனே பரமகம்பிரமக அருளிச் செய்துள்ள தேசிகனையே தஞ்சமாகக் கொள்வோம்.

41 காஹம் மண்ணபுக்ருதிரஜகுமரஹீதவாபே
தெதுதம் ஹாமவதவடிவிஸெஷஷணு
ஸ்ரீவீரராவவமரமவி-வ்ருணாதி கீஜ
ஹாகெசுரிதி ஸயஉவெகஷ்ய திபுரவீதெசு

ஸ்ரீபாகவதத்தில் தசம ஸ்கந்தத்தில் ருக்மிணி க்ருஷ்ண ஸம்வாத
மாகிய அறுபதாமத்பாயத்தில் ருக்மிணியின் வாக்காகிய *நநேத
தெவ்யு * என்னும் ச்லோகத்தின் ஸ்ரீவீரராகவியமென்னும் ஸம்ப
ரஸித்த ஸர்வாசார்ய பரிக்ருஹீத வியாக்கியானத்தில்
[“சுஜெ-22 துதாரதஞ்ஞஜாநஹீ, குமரஹீத-உவாஸி
தா, வாடின யஸூஸூர கஹம் க்ரு? சுவிஜ்ஞாஸூ ந ராம் ஸுத
ஞ்ஞாஸூவாஸதெ, கிம் து ராம் துதாரதஞ்ஞாம் வுரமஷகா
ரரோத்ருக்ஷா உபிஸிஷ்ட் சூரோவொவாஸதெ.”] என்று
பணித்திருப்பதை ஸேவித்துத் தெளிவது.

42 ஸவ-ஜகஸவ-ஸுதோ ஹரிஸிஹ ஸஹஜேநாதநஃ
புஜேஷ-ஜா டாஸாநு டுஸ்வாஸிஜாநு வரஸஸுவ
ஜஷ சுத-ஸுஸோவி காஜ, ஸ்ரீவாக்ஸுஷீ யயா
வா ஸவதி நநு தயா ஸ்ரீரவிபுஜேஷ-ஹ வாத
ஞ்ஞாணபுரா தம் ஹஜதிநிவஸாஸாய. நெவ
தெது ।

43 ஐதிஸஜாஹீதிரஸதிஸோஹந
மரஸவஸெஷவிஸெஷவஜுய-தெ
ஐதி யதிபுரவரஃ சுருயஸவெஸ
விதயவாமிஸராஅிரகஸிஹ ।

ஸர்வஜ்ஞனாயும் ஸர்வஸுத்தனாயும் ஸம்ஸாரிகள் பக்கலில் பேரன்பு
-வாய்ந்தவனாயுமுள்ள எம்பெருமான் துன்பக்கடலுள் துவள்கின்ற
அடியார்களை இதரநிரபேக்ஷமாகத் தானே பேரின்பம் பெறுவிக்க
வல்லவனாயிருக்கச் செய்தேயும், பிராட்டியின் புருஷகாரத்தை
யெதிர்பார்த்தே பேறு பெறுவிக்கிறுனென்பதுபோலே, அன்பில்

தலைநின்ற பிராட்டியும் முக்தியளித் ஸக்தி வாப்ந்தவளாயிருந்தும் எம்பெருமானே அளிக்கட்டுமென்று கொண்டு தான் அளித்திடுவ தில்லை யென்கிறோம் என்று ஸமாதானம் சொல்லவருவார்களேல் கூலூர். இந்த வார்த்தை ஆசார்யர்கள் பக்கலிலும் துல்யமே பென்ப த யதிகள் அறிந்து ஓய்வது நன்று.

44 யாமாநுஷாநக்யுதே வஹதி ஸஹவரீ யாஜ்யஸீ
யொமூதா தா ஸீஸெஷா ஜோக்ஷடாமெ வஹதி
நியதிரிதேவஜாடிதபூரக் யெநாலுதுகவ்வொ
யிநூலியமவாசுதள லாதநா காரிதாயா லொ
யம்வொயாசு கயவா வ்யயமவி கஜமாம கிஜாமவூவீ
ணாடி

வேள்வி முதலிய வைதிக கருமங் ளை யனுட்டிப்பதில் யஜமான பத்ரிக்கு எவ்விதமான யோக்யதை யுண்டோ அவ்விதமா யோக் யதையே விஷ்ணு பத்ரியான பிராட்டிக்கும் மோக்ஷ ஸூதாநத்தி லுள்ளதென்று இந்த யதிகள் தாமே தம்மால் காரிதமென்று வெளியிட்டிருக்கிற தத்வபோதிநி யென்னும் சிறு சுவடியில் (பக்கம் 17ல்) ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியிருப்பதால் அதற்கு முரணாகக் கூறவும் மாட்டார். அதாவது பிராட்டி தான் தனியாகவும் மோக்ஷமளிக்க உரிமை யுடையவள் என்று வாதி் கப்புகமாட்டார்.

45 யஷா வதீவிரிஷா வதிரிதிமணிரிதய-அஜாஜோடி
நீயா தஅருக்ஷீவிரிஷோ ஸாரிவாஸிஹ நொ உகி
லா ஜாஜூடாயீ ஐதேஷாஸீஸாநெதூதூலிவிவிதவ
தா யொமிநொஹ்ஸூலிஸநிஸாநஜம் மூயாயாஹ வய
தி ஸஜெ செவஷவாஜொ ஸாரா

“யோகூடிய லாதூ யாமம் செய்பவன்” என்பதுபோல,
“பாட்டிபோடுகூடிய நாராயணன் மோக்ஷஸூதன்” என்று
புறவதே எங்களுக்கு அபிமதம் என்று இந்த யதிகள் ஸ்பஷ்ட
பூத்கியிருப்பதால், இதுவே மிகவும் ஸமீபமாதலால் இவ்
திகள் விவாதம் வளர்ந்து செல்ல வேண்டா. இப்படியே
புறவதே இவ்விதமும், பிராட்டி ஸாரா அசைக்கொள்

46 வெஜானா வாய்-வெகுல-புற வடியதா யாடிஸொவாய
லாவொ மகசூநாய-புற தெ ஹொயதிவா லவதா
தம் யம் துசூவொடிர் சுமீ ம-புணாஜா ஜமி
லாஹரிதா உதூ-ம் ஹாடி-வாஹம் விஜூவொவாய
தா ரம் பூயஹ விவாஹ வாடியுஹம் துஜாஜ

யதிகள் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்திகளை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்து எவ்விதமான உபாயத்வத்தைப் பிராட்டிக்கு உரியதாக நிஷ்கர்ஷிக்கக் கூடுமோ அதனையாம் நிராசேஷமாக ஆதரிப்போமாதலால் இவ்வுபாயத்வ விஷயத்தில் இனி விவாதம் பழிதேயாம்.

இரண்டாவது பரிச்சேதம் முற்றிற் .

சூய ஸஹ வஹநாவாடிந விஸூ-ஃ வர

தூதீய வரிவெடி ||

47 கனகாசுரத்தோப் பரமேஸ்வராயுதத்திவரீமுகம்
ஸ்ரீகொழியாமயிநசெதவி ஸ்ரீவராயுதமயம்

இந்த க்ரந்தத்திற்கு முழு நோக்கான விஷயத்தைப்பற்றி இனி விவரிக்கப்படுகிறது யதிகளின் திருவுள்ளத் தத் தெளிவிப்போமாக.

48 ஸ்ரீ நாகுஜவரணாவிதி ஸ்ரீரத்ந
வஜ்ர-நாக சிவவநாகவடிபுயுக்ரு
உஜ்ஜயிதா ஹவ வ-ணர-வக்யுதே
விஷ்ணு வர-வரணயோ , நவாந ஸ்ரீயோவி

49 ஐதேவம் ஸ்ட்வாஜிஸ்திமாஸா ரெஸ வஸ்பு
 டாயக்டுண ப்ராவோ யொய-ட் ப்ரகாஸாமிதஹ
 வஹ தம் ப்ரதிஷ்டாவயத சூவாநாவா -வாடா
 நுஜமுஹாஸ ஸஷ்வாவா, ததேதக் டெய
 ய-பாவாஸ்துஜிஷ்ட கதிவந ஸஹஸா-குஷிஷநா
 முஹெண

மு. வெண்ண

தவயத்தில் “ஸ்ரீமந்நாராயண சரணேள” என்று திவ்வநானை
 வரணவடிவியொமம் காணப்படுதலால் ஸரணவரணமென்
 னும் காரியத்தில் எம்பெருமானது திருவடிகளுக்குமாத் திரம் உத்
 தேச்யத்வம் ஏற்படுகின்றதேயன்றி பிராட்டியின் திருவடிகளுக்கும்
 அது ஏற்படவில்லையென்று ம்ப்ரதாய பரம்பராப்ரப்தமான
 அர்த்தத்தை ஸ்ரீபட்டர் முதலானர் அஷ்டச்லோகி முதலியவற்றில்
 ‘நாராயண ஜமதாயீஸடிதாமி திருநவாயாமி ஸ்ரீயம் ஸம்
 ஸ்ரீது, சுஸ்ரயனொலி தாவிமமுணவஸு ஹரொம்வீ ஸவெஷா
 வாயதயாகுஸ்யெ” இத்தயாதி ஸ்ரீஸூக்திகளினால் வெளியிட்
 டருளினார்கள்; அதை ஆச்சார்பிள்ளை தமது ரஹஸ்யத்தில்
 சரணங்கள் இரண்டென்னவொண்ணது, நாலென்னவேணும்”
 என்கிற ஸுஸ்பஷ்ட ஸ்ரீஸூக்தியினால் அருளிச் செய்தார். சாஸ்த்ர
 வுணர்ச்சி யில்லாத சிலர் இதனைத் துஷித்துப் போந்தார்கள்.

50 தடிவண்ணம் ஸாஷ்டவயாதினுவீ
 துஷாவிரநூஸு கருதிஷ்வாவூ
 வடிஸித்தம், வஸ்புதி டிஸ்யாஜம்
 ஸாஷ்டாயவாரம் யதிவயத்தூவெஷு!

அங்ஙனம் துஷித்தது சாஸ்த்ர முறைமைக்கு இணங்காதது
 என்னுமிடத்தை அடியேன் வேறு க்ரந்தங்களில் நன்கு நிரூபித்
 திருக்கிறேன். இப்போது யதிகள் உகந்தருளுமாறு சாஸ்த்ரார்த்த
 ஸாரம்ஸங்களை யெடுத்துக் காட்டப்படுகின்றேன்.

51 வக்ஷா யொமஜுஷீஸரொ வடிவதுஷாஜுக்ஷவாமு
 வண்ணம் கவாடிகுயதெதிவினநரதொ யொமீஸரொயம்
 யுவது வணாவெநமரீயவா கவவிதொ டுஸொ
 டுடிவிரஸிதம் வடுவடாவயவடி கிவகிவரிதொ
 லாவஸுதுவஸு க்ஷணாஸு ||

பிராட்டியோடுகூடின எம்பெருமானுக்கு நான்கு திருவடிகளைப் ப
 யவனாக இருத்தல் குறையற்றதாகையாலே அதனை ஏதுக்கு நாம்
 துஷித்தோமென்கிற அநுதாபம் இந்த யதிகளுக்கு உண்டாகி

துராதேசுபங்களை விட்டுத்தொலைத்து ஸதாசார்ய ஸூக்திகளில் பக்தி புண்டாகும்படியான வழியை விரைவில் உண்டாக்குவேன்.

52 ப்ராயாநூ உஞ்ரதெ வரணமததிஜ்ஞாநமெ யு
ய-ஹகுஜா ஸ்ரீஸௌவஸ்துவாவவனாததி யிஷணயா
விஹமெநபுக்ஷ்ய வஸௌவ-வி-அஜிரநெநூநா
விததததாநியாயம் மஹிதாவாவநூயம் நூயஜஜ்
வயிதததிதரா ஸாஜவள ஸ்ராஜகீஹ

53 வஸௌஜாமெதநூஜ்ஞாநாயவஸஜ்ஜவ
ஐதிநிய-பாரணம்ஸுஷ வதாஹ்ஜி டயீஹி
யவயாவவதவூலிஹ ததவ-வூஹா
வஸௌஸுவிஜு துஜ்ஜ வெஸௌஜெந நிவெஜெ

தவயத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணசரணந் என்றவிதனில் சரணங்களுக் குத்தான் ப்ராதாந்யமுள்ளது என்பதை புணராமல் நாராயண னுக்கே ப்ராதாந்யமிருக்கக்கூடியது” என்று பிரமித்த ஸாராஸ் வாதிநீகாரரால் கல்பிக்கப்பட்டதும் ஸகல பண்டிதர்களாலும் கை விடப்பட்டதுமான தவறான நியாயத்தை [அதாவது-ஸுஷூரிந வஜாபுஸம்ஸ்யிஸிம்மவவநாநா ப்ராயாநஜாநூநுஸாரித்வ மென்கிற நியமத்தை]ப் பிழைப்பூட்ட அதிகன் படாதபாடுகளும் படுகிறார். அந்த நியாயம் பிசகுதானென்கிற உறுதியை வித்வான் களுக்கு உண்டாக்குவோம், சொல்ல வேண்டியதை யெல்லாம் சுருக்கமற விரிவாகவே விளக்குவோம்.

54 ப்ராயாநாநுஸாரிசுவரிதுஞ்ஞீதெ
ரவஸூஸுஸௌவயசுவவிஜாவஹ
வயெஜ்ஞாநதெ நநாராயணஸு
ப்ராயாநசுவரிதெஷ வாவொஹ்ஸுஷு

* ஸுஷூரிநவஜாபுஸம்ஸ்யிஸிம்மவவநாநா: ப்ராயாநஜாநூநுஸாரிசுவரி * என்கிற அந்த நியாயத்தை அவசியம் இசைந்துகொள்ளவேந்தாலும் ப்ரக்யதவிடாடிஸ்தலமான அயத் தில் நாராயணனுக்கு ப்ராயாநூமில்லையென்கிற வாடிம் அசைக்க முடியாததே. அந்த நியாயத்தை இசைந்தும் பலனில்லையென்றபடி.

55 ப்ராபாநுஃ ஶ்ரீரதௌ உரணமதவிஜிதாநமாலாய
 ஸூயவாணீதூ நாஜ-நீயம் தித கிரவிணி ஜிதாந
 ஜீஷ்டததேதக ஸதூவெவா ஹுகாணெ ஸுஸ
 வயுயிய: கஸூவிஜாஶஸூ வூஹாரம் ப்ராஜித
 ஹ-ஃ யகிரவித-ஶஸ கிரிதௌகஸாஸ ।

அயத்தில் உரணத்திற்கே ப்ராபாநுமுள்ளதென்பதைத் தெரிந்து
 கொள்வதற்கு அதிகபாண்டித்யம் தேவையில்லை. சிறு மாணாக்க
 னும் இதை எளிதில் தெரிந்து கொள்வான். அப்படியிருந்தும்
 வீணாக மருண்ட ஒருவர் எழுதிவைத்த பேச்சைப் பாதுகாக்க இந்த
 யதிகள் பாடுபடுவது ஏனே?

56 ப்ராபாநுஸூவிஜாநம் தவிஜ ப்ரவிவாஶயிஷவ உவரீ
 ஷாஸ ஸம்ப்ரதி வஹுவவநஸூவாடிந யிக்ரதூ
 வஸஷ்வம் ஸூஷி:

ப்ராபாநுத்தைப்பற்றின இந்த விசாரத்தைப் பிறகு எடுத்துக்
 கொள்வோம்; நாலேன்னவேணுமென்கிற ஸ்ரீஸூத்ரின் பொருத்
 தத்தைப்பற்றி இப்போது பேசுவோம்.

57 ஶ்ரீரதௌ ஶஸதொ யதி ராநாராயணாவிதூ
 ஷாரகுஶ்வவிஜித தவிஜநீயநம் ஶூஷிஷ
 யுமவிக்ர ஶ்ரீதௌ நவிஸௌஷாடிமவத, விக்ரய
 ஶ்ரீரணவூவாதிந விஸௌஷாதுமவத-ஶ்ரீ
 கிரொ ரவிதா

58 உதூய வ-ணகராகுஸூர ப்ரதீயம்
 ஹாஹா விஸாடிவிவெ விலகுவிதாஸ
 ஶ்ரீஷ்ரீஹா தவிஜ ஶுத ஶ்ரீதாவச
 ப்ராணிக்ஷக-தூகிநு ஶ்ரீணுஹா யதீஜ

தவந்தவ "மாஸத்தினால் ஸ்ரீநாராயணன் என்று ரூபம் தேறினால்
 அப்போது இரண்டு வ்யதிகளுக்கும் ப்ராதாந்யம் ஏற்படுகிறபடி
 யாலே ஸ்ரீநாராயண உரண உதூஷ்யஸு' என்று சொல்லத்

தகுதியுண்டாகும். அங்ஙனன்றிக்கே பிராட்டியை விசேஷண மாக்கி நாராயணனொருவனையே விசேஷ்யமாக்கி ஸ்ரீமந்நாராயண என்று பிரயோகிக்குமிடத்தில் இரண்டு வ்யக்திகள் ஸாஷ்டமாகத் தேற வழியில்லாமையாலே விசேஷ்யவ்யக்திதொன்றில் இருக்கக் கூடிய இரண்டு சரணங்களை மாத்திரமேயிட்டுப் ப்ரயோகிக்கலாமே யல்லது விசேஷண பூத ஸ்ரீவ்யக்தியிலுமுள்ள சரணங்களையும் சேர்த்து நான்கென்று பிரயோகிக்க நியாயமில்லை யென்று மிதஜ்ஞர்களுக்கு உண்டா க்கூடிய ஆபாதப்ரதீதியே விவேகிகளுக்கும் உண்டாகி யிருப்பது வியக்கத்தக்கதே.

59 வடிவயஜுஷொ ஹரெ வடிவதஷ்டயம்நெவவொ தயாவி வடியம்மலாக்ஷயாவஸெதெ ஹரள । வது ஸரணஸாஸிதாவஸஹிதி கயம் டுஷ்டதாசு ? விவெக்துவிடிஷ்டயெ யதிவராநு வ யெநெஹ வஹ

இரண்டு திருவடிகளையுடைய கேவலநாராயணனிடத்தில் நான்கு திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்வது கூடாதாயினும் மற்றோரிரண்டு திருவடிகளையுடைய பிராட்டியோடுங் கூடின நாராயணனிடத்தில் நான்கு திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்லுவது அங்ஙனம் பிசகாகு மென்று யதி ள் வித்வான்களோடுகூடி விவேகிக்க வேணும்.

60 வாராஸய-க்ஷுதாது ஜெஜிநிகராயுதூவதீ ஸாய லிநு . சுத்யுராயவதீதி வுஹுதஹ ஸுதூதூரஹீய தாடி கிவா ஷொஸயக்ஷணெதி கயயெ ? கி வா வது-க்ஷணெ தூஹொ விஸதி-க்ஷணெதி, த லிடி மாக்ஷிஷுஸுராவதூ ||

61 யுக்ஷம் விஸதி-க்ஷணெதி கயமம், நகவநுயெதிவஸ டம் வக்ஷுஸெவ யதீஸ ! நகுநகவஸாவிஸுதூ வா டம்நிஜி, வாராஸய-க்ஷுவிஸுஷுக்ஷவஸுவிநு கயம்விஸதி ஸாஹாரொவடதாதிதீவ விஜுஸநு ஜகூ ஸுஸுயாதுளவிதீடி

ஸ்ரீவமீமாமனைபோடு கூடின உத்திரமீமாலை எத்தனை அத்யாயங் கள் கொண்டது? என்று கேள்வி கேட்டால் எங்ஙனம் விடை

சுய உம் உவஸஜாஸஸுது விவாரவாரிஜெஷ்டம் உ துயுஷ்டம்

65 உயெபூராஸம்மிகீ உயபூ வணீதாநாம் பூஜொஷீ
பூஷ்டுயதெ, வரஷூ து பூசூநவிஷயெ மதி.

66 ஸ்ரீஸுர உரணவதுஷஸாவிநாவி
தூதூவெபிஷமவஷுமநூவெ
உதெவம் திரவிஸஸயாந வண
பூஷ்டுவுற வவதி வஷுவிஸொ துரம்ஸக |

67 தாஷுஸொசூர ரஜாயஸுரணயுமயுமம் ஸ்ரீஸுர
ஸூரவிதவசு வாஷாஸுசுவார உதூஷுமரிஸலவி
து வெஸயநஸூபூணரீ வாவெவாஹீ ரஜா
யா சுய உ லமவதொ வாவீதீதூ பூவொயொ
மெயதெநாசு கிம் வாலவிதூஉமரிதி பூஸுண
ஷொஉவயெயம் ||

(ஸ்ரீம் ர யண) எ ன்மம் (ஸ்ரீநாராயண) எ ன்று உம்உன ச்
சொ ள்விவீட்டா அப்போது ததநயித ர வரணவதுஷய
பூதிவாஷமப ணினால் குற்றமிலை எ ன்று திருவுள்ளம்
பற்றி யிருக்கிற யதிகளை ஒ ன்று வினவுகிறோம் அதாவது
ஸ்ரீநாரா ணள வரணவதுஷயவணு * எ ன்ற
, ஸ்ரீஸு வரணவதுஷயவதீ, நாராயணஸு வரணவது
ஷயவாநு' எ ன்ற பூதிதீயும் யாராஹமா வுண்டாகலா
ம ன்றோ? ஸ்ரீகு இர டெ திரு டி ள் நாராய னுக்கு இரண்டு
திருவடிகள் ன்ற வெஸயமு டாகுமென்று நியமம் சொல்ல
முடியுமோ? எ பது வினா,

68 மகூஷ்டவதுஷயவதீ லமவாஸுஸவாஷ
உம்உரண தூவிஹிதெஸதி நாசூவொஷு
ஸூரஜெஸுபூயொமகவநா லவதுஷுரீ தூ
நிஷுஷுவுவொயநி திநுலவெசுகடாவி |

ஸ்ரீ வரணவயவதீ நாராயணஸு வரணவயவாநு
என்று பிரித்துச் சொல்லி விட்டால் இதீ வொஷுமு டா

ழியில்லை. இங் ன்றி'தே * ஸ்ரீ நாராயணன் வரணவ
தாஷ்டியவனா * என்று ப்ரயோமமாலுல் ஒவ்வொரு வ்யக்
திக்கும் நான்கு திருவடி னென்கிற வெவாயம் நன்கு உ'டாகும்.

69 வனகவுக்து: வடியாமயாமம் வவ்வெவெவெவ
தவாசு யுக்தாவொயொ லவிதாஉருதிதூதூரம்
சுவஸூ உருரொ ஸாஷீஸாகிஃபுதி விஜ்ரதாஉனி
கெ வெயயஉக்தி நெவநூயூலவிதாஉருதிதூயூ
வவூனுவனா.

ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு சரணங் ள் ஸம்பவிக் ஈட்டா தல ல்
* ஸ்ரீ நாராயணன் வரணவதாஷ்டியவனா * என்னும்
வாக்யக்தினைப் ப்ரதேசுவக்தி'கு வரணயாமயஸாஸிசுவ
வெவாயமே ஸ்வஸமா உண்டாகும் ான்று இங்ஙதே பதில்
சொல்லவரு து தகுதியன்று. ஸவத்திற்குள்ள ஸக்தி எவ்வளவு?
என்று விசாரி'குமில்விடத்தில் இத்த ய பதில் தாது

70 யநயாந்யுதள தநயாவிதிவாமலயொரவி
தடி விதயாநிததாடி நவிவொயயகீதூவநள
நவதெழிஹ கொவிஸுயீரிதி விசி யதெ

‘வ்விர்'டு பிள்ளை ள் யநயாந்யு வவ்வவ் ள்' என்றா்
யநயாந்யு' ளிரண்டுமே இருவர்'குமு'ளதாகச் சொல்லு தாய்
விள'கித் திருமி'ற. ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் யநமும் மற்றொரு
பிள்ளையினிடத்தில் யாந்யுமிருப்பதாச் சொல் தே இ'கு
விவக்ஷிதமென்று ஒரு விவேக்யும் சொல்லான்

71 ஐஜாஹவதீ வித்யாநெருவெதா
உதீஹவொஹனா கீஜுக ப்ரவொயடி
உஜாதீதிவவ்வினூ நியாராயநுவநு
ப்ரவொஹலவகெவஷ வனூராவிவயடி

ஐஜா ஹவதீ யநயாந்யுஸஜ்ஜிஜனா லுயாஷூடி
ன்று ப்ரஸித்தமாச் சொல்லப்படு'ன்ற வா'கி'ம் எவ்விதமா
வொயுத் தத் தருகின்றதென்று ஆய்ந்து ர்'துதெளி

ழியில்லை. இங் ன்றி'தே * ஸ்ரீ நாராயணன் வரணவ
தாஷ்டியவனா * என்று ப்ரயோமமானால் ஒவ்வொரு வ்யக்
திக்கும் நான்கு திருவடி னென்கிற வெய்யம் நன்கு உ டாகும்.

69 வனகவுக்தே: வடியுமயாமம் வம்வெவெவெவ
தவாசு யுக்தாவொயொ லவிதாஉருதிதூதூரம்
சுவஷ்டு உருரெ ஸாஷ்டிஸக்திபுதி விஜ்ஜதாஉகி
கெ வெய்யுதி நெவநாயுலவிதாஉருதிதூயு
வவூனுவனா

ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு சரணங் ள் ஸம்பவிக்க ஈட்டா ததல்
* ஸ்ரீ நாராயணன் வரணவதாஷ்டியவனா * என்னும்
வாக்மியத்தினால் ப்ரதேசவுக்தி'கு வரணயாமுஸாஸிசு
வெய்யமே ஸ்வரஸமா உண்டாகும் னன்று இங்ஙனே பதில்
சொல்லவரு து தகுதியன்று. ஸவத்திற்குள்ள ஸக்தி எவ்வளவு?
என்று விசாரி'குமீவ்விடத்தில் இந்த ய பதில் தாது

70 யநயாந்யுதள தநயாவிதிவாமுலயொரவி
தடி விதயாநிததாடி நவிவொயயகீதூவநள
நவதெழிலு கொவிமூயீரிதி விவி யதெ

‘வ்விர’டு பிள்ளை ள் யநயாந்யு வம்வனா ள்’ என்று
யநயாந்யு’ ளிரண்டுமே இருவர் குமு’ளதாகச் சொல்லு தாய்
விள’கித் திருமீற. ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் யநமும் மற்றொரு
பிள்ளையினிடத்தில் யாந்யுமும்ருப்பதாச் சொல் தே இ’கு
விவ்ஷிதமென்று ஒரு விவேக்யும் சொல்லான்

71 ஊளஊவதீ விதூயாநெருவெதா
விதீஊவவொஹன கீஜுக ப்ரவொயு
உஜாதீதிவம்வினூ நியாராயநுவநு
ப்ரவனொலவசெவஷ வனூராவிவயஃ

ஊள ஊவதீ யநயாந்யுவுஜிஜனா லுயாவூடி
ன்று ப்ரஸித்தமாச் சொல்லப்படு’ன்ற வா’கி ம் எவ்விதமா
வொயுத் தத் தருகின்றதென்று ஆய்ந்து ர்’துதெளி

புறயொமகய நாதயா யபிநஜாயதெ தஹிபுதா
வாலாவவி யநயயாணிஸுதஹுதெதெதுவயீ

* ஷெவடிதூ சுஜாயநம்; யஜுடிதூ சுவிடநம் * என்று பிரித்
துச் சொல்லிவிட்டால் ஸங்க க்கு ப்ராஸக்தியேயிராது இப்படிச்
சொல்லாமல் சேர்த்தே சொல்லுமளவில் கீழ்க்கூறியது ஊர்ஜிதமே
யாகும். அதாவது இருவர்க்கும் இரண்டும் யநிமன்று சொல்
லுவதாகவே தேறிநிற்கும்;

75 ஐஜாயியஜவாவிதும் நகயஜெஹொஸதூயாக்
சுவஸவவ நவெவரீதூவமதொஹு வ்லாஷ்டாஸயம்
தயாவ உதுவாவிநா யபிஸஜெயாநொதூரி
தூவாவிஹ யதெ: யாலு உநிவஸநா கெவயுடி

76 ஐதரெதரயொமவஜாஸகூதள வதுராவ்ஷுவி
யா நஜெஷுவிதி புதியநயதிரெஷத லாஷு
மிரா புதிவதூஉயம் கயிதாம் விவடி

அஃஅஸமாஸமா ச் சேர்த்துச்சொல்லுவத ல்வினையக் கூடிய ருத்
தத்தை மஹாபாஷ்யகாரர் நன்கு தெரிவித்துவிட்டபடியால்
“உதுப்பிந்ற்க்கே உலயபுராயாநுஸஹமான அஃஅஹ
இருக்குமிடத்தில் வாயகமி’லை யென்று யதி ள் கொண்டதும்
உசிதம் என்று (அதாவது) ‘ஸ்ரீநாராயண வரண வத்’ஷு
யு என்றால் பொருந்தும் என்ற யதி ளின் எண் மும் ஏற்ற
தன்று ஏனென்றால் மஹாபாஷ்ய காரர் அஃஅஸுயுத்திலேயே
ஆபத்தை’ ஈட்டினபடியால்

77 உதுஷுராமாயொமாவவிஷஜெஹொவிதூவமஜொ
யதெஹுஜொதொநயபி, வுநரெதவிவூணுஜ்
கயெஹெகவுகெஸுரணயுமயுமாநுயகயெதுவாஸ
ஸங்கா துயூர உதுவி வுதிவாவதுவிவவா

உதுப்பு இருந்தாலும் இராமற்போனாலும் பலன் துல்யமேயென்று
நாம் நிரூபித்ததை இன் மும் வி ரிக்கிறோம். ஒரு வ்யதிக்கு
நான்கு கா ள் எப்படிக்கடும் எ’கிற ஸ்ரீயா து உதுப்பு

உள்ளபோதொடு இல்லாதபே தோடுவாசியற இர 'டு ஸயிலும்
வினையக்கூடியதேயாம்

78 உதுவிவதி விஸங்கா யொறிநொவூ ப்ரவிலா
உதுவிநவதி ஸங்கா லாஷூரூஜா நூஷிபு
ஊ ஹ நிஜ விஸாயிம் ஸம்பூ தி வூபா ரொ
யதிரிபிவயதூநாராமெ நியதூ

(எப்படி வினையின்றதென்றால்) உதுப்பு இரு'கும்போது (அதா
து ப்ரீமந் ராயண என்றபோது) வரணவதுஷ்யஸாயிசுவ
புதிவாடிநம் எ'நடு பொருந்துமென்கிற ஸங் யதி ஸ்
குள்ளது உதுப்பு இல்லாதபோது (அதா து டெவடிது ஜி
டிதுள, ப்ரீநாராயணா என்றற்போலே ஊஊ ச் சொ'லு
மிடத்தில்) ஸுங்ந யுண்டெ'னுமிடம் டிபிபுதஹாலாஷூ
விஜம் இவ்விடத்தில் நமது அபிப்பாயத் த விள'குக்கிறோம்
இதனையதி ஸ் குறிக்கொள்ளே னும்.

79 உதுபூ வனாவி ள வெதுநெது
விதீடிவவஃ ஸுண்தா வகுரூஷெண
வ்யுயகெதுநெ துள சுதிபூவனா
விதி பூவாஸகெந் ஹகுயெத வதுடி

80 ததொநெநவாகெந் ஸங்காநிராவம்
கயாவிதுவிவெத ததுநுபெவ
உதுஷாடியுதூவினவெதுநெ தூ
விதி பூபாடிதெது ப்ரவிலெஷுவ்வொய

81 ஸங்காயாஉதி தளவீஜஹயது வஸஹது
ப்ரவிலிபாதுதஹுஷூ வரிஹாரூகவிஜவெசு

* வெது நெதுள உதுபூவனா * என்று இதை
'டெ'கும்வன் சுசதாஸு'கும் மைத்ரஸு'கும் தனித்தனி எ'தனை
'கராமமுண்டி' என்கிற ஸ்ந ய ய டந்தேதிருவன் இ'த
சு'நை க்கும் பரிஹாதத் த ஹுட்பூதீதிஜநகமா வாகூ
ஹாத்திலுல்தான் அவன் அ டய்வ'கும் * வெது நெது

சூள வதுஸூரணஸாவிநள * என்றாலோ ஒரு வ்யக்திக்கு இரண்டு கால்களே உள்ள வாக லோகப்ரஸித்தியிருப்பதால் இது கொண்டு எளிதா வொயல் வந்துவிடலாம். வதுஸூரா வனாள் என்றவிடத்திலும் வதுஸூரணவனாள் என்றவிடத்திலும் ஸுகொடியவீஜம் அல்பமாயிருக்கச்செய்தேயும் பிந்தின ஸ்தலத் தில் மாத்ஸரம் லோ ப்ரஸித்தியைக்கொண்டு ஒருவாறு நிஷ்ரஷம்

82 வதுஷாடியஸூள ரஜாஜாயவாவி

தூவளவாதுடிதூ ஸூவிரெஜுவவொயல்

ரஜாயுதுவிஷுஸூ வதுஷாடிஸாவி

தூவளவாதுடிவெவெ வெதி வெவாடி

83 தயாவதளவூஜாய தம் உதுவெஜாமவியொமயொ?

உதிவெடிதிராஜிடிநாதிவாவவூஜாவூயாசு

ஸ்ரீநாராயணா வரணவதுஷுயஸாவிநள * என் னும்வா'யமும் கீழ்ச்சொன்ன ட்டனையில் ஸூவிரெஜுவொடிவ ஸூதெகம் வரணவயஸாவிசுவ வொயத்தைத் தர ல்ல தாகும். [வதுஸூவஸூதெகதியெய்யடி.] * ஸ்ரீராம நாரா யண வரண வதுஷுயஸாவி * என்னும் ஈக்யமும் இவ் வு டே விஸெஷெண வரணவயஸாவிசுவத்தையும் விஸெஷெ வரணவயஸாவிசுவத் தயும் கு மவீன்றியில் வெவாடி'கி'மது. ஆக இவ் வவாவும் என்னசொ லிற்றாயிற்று? யதி ள் எண்ணியுள்ளபடி துவெஜாமத்திற்கு வொயககவமு மில் உதுவியொமத்திற்கு வொயககவமுமில் யென்ற தாயிற்று இதை நன்கு ாணிப்பதே யதி ளுக்குப்பணி

84 சூவியவெதா வுநரவியெவாய

யூவவவஹுவவ உவிதூவெதி

ஸூஷுதிநாநம், வுஜுவிதாநம்

யூவவ வ நரவி வுவிஸடிவெ

யதிகள் இன்னமும் ல் முற்று விசிட்ட தலத்தில் பஹுவத. என் பெருந்தும்' என்றே கேட்பாராகில் தகுதியா பிரமா த்தை மீ மிங்கு விளகுவினம்

85 விஸெஷணவிஸெஷ்யொயுஷதி யபிஸிஷ்டஸூறெ
யதீஞ் . யபி வஹு தஜ்வதி லிஸலிஸம் தஜா .
விஸெஷணமவஹுமொ நஹிவிஸெஷ்வஹுஸூதா
லியாநஜுவிதம் ஹவெஜிதிஹி யுஜுதெ யாரணா

(சுயவா வஜ்ஞானாடி)

86 விஸெஷணாஸவதிபுவஹுதொநஜுயவஹுநம்
ஸாருவஸெஷணவ யத்ரு நாஹி தாஜுஸவஹு
விஸெஷ்வ திபுதாத்நாவஸுக் தபுநம் நஜொஷலாக்
டி விவயபுயெதம் தாஜுமுகிரெவ ஸங்கநாஹுடி

(டி விஸெஷணவதிபுவஹுபெக்ஷயா விஸெஷ்வதிபுவஹு
மொ வஹுமத்ரா ஹுரூபஸெஷணதி, தாஜுஸவஹு
மொ விஸிஷ்டவதிபுசெவநவூவஹுரணம் ஸங்காஹுஜிதி
யாவசு)

யதிகாரின் ஹொஜ்ஜெல்லாம் விசெஷ்ட 'தலத்தி'தானே அஞ்
விசேஷணமென்றும் விசேஷ்யமென்றும் இரண்டு இருக்குமல்லவா?
விஸெஷணவதிபுயான வஸ்துவை விஸெஷ்வதிபுயா எப்
படிச் சொல்லாம்? என்றுதானே ஆகேஷபம் கேட இரண்டு
ஸ்துக் றும் ஸாருவதம் வெவ்வேறு இருக்குமானால் விஸெ
ஷணவதிபுயானதை விஸெஷ்வதிபுயாகச் சொல்லுமளவில்
ஸ்தை உதிக்கும்; அங்ஙனன்றிக் இரண்டும் சுவிஸ்து
ளையாமாகில் விஸெஷணஸூத்தையும் (விஸிஷ்ட) விஸெ
ஷுஸூமா வே கூறலாம்

87 வுத்ரு வித்ராஸநெதஹுநய நகதாஸருவயஜு
அயாஸூரொ ஹொஹாத்திபுயொமொ யபி ஹவதி
தஜா வுத்ருதாதக்யயஜுளா லிஸாவெவதிவிஸூர
வித்ருமத வித்ருதாஸருவய புஸூவமெத்ரு ஹாந
நூயும்குஸூஸூரஜிதி ஹவிதூஜமும் ஸங்கநஹூவ
யாஸ

- 91 யுலகாணவவறிதொதுரகாணெ வனி வ நி
ணெ சுதிவமுர ப்ரவகுதிசுதுரொ
கீசுமுது வுவவா நமுவுவா ?
- 92 ப்ரவு கா கவிதசுது மால வயாடுயெொதுர
திதுதெவெசு காணவய திசுலமுநியதா வு
வெவெவ வாயகுதுரடி வனவந்தவிறு விசெவ
ணாங் வயீயெடுவ டு ப்ரயொம வடு வுலி
தெவு.ஹதொநகிலவதிவொயொமீது. வாடவ்வ
(டு விசரிவுவெடு விசெவணாங் சுவன்து செவவ
வவவாரா சுதது டுஜதி யெ.தர வுசரி கசு
நிஷவுகுநலலா)

யுத்தகாண்டத்தோடுகூடிய உத்தரகாண்டத்தில் எத்தனை வடம-
 ி? என வினவினால் இஃகு வினாவுக்குத் தகுந்த விடை கூற
 வேணுமால் இரண்டு காண்ட ளிலுமுள்ள வடம-ஃங் ளி
 தொ ளையே விடைகூறியா வேண்டும் னவனா, விசரித்தல்
 லத்தி விசேஷணம்மாத் த இஃகைய ஃயெ ணி விசஷ
 யத்திலுள்ள தமாத் திரமே சொல்லவேண்டு ன்றதுதொகை தது

நான் ராவு பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீயா2 நாயுடலகுத்தி வி ஸுபரிஜெ2 வனூ2

மேற்குறித்த இடத்தில் நான் ாதொரு காவொடிமும் செய்
கின்றிலேன் என்றுயதி சொல்லுவரேல் இதை வித்தவ் கோஷ்
டியில் நி ிறு பேசவே ம். அல்லது தம் னூலாவது எழுதி
க் கே டும். உதாஹரித்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியில்
இவர் கு யாதொரு வொடிமுயில்லையாகில் இப்பொழுது இவர்
ெளியிட்டுள்ள நிஷ் ர்ஷுநாலை இவர் தாமே கழித்தெறிந்தாராவ்.

அது வேறுவிஷயம் இது றுவிஷயம் என்றுகூறிச் சிலரை
ய்ய நினைத்தாலும் எந், வாக்காலமும் இங்கு விலைச்செல்லாது

99 ஸ்ரீநிஷம் வரணாயம் கயலிவ ஸ்ரீமதுநாராயண
ஸாராஸ்மிஸ்யம் ஸம்ஸுத்யாஜநாஸம்ஸுத ஐதேஸம்
ஹி வொடி யதெ டாஸீகம் இயநாமதம் கயலிஸம்
ஸ்ரீமதுநாராயணஸுத்யாஜநாஸம்ஸுத ஐதேஸம்
ஹி வொடி யதெ டாஸீகம் இயநாமதம் கயலிஸம்

100 யஸோஹயோஸுஜோஷோஷ வரிஹாரோவிவாஸஜஃ
நததெதுகதாஸுஜாஜு ஐ திநீதிமுகுதியுகுதே ।

ஸ்ரீபீடத்திலுள்ள இரண்டு திருவடி னை ஸ்ரீமந்தாராய டைய
இரண்டு திருவடி னோடு சேர்த்து 'ஸ்ரீஉநாராயண வரண
வதுஷ்டி' 'று எ' னை சொல்லலாம்? ன்கிற ஆசேஷபம்
போ ' 'ஸ்ரீ' ளுத்திமதமா டாவீசுவத் த ஸ்ரீவிஸிஷ்ட
வாராஷ்டுத்திமத டாவசுவத்தோடு சேர்த்த ஸவத்
கொ ளுத்திமத டாவசுவ டாவீசுவ விஸிஷ்ட * என்று
எங்ஙனே சொல்ல ரமென்கிற ஆசேஷமும் உன் ாகியேதிரும்.
மாதாநமும் இரண்டிடத்திற்கும் துல்யமெயாகும்

101 ஞானவெருத்தெவ வெஷ யிராடி ஞானவெரு
 மூலத்தொழுகாசெவது விஷயம் ஸபரிஷ்டநிவ்ஹ
 ஸ்வாயம்புரியோம்: வுநம் உலாவுநாநியது,
 ஹாம ந வரபொகூகவாருணகிம் ஸாஸ்திரயா
 ஸாணிவிபுவயபுரியாசு' இதுதொவராஜகுமாவசு

இவ்விஷயத் த ஏற்கனவே நாம் ராஜ் விமர்சன ரீதியில் விளக்கியிருக்கிறோமா யால் அதனைக் டாஷித்தருடைய யதிகள் 'ஆளவத்' பி யோகித் விட்டால் உயர்த்தியா என்ன? தப்பு தப்புதான்

ஆளவந்தாருக் கா சாஸ்த்ரவர பு வேறுபட்டுவிடோ என்ன? ' என்று தம்மவர் ளான சிரிடத்தே ராஷித்ததாகவும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்

102 ஸ்ரீ ஷ்ரீ ராம நயொயிவயபுமணிதா வெவெஷுஸ டிஷு
ஷணம் ஷ்ஷுஷு ஷதயாபவம் ஷஹிஷா வகூ
யபுதொஷுதா சூவாநாஷுமாரகுதூயமணி
தள ஷொஷாகூஷிஷம்வஷுண நெவாஸுயபுதிதிபு
ஸானிஷயதா விஷநணிந நம்

ஆளவந்தாரு டய திப்பஸூக்தியிலேய இங்ஙனம் சைகூறு
மவர் ஆச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தியில் சைகூறுவது வியப்பன்று
என்று தெளிவது

103 ஸ்ரீ ஷ்ரீ ராம நயொயிவயபுமணிதளயிகாரஸைதுதம்
லிஷெஷொலிவலீதி தா யபிவஷெ? ஷ்ஷுஷுஷு
தஷுதெ தஷுரா யாம நயொயிவயபுமணிதள
ஸாபுஷயிஷுஷுஷு யுஷுஷெதலி லாதிவெதி
லமவநு பூஷுஷுரி வகாஜுலி

சுழே(101ஆம் சுர த்தில்) நாம் தெரிவித்தநஷயம் பொய்யான
தென்று இந்தயதி ள் ஸாதிப்பரேல் ஷ்ஷமித்தருளே ஷ்ஷுஷுஷு
பிரார்த்தித்துவிட்டு ஸ்வாமிந். அந்த ஆளவந்தார் ஸூக்தி பிழ
யற்றெ, ஸ்ரீதவரீர் குத்திருள்ளந்தானா? என்று கைப்பி
நின்று வினவுவேன்.

104 சுஷெஷுஷெதது வரலாடாஹதூஸளவெசு
ஷுயாஷுஷொ வலிநயம் விநிவெஷெயெயு
சுதொவவதிஸரணி லமவநுவஷெதி
ஸ்ரீராம பூதிபிஷுஷுஷுஷெயெத

105 ஷ்வாதாவதூயொவவதிஸரணி ததெதுதிவெஷு
ஷுதெ ஷாவஸாதகவஷு நஷுஷதயா ஷெவெஷு
யொஷிதாஷு உதூவஷு நவினிதுத ஷயம்ஷுஷு
ஷுஷாஸிவலீதெஷு ஷுஷுஷுநிரகுஷு ஷம்ஷயி
தூம் ஷொ ஷாவி ஷொ தெ

அந்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூத்ரத்தில் நமக்கு யாதொரு அவத்யசங்
யுமில்லை யென்று யதி ள் ஸாதிப்பேரல் ஷெ ஸ்ரீஸூத்தி
எவ்விதமாக உபபந்நமாகிறதென்பதை ஸாதி டே. னுமென்று
டே. டே. அப்போது யதி ள் வி டகூறச் சரஃப்படவேண்டிவரும்
ஆளவந்தாருடைய அந்த ஸ்ரீஸூத்ரிக்கு யாம் உரைக்கும் உபபத்
தி யக் கே மின். அங்கு ஆண் ளிடத்திலும் பெண்களிடத்
திலும் உள்ளது டாஸூருப யஜுமொன்றேயன்றே; அது சாலிஸ்
மாதலால் (சீலோ. 85ல்) நாம் தெரிவித்திருக்கும் நியமத்திற்கு ஒத்
திருக்கையாலே இது ஸ ஸங்கதமான ப்ரயோகமே யெ ஃ ச

106 டெவளவொடியி தாயுத் ஃ உகவாஜோஸ்திவெ
ஃ உயுதெ வவெஷுகுஷ்திவெது. நாது நியதா
ஸங்காகும்கொத்திதி சமெநு தாஃ ஸவாஃ யொம
உவிவ ப்ராஹுவிபுஸுஜம் வுயா தஜ்வாவீஷு உயா
வி வஸ ப்ரதிமெநா நவது நொமஜதி ||

பெ ளிடத்துள்ள ஸ்தந்தத்தையும் ஆண்களிடத்துள்ள டே ஸத்
தையும் விவக்ஷித்து “வஸுயித வுஸுயுஜ கஃ உகவவாநு”
என்று ப்ரயோகிப்பதானால் வஸ்துலேஃம் றண் கையாலே இ. கே
யுண்டாக ப்ர தியுண்டு. ஆனால் இத்தகைய ப்ரயோ
மும் ஸாதயேயென்று டொள்வாருமுளா வஸ்து லேஃமிருக்
வேனுமென்கிற நியமம் அவசியமன்று என்பது அன்னவர்களது
டொள்கையாகும். இதுவும் நமக்கு உடன்பாடே. ஆகிலும் இப்
போது இதைப்பற்றி விமர்சிக் ப்புகுகின்றிலோம்.

107 டா. வதூர யாவஸெதி டதொ வெஃ ஹஸு-குரே
மஃ ரொஃ யஃ ஃ கரணஸுரெஃ நமது தவஃ ஃ
செஷவவாஃ தெஃ வந ததுஷ்வநுவிபாநுயொவித
ஃ துஃ ஹுஃ வநஃ வஸுயாநுயாவெதிதிவ்ஃ வனி
விவஸுயாசுநுது தவிவ்ஃ ||

* ஸ்ரீயாவஸது டா. வதூர யாவஸுததி * என்று ந்யாய ளித்
தாரு நத்தில் ப்ரயோகித்தருநியுள்ள தேசிகனது திருவுள்ளத்தை
ஆழ்ந்துபார்ப்போமாயின் ப்ரக்யதவிவாஃஸ்தலத்தில் ஆஃ ஃ ஃ
உதி ச்சிறிதம் இடமில்லை; ஏனென்றால், ப்ராட்டி பக்கல் மாத்

திரமேயிருக் கூடியதான ராயசுவரஞ்சய டுத் த லுமே ஹி
ஷமான வதிகுவத்தோடே சேர்த்து அ யிரண் டயும் வதி
நிஷமா க் கூறியிருக்கையாே இது யதி ளி ' றென் ' கு ரதி
ராகும். இ ' குச் சொல்லே ' டிய விஷய ' னைப்பற்றி ரத் பரீக்ஷா
என்று தனியே ஒரு ' ரந்தமியற்றியுள்ளேனாதலால் அது ' டி
றெ ளி

108 கிஹஞயம் யிதெநவஸ்யபிஹெண மாஹம் ஸுவஸூரி ாம்
விதெநூநிக்ஷிவ நிவிட்வாதகணிகாம் ஸங்காங்குரொ
நஞயநீடி வனவனுபுகுதஸூறெ வரணரஞ்வா
றெபுகுஹெதொவபுராசு ஸீயுதெ லமவது
ஹொ வடிவதுஷாஜுகவ ரமக்ஷதா ||

பலசொ' வி என்? நாம் 80 ஆம் சுலோ த்தில் தெரிவித்த நியமம்
சிக் க் கொள்ளத்தகும். ஆ வே வி ராத ' தலத்தி' ஸ்ரீரூப
விசுஷணத்திலும் ராய ரூப விசேஷபத்திலுமுள்ளதா ச்
சொ' லப்படுகிற திரு டி யெ ' னும்வந்து லிஷ் விநமேயாத
லால் ஸ்ரீ விசுஷ்டநாராயணனிடத்தி' வரணவதுஷயவது
வா ஹாரம் பண்ணுவ பொரு' தியதேதெ ' றுறெ ள் .

109 ஸ்வதீக்ஷெதெ ஸ்வதீக்ஷெதெ 2
வஹொவிடிநாநா கிரெகெவஸம்வொ
ஸ்வதீக்ஷெ தெ விதா2ஸ்விதிவாணா
ஸ்வதீக்ஷெ கஸூரூமி ஸங்கா யதீநு

110 ஸ்வதீக்ஷெதெ விதா ய ஜெதெவசு
ஸ்வதீக்ஷெதெ ஸ்வம்வொவ காவூசு
விதாவா வத ஷுக்ஷிதெஷு ஸ கா
வ
வஜோயு 0 வொமிஸஸூரவி நஸூசு

சுய ஞ்விதுவ்ரவநவா ஷ வரிவ்ஷ

111 ஸ்ரீ தெநவியெஷணம் லமவதிநுஷ்டம் கிதயபுயதெ
விஷ்ணுர்வாடியுமம் யயாஹிஸரணம் தவசுஸிரியொ
வீத்யுபு சுயபுஷ்ணாரயிதும்கிமெதிலவீயாநாம்
புவிசம் தம் தஹிபுஷ்ணாரணதெததததத கயம்
விக்ஷுஷ்ணுஷ்ணுவிநா

எம்பெருமானு டய அடியினைகள்போலீவ பிராட்டியின் அடி
யிணையும் உபாயமென்று தெரிவிப்பதற்ாகவே த்வயத்தில் ஸ்ரீமத்
பதம் என்கிற டொள்ள வெற்றிபெறவேணுமாகில் சரணபதத்
தி மேல் பஹு சனமிருந்தே தீரவேண்டும்

112 ஸ்ரீவரணயுக்தநாராயணவரணாவிதூவொ யபி
ஸுஷாஹி லவஷ்ணிததாயுவிசிஃ காஜம்ஸுவவாநு
யா நததிசி.

113 தாஜக்ஷுமெ வஹுசுவம் வரணவஷாவரி நக
ஸிபிஹ டாஷ்ணசு யதூதம் காங்கிததெதசு
ததூத புஷ்ணிபுயதாம் நிவண்ணா |

114 ஸீதாஸதெதராவவவரணள லரதொநிவீயயா
ராவ டதூகிததூ ஸீதாவாநிவீயநதவீரி
த ஸுஷ்ணி

115 ஸீதாவாநிவதெதள ராவவவாநி நுவிவயதூ
த ஹதூகிததூ வதூணபாம் வாதாநாவி நிவீ
யநம் ஸுமதூ

ஸ்ரீசரண ளோடுகடிய நாராயண சரணங்கள்' என்றிருந்தால்
யதி ளுக்கு இஷ்டஸித்தி செவ்வனையாகும். த்வயத்திலோ அப்
படியில்லை நாராயணன் ஸ்ரீஸமேதன் என்றிவ்வளவையுள்ளது.
இதனால் இஷ்டஸித்தியுண்டா ரது பரதன் ளீதாஸமேதனான
ராவனு டய திரு டி ளை ருடினா ன்றால் ளீதாஸமேதன் திருவடி
ளையும் ருடினதா ப்பொரு கறலாகுமோ

116 மூரொஸுடாரஸுநிவீஸுவாடாவிதெதுத டா டா ய
கூதம் பூஸம்மம் ஸவபாதநாவுது நஸொல
தெலொம் தஜாவிகாஃ விஸகீகரிஷெநு ||

117 ஸடாரஸெதுதஜுதவிவவதொ டாரஸவியெ
உகார கெஷாணீஸொ உநிவடநிவீலாதிதிவாடி |
வமெசு, வனவம் பூஉதுதவிவவ தஜூவி கஉலா
வஉகஷம் யாஜாயாம்கூதிரிவம் வமெனாநுதயிகு |

ரகுவம்ஸத்தில் மூரொஸுடாரஸுநிவீஸுவாடா என்ப
முள்ளதேயன்றி வாடாநு என்றில்லையே என்று டிப
ணுகேவாதம் பயற்றதேயாம். ஏனெனில் திலீபன் வஸிஷ்ட
முனிவர்க்குச் செய்த பாதபீடனத்தை அவருடைய மனைவியின்
முன்னிலையில் செய்தான் என்பதுதான் (ஸடாரஸு) என்பதனால்
கிடைக்கும் ஆசார்யபத்திக்ஷம் பாதபீடனம் பண்ணினான் என்று
தேருது இவ் னாமா வே த்வயத்திலும் ஸ்ரீமத் பதத்தினால்
பிராட்டியின் முன்னிலையில் நாராயணனிடத்தில் ப்ரபத்திபண்ணு
தாகமாத்திரம் பவிக்கும். வேறுவிதமான எண்ணம் பழுது

118 வனதாவதெவாதுதிதொயி ஃகிம் வயுப்ரகீக்ஷம் ?
நவந் பூகீக்ஷா ஐதூஸுதெ வெஜிடிஸெஜிஷு
நொவாயதா ஸீவடியொவ் வுவிசெசு

119 ஸாரதூஸு ஹீவதெஜூரணயொலுது வ
வாதெதிவெசு நாரதூர்விநிவாத வுலிடியா
தெஷா வவொவெவரீ ஸாக்கிக்ஷவாஸு
ணாதிவலிவெநாநுசு, தஃவெஸூரவி ஸூரெ
தெவநகஉதா வஹுவொவஸூலவெசு
வாடிமடி

பிராட்டியின் முன் ிலையில் நாராயண ப்ரபத்தி செய் தெற்கு
வ் ளவு தேறினால் போதுமே வேறொரு தேறவேண்டிய
தில்லையே எனில் அப்போது பிராட்டிக்கு உபாயத்வமென்கிற
பேச்சு இல்லையாகவேண்டும். மந்திரியோடுகூடி மன்னவனுடைய
இரண்டு ல்களில் சேவன் விழுந்தாடுறால் மந்திரி முன்
னிலையில் (அதாவது மந்திரி பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில்) மன்

வன் ரலில்விழுந்ததா ஏற்படுமேயன்றி மந்திரியின் ிலிலும்
விழுந்ததா ஏற்படாது. அப்படி ஏற்பட னுமானால் நான்கு
ரல் ளென்று ஈட்டியேயா வேண்டும்

120 தவழ்வுபெயர்வீஹ ஸாணாவாபுயுதாஹோ
 ரணம் வெழிவெழுத ததா வஹகுதிசுநா ஸு
 டெவ வரா நாஜநி தவாசு வங்க வாவநீ வு
 ருஷகாரசெவ்வரம் திஷுதீதூவாயெபுஷுதிஃ
 வஜஜுவதம் பூவாபுதெதிஹித்யு ||

[பொருள் ஸ்பஷ்டமே]

11 யக்ஷநாராயணாவாவவாஷி யதிவதெ! ஐவ
வாடாரவிந் அம்அம்அவவெயாகம் கிஐ நவதத
நொக் ஸ்ரீதெதாடிவ்அக்ஷம். கவாடிஷொநம்
யொம்: கியதததி உவவ்அதிதாவெவிஸம் ர
வெவக்ஷணு வ்வொயாடிதி ஸவிநயம் ஜொ
வயெ, தவ வவி

லக்ஷ்மீநாராய னு டய அர்ச்சைத் திருமேனியில் ான்கு திரு
டி னை ஒருநாளும் ஸேவித்ததில்லையா ? எதற்ாக இந்த
கேள்வி யென்னில் லக்ஷ்மீநாராயணன் நான்கு திருவடி னோடு
கூடியவ ளன்பது ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகவேயிருக்க இதில் வி ராத
மேன்? என்று ாட்டுவதற்கு வே

122 வவதீகவெ துதுதுஷாடியொயீ
துதொவாகுதொவஷுஷி லுயாதுவிஸெஷஃ
ஷுஷெஷிநு, ஐதி ஷூபிவாஷாநு யதீநுநாநு
சுநாயாஸவெஸம் ஸஜெஷ்டாயெயயு. 1

123 ஸ்ரீராமசுந்தரிபெரிதெ ந ஹவாநுநாராயண
சிங்கிஹ ஸ்ரீமதேநவிபெரிதொஹி தழிஃ வஹு
கூராபுராதா சுவாபுஜநதாஸு யாபுரம
ஹொ டாவதுஹிபுரம் ந ஸ்ரீஸ்ரீமதகவிவாதி,
மண்ணுநாஸுபுரவஹி தசு ||

த்வயத்தில் 'ஸ்ரீராமராமண ரணேள எ' மும் ஸ்ரீ ராமாண
எ'று இருப்பை, நன்கு ரோகினால் பெருமாளுக்கும் பிராட்
குமுள்ள டாம்பதும் நம்போன்மவர் னு'கருக்கும் டாம்பதும்
போன்ற ஜாதியை'தி னுக்கும் டுவுமுணங் னுக்குமுண்
டான பிரியாச் சேர்த்தி போலேயாதலால் நாராயணன் நா'கு
திருவடி னோடுகூடியேயாயிற்றிருப்பது

124 வெவெதுராய லகருது உதுவிஹிதெ வுடுகூராவூ
யொய்யாடிசும் ஸாஹிதும் ஜமதீக்ஷுதெ நஹி
வாந ஸ்ரீஸ்ரீயொவ்வாடிசு ஸ்ரீகணஹரிக்கூ
வெயபி யதெ. ஸௌலாமுதொஜாத விசு தவிநு
வாடி துஷ்யம் நிஜடிசா வெவி ஷு வெ ,
நஹி டு

பா'ய த்தினால் ஸ்ரீம'நாராயணனை தி ன் ஒரு ல் ஸேவி'ப்
பெற்றால் ரா'கு திருடி னோடு ஸேவிக்க நேருமையன்றி
இர'டு திருவடிகள் மாத்திரமேயா ஒரு ாலும் ஸேவி'க்கேராதது

125 ஸ்ரீயுக்தவூஹரெஸதா ரணதா யுக்திவெஹு
வுதெ நெனூ தஹி' கலம்ஸி'தம் திவவநம்? தநொ
வவஹ்வஹு உதுகெஷ்வ உடுதிவெவி'திஹ
வூ'கே' ஸ்ரீயு'வாடியொ: கூ'கூ'யாவி'ரஹா'க'வ
ஹு தி வநம் பூ'யொஜி யுக்த'துதக'

ஸ்ரீம'நாராய னுக்கு நான்கு திருவடிகளேயுள்ளனவாம் என்னில்,
த்வயத்தில் த்விவசனீமயிருப்பது பிசா வேண்டிவருமே என்று
ஆசேஷிக்'கும். ஸ்ரீசர' னு'கு விவகஷ்யில்லாமை
பற்றியே த்வி சனமுள்ளதாதலால் ஆசேஷபம் அரவ'மும்.

126 ததா'கூ'விரஹொநஹீதி ஜமஹுயெ' தாநு'பூ'தி
பூ'அ'தி'தம் யுக்தீ'வா'டி'வி'வ'க'ஷ'ணெ' தி'வ'வ'ந'ம். ந'வ'ஸ'ா
தி'தி' பூ'ர'கூ'நெ' வ'வ'னூ'து' வி'வ'க'ஷ'ணா'நு'
வ'ர'ணா'க' வெ'யா'பூ'யொ'மா'க'ஷ'தெ' ய'தி'னூ'வி'
ந'வொ'டி'உ'து'வ'தெ' ஸூ'ர'ம'வி'வெ'கி'நு' ய'தெ'

த்வயத்தில் உபாயத்வேந வரணம் ஸ்ரீசரண'களிலும் விவகி'தந்
தா' எ'று சொ'னவ'ர'னே நோ'க'யே ஆ'ச'ர'பி'னே

ஆபத்தி றோடுத், ருளிநார். ஆ டே விவக்ஷைக்குத் த ாறு
த்விவசநமும் பொருந்தும் பஹுவசநமும் பொருத்

127 வக்ஷீவாடிவிவக்ஷணவ்யு விரஹாதித்யுத்திரொவாவஸ
கீ ஸ்ரீஜ்ஞாஸூநிவெஸநாசு யஜஹொ ஸ்ரீவாடிகா
க்ஷாவ்யுதி? ஐதெஸுவம் யதிவ்யுஜ்யுதெ நநயதெ
ஸ்ரீஜ்ஞாஸூநிவெஸநா வாயுக்ஷு நியஜானுதெஸிக
உவெவயுக்ஷுபொதிதம் தசுவந

128 சூநயுக்ஷுயதி ஸ்ரீஜ்ஞாஸூநிவெஸநா துவவயுயா
ததெவெவயு வொடிவெஸநாதிதிரதூ லவிஷுதி

ஸ்ரீசரணர்களுக்கு விவக்ஷையில்லாமைபற்றியே த்வி ச. முள்
ளது என்று என்னை சொல்லக்கூடும்? ஸ்ரீமத் பதம் 'பஷ்ட
மாக இருக்கும்பாது ஸ்ரீசர. ங்களை விவக்ஷியாமலிரு' வழியில்
லையே. என்று ஆக்ஷேபிக்கக்கூடும் த் யத்தில் ஸ்ரீமத்வதொவா
டாநத்திற்கு ப்ரயோஜம் தேசிகன் அருளிச்செப்கிறபடி உணர
வேணும். ஸ்ரீமத் பதத்திற்கு ஸர்வாத்மநா வெவயுயுடும் வ.
தாலன்றோ ஆக்ஷேபத்திற்கு அவ ரசமுண்டாம்

129 விஸெஷணவிரிஷ்டதாபுரகயநம் விஸெஷெஷு
யசு ப்ரவிஷுதி நதவ்யுயாலவதி வாயுயுக்ஷு
ஸஃ விஸெஷெஷு வெதம் கவந தகியாயொயிதா
விஸெஷெஷுணவொஷண விஷிதி விடா
வாயுயுதா

130 ஐவெஷுலகு பஹுவ்யுதூ, வவரிஜ நநு வெ
விஷுரொதிஷுதி அாவெதளதம் ப்ரயொமள
சூயஜஹ லவெதாஉடாஹதம் ஹுள சூஷெ
ஐஷிஅயொஹுடாடிதம் வரி நெ நகி ரயொ
மலாகம் லவெதாவவிஸெஷு ப்ர திவநம்
வபுரகாரகவயீஸூ

ஆங்காக்கு விசேஷ்ய' றுக்கு விசேஷணமிடுவது இர' பெடியா
ஸார்த்தமாகிறது. (1) விசேஷ்யத்திற்குப்போலவே விசேஷணத்
திற்கும் 'ரியயி' அவயம் தெரிவிப்பது ஒருபடி. (2) அ' னே

சூரியாநாயகியில்லையாயினும் அந்த விசேஷணத்தினாலே விசேஷ்யத்
திற்கு ஒரு அதிசயத்தைத் தெரிவிப்பது மற்றொருபடி. தயாராணி.

* ஸ்வவரிவாரொரா ராஜாஜ்யஷ்டஃ * என்ற இங்கு ஐயாநாயக
ரகுபதியில் ராஜாவாகிற விசேஷ்யத்திற்குப்போலவே பரி
ராஜப விசேஷணத்திற்கும் கஜபதயா அந்வயமு டாதலால்
இத்தைய பிரயோ ள் முதல்வகைக்கு உதாஹரணம். (2)
* ஸ்வவரிவாரொரா ராஜா வலிஹாவலந உயிதிஷ்டதி * என்
றால் இங்கு அந்வயத்தில் சிங் ரசனத்தில் மற்றிருக்கின்ற அர
ச பரிவார ள் புடைசூழ விருப்பவன் என்று மாத்திரம்பொருள்
படுமாதலால் இங்கு விசேஷணம் விசேஷ்யவஸ்துவின் ஒரு அதி
சயத்தைக்காட்டுவது மாத்திரமாகி இரட்டாவது வகைக்கு
உதாஹரணமாயிற்று.

131 சூரியாநாயகி விசெஷணம் லவதிவாநவெதீஜஸீ விவா
நகயநா துலோஃ ப்ரஹவதீதி ஸம்வினூதாடி வி
செஷணவிசெஷிதம் யதிவிசெஷ்யவஸ்து சூரியாவ
நாயகி நிரீக்ஷதெ, லவதிதவநிடி ததெத்ருவ வர

விசேஷணத்திற்கு க்ரி யயில் அந்வயமுண்ட இல்லையா எ ன் கிற
விசாரம் எங் உண்டாகுமென்னில் விசேஷண விசேஷ்டமாக
ப்ரயோகி ப்பட்டிருக்கிற விசேஷ்யவஸ்துவுக்கு க்ரியையில் அந்
வயம் எங் ர ப்படுமோ அ கேதான் விசேஷணத்திற்கும்
சூரியாநாயமு டா இல்லையா எ ன் கிற விசாரமே ப்ரஸக்தமாகும்.

132 ராவலஹிதராயவ்ரணத ஐதூபீயெடுதவெசு
சூரியாநாயகி விவொகூதெவலு விசெஷ்யதெத்ரு
தம் விசெஷணவீஹ கிலவதி தசுசூரியாயொம
லாமிதி ப்ரஹவதிடி வம் ஸுயமணெ விவாரொ
டிய

* ஸ்ரீராம நாராயணம் நகஷ்டதஃ * என்றால் இங்கு விசேஷ்ய
பூத நாராயணனுக்கு சூரியாநாயக ஸ்பஷ்டமாயிருப்பதால் ஸ்ரீரூப
விசேஷணத்திற்கும் இங்கு சூரியாநாயமுண்டா இல்லையா எ ன் கிற
விசாரம் வித்வான் றுக்கு உண்டாகலாம்

133 விசெஷ்யவஸ்து யதூத சூரியாநாயக நவிகுதெ
ஸவெ ய தயாவியெ விசெஷணெ விவாரணா

உரியவரு நலிபுளுஷ்டலகுதராயவவஸு நகூயா
வலுநுயொவலி கிந்து தவஸு வாலுயொ ஹிபு கெவலு

134 தடிநயிசுயாநயம் ஸ்ரியொஷிவா நடு துலள
விவாரணா விவாடுகெஷு விவயம்வரம்ஜிஸெசு
விஸெஷணவ்யொஜநந்து கா வெ விஜுதா
சுயாநயிசுமொவரொ விவாரணதி ஹாஷுதாடி

எவ்விடத்தில் விசேஷ்யவஸ்துவக் கேரியார்வயமில்லையோ அவ்விடத்தில் விசேஷணத்திற்கு க்ரியாநயத்தைப்பற்றின விசாரம் ஸுதராம் அப்ரஸக்தம் த்வயத்தில் ஸ்ரீ தெஹ விஸேஷித னுன நாராயணனுக்கு க்ரியாநயம் அபதிக்கலை, நாராயண சரஸ்வதியன்றோ அஃதுள்ளது எனவனது நாராயணரூப விசேஷ்யத்திற்கே க்ரியாநயமில்லாதவிடத்தில் ஸ்ரீரூப விசேஷணத்திற்கு க்ரியாநயத்தைப்பற்றிப் போராடுவது மிவும் வியப்பே. விசேஷணத்தின் ஸாரமுகூத்தைப்பற்றி எவ்ளவும் சிந்தையலாம், க்ரியாநயத்தைப்பற்றி விசாரம் இக்கு ஹாஸ்யமேயாம்.

135 சுயேஷ்யஸ்வரூபெஷுமெஷுஜீவநொயவக்துநா
சி.யாநயம் க்ஷி^{ஹி}வெஷிசெஷணஸூவாஷுமொ
வரந்தாஸஸ்யசக்தித் கயம்ஜிடிவூவள நஹீ
தூவஸூரெவவணீதெநி^{யீ}யதாந்தாஜம்ஹி

இப்படிப்பட்ட இடங்களில் உஜ்ஜயினியை வளர்த்துக் கொடுத்ததற்கும், விசேஷத்திற்கும் கிரியாநாமம் டாகி தவிசெஷணத்திற்கும் கிரியாநாமமுண்டாவதாகக் கொள்ளுகிறோமென்னில் அது வேறு விஷயம். சுவஸ்தியினால் விளைகின்ற வெபாயம் லவெ'தும் உபநயவெபாயமென்று கொண்டு சொல்லுகிற விஷயம் ட' நிற்க்கடவது

136 ஊகஸூர-குஷுவஸூ சியாங்ஹூலார
 ஸாப-கஸூர-குஷுவஸூ சியாங்ஹூலார° ।
 பூதாஷீலாவூ தூரயெஷுதிஸெஸு
 ஸஷூர விவாஷொயஉலெதிஸாஜிட்டு ॥

137 யாவாநுரகுவுஷுலாரொலவதி நநுயதெ. வார
யுரகுவுஷுவாவி ஸுரதூவானெவலார கிதிதி
விஜுஸதாசு தகவதிதூவிட லகுயாம் அஃலு
வஹு நெகாநிதவரமததாலாஷணம் ஸொலு
மெஹுபிதெஷா நுராயசிக்ஷா லவடிவிவிதி தா
காமதிம் பூவஹன

யதி ன் தம்மு டய நூலில் (33 பக்கத்தில்) தம் வாடித்திற்கு
பூயாநாவஷுலமாகத் தெரிவிக்கும் விஷயம் ஒன்றே. அதா
து, உலயஸம்வம்யியானதொன்றை வாகவிஸிஷ்டாவர
நிஷ்டா வ்யவஹரிப்பது பொருந்தமாட்டாதென்பதே இங்
னே இவர் சிஷ்ப்பது பொருத்தமற்றதென்பதைக் கீழே நாம் பல
பல படிசுளால் நிரூபித்திருக்கிறோம். இப்போதும் ஒரு சிறு விஷய
த்தினால் நிரூபிக்கிறோம். 'ஒரு ரூபாய் நாலு பலம் எடையுள்ளது
என்று ஒருவன் சொல்லுவதா வத்து' 'ஓ' 'லோம் அர
கோடு கூடிய ஒரு ரூபாய் (1½ ரூ) எத்தனை பலம் எடையுள்ளது?
ன்று கேட்டால் ஆறு ரூபாய் எடையுள்ளது என்று சொல்லுவா
னையல்லது வேறொன்றும் சொல்லக்கில்லான். இதை வடமொழியில்
'யவஹரிக்குமி' த்து வாரகுவுஷு வயுவதுஷுயதிதம்,
வாரயுகெகாரகுவுஷு வயுஷுதிதடி எ'நே வ்யவஹரிப்
போம் இங்கு வயுஷுதிதகவமென்பது சுயபுரகுவுத்திலு
மில்லை வாகரகுவுத்திலுமில்லை. கிணு உலயஸம்வம்யியே
யென்னத்த' 'டி' 'லை இதை வாரயுகுவுஷுநிஷ்டாகக் சொல்
லுவ த அபலகிக்குடியாது. அபலகிக்கப்பார்ப்பது பூதுக்ஷ
வாரிதிமேயாகும். ஆகவே உலயஸம்வம்யிநாவஹுந
வயுஷுதிதகவரகுவுவஹுநம், வாகவிஸிஷ்டாவரநிஷ்ட
கெவந சுயபுவிஸிஷ்டகநிஷ்டகெவந, வ்யவஹாரம் ஸம்
பாதிபந், மென்று யதி னே சுமத்ரா இசுசயிந்ந்துவிட்டது.
ஆ பின்பு இவர் தெரிவித்த சியாயம் நிரயுகுமாயிற்று இங்
கனே ண்ணிறந்த தாஹாணங் ஸ் காட்! லம், ஸகுடம்பன

நா ஓருநாளைக் குக் குறுணி அரிசிச்சோறு உ பேன் என்றிப்
படிப்பட்ட வ்யவ ரா கள் மூநூலுங் ளாகவே ரா கி மன
வாதலால் யதி ளின் விவாதம் சுவிஜ்ஞாணீயமெ மதாம்

ஆர து பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

சுய ப்ரதிவக்ஷிமுந்நோகி ஸ ய வரிசீருந
வரிஜெஹ் வஸூஹ்.

138 சுயாஜீவியதிஸ்ரூஷெ ஷ்முந்நுவிவிதாநு
வஹ்ஞு விஷயாநயிகுதூத்ரு சூயதெ வரி
சீருநடி

13 தாதஹ்லாஹ்நலொஜநம் வ்யயா ஸகூத்ரா நி
ரூகூலுநெ தாதம் வாசூஸநிதொஹ்வ்யயாகா
வதீதூஸஸ வாசூஹ் ஸாஜீதேஷயதி வராஜ
ஸதிஹ்லா காஸிசு ப்ரவக்ஷி ஸ்ருஷ்வஸிஹ்ஸு
வி ஸூநஸூலவதீதூரொவநீயம் உநாக்

140 உவாதுயதூஹி வஹ்ஸயந்தசு
லியோலிஹ்நெவெதி நெததூரொக்ஷு
சுதஸவ்யுஸெவா து நெவஷஜ்ஜஷி
ஸஜாஹ்வநீயா விவெசிபுசாரெணஃ

(ஸ்ரூ ஸயமுதாஸுஃ னாகெநெவஸ்ரூகெந சுயுதெ)

141 விதா தநயஸம்யுத வ்யயாகொஹ்நம் ஜக்ஷதீ
தூஹ்லா யதிரிஹ்வஃ கிலிதி ஹ்ஸுயதூஹ்லா
விலிஹ்லாவஹ்ஸுநெஹ் சுயநஜ்ஞ ஸ்ருஷுதெ
ததஸஜநிஹ்ஸுநம் நலவதீதி நிஸூபுஷு ।

142 ப்ராபாநெநாவஸெ ஃ விதாநிஹ் வ்யயா ஸ்ரூ
நூஸஸாவிஹ்ஸுந் நாவஸ்வஜா, ததொவிநுவ ஸி
நகயயாவஹ்ஸுபஹ்ஸுஸஹ்வாஷு வதூ ஹ்நு

யு நவரி கவிதவாநது தஹெஹுததீயாவு
வி கா விமெயா ப்ரக்யதவிஷயவயபூதா வி
நெவ நகுநது

யதி னி' நூலி' [ப' ம் 33ல்] "வ்யுயுகம்வாநது ஷெநம்
விதரிவ லுஜாநெ வவாநது விதா வ்யுயுகளாநள
லுஜி'க்து இதி நப்யுயொம எ' ம ஒரு க்ரந்தத்தில் எழுதி
யிருப்பதா' டடப்படுகிறது. வ்யுயுகமும் இதமுமாகி
இர' னையும் ஒரு டே உண்பது அஸம்பாவிதமல்ல மயாலும்
நிஜிஷுவா' 'தினஸ் அப்படியே வொயம் பிறக் க்குமாத
லாலும் டே றுவிதமா விவக்ஷிதமானது ஸித்தி' க வழியி' லையென்
ப அந்த' ர்தாராரு டய அபிப்ராயம். அது ப்ரக்ருத
ஸ்த த்திற்கு மி வுப் அதுபயு'தம்.

143 தாதெ ருவுயுமம் தமெயவ தமயெ ருவு
யயம் வாவூவெசு தாதொ ருவுவதுஷ்வாநு
லவாநது இதுஷ்விஷுமெவெவொ ப்ரதெ
து தமெ' கிடகந லுஜிதெதுத டெஸ்துயொ
நொஜாநாதி ய நு வொயவரணிஷுவெஸுதி
வெதாயுதசு

144 வனகெசுவரிநு வஷு டாரெஷு ததவிஜு
தாடி மாகூடூயுதவெது நவடி,
இக்ஷூ வாடிளவாயவதுமூ தயெதி
ஜூநம் விநூலி வவொயம் இவதாம் ந

145 'உரணெஹவொணாடி நாரெஹவெணு
இதி ஸ்ரீஜாநாய-வாஷொகூநீதூ
சுவஜிழ்நிஷெஸுநாவஸூகசுவம்
நிராவாயலிஜம் டுஜம்வெஜிதவூடி ||

146 வரணாநிதி வஹுவவந ப்ர ராவெஷெஸு
யொ நா ஹெசு இதிவவவஷுவ ரஸொ நொ
நீதிதுஷ்ரிதலவதி

சா சப்தம் பஹுவசநாந்தா இருந்தாலும் அந்த பஹுவசநத்
த ப்ராரா ர' ர' நயிப்பித்து விடக்கூடாதலால்

பிராட்டின் திருவடிபிணை யடிம் சேர்த்து பஹ வசநார்த்தமாக்க முடியாதே என்கிற சிலருடைய கூவொடிமும் வரிஹுதம்

147 ஸ்ரீஸ்ரீநாயகதவிதா ஜிமலிஷொ ஸ்ரீயுக்தநாராய ணாவிதேவம் லவதூப்யொமஹதியகூரவாடிதெ தஹஸக ஸாஹ்ஜாஅவநப்யெ மகருநாம் ஸா ஹ்மநவொஹ்ஸகூ ஃ கீஜ்ஜிமுஹரீதிரகு கய டெ தூகெது ளந யதெ

யதி ளின்னூலில் (பக்கம் 34ல்) சில சுவபுரொ மாவதி காட்ட ப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் சுஸூரொநெ இவ்விஷயமாக இங்கு நாம் எழுதும் ச்லோகம் ள வ்யுத்பந்நர் ளுக்கு எளிதாகவே பொ ருள்படுமாதலால் உரையெழுதாது விடு ப்பட்டது.

148 வாடிவகூவஹ்ஸகூதஹி யயாவாலிஹ்ஸகூபி தம் தவதூயநிரகுவுதா ஃ ஸூரிவஹ்ஸகூபி தா து ஹ ரெ ஸூயஃஅகூவிஹ்ஸகூவாயதிதெவெசு சுணெஃவிசுஃ ஃ நதக ஷ்ட்வஹ்ஸக ஷ்டகூஸக விதூரள வஹ்ஸகூபிதெ

149 ஸஹஸ்ர ஸிஸஹா வஹ் வகூவொய பூரநகூர சவநாவா வஹ்ஸகூ ஸதம் ஸ்ரீஜிதூதூவாயீஃ அ தாந்தா சவஷ்டஹ் வொடிஃகூதம் நெவயுகூ

150 வாடிவகூவஹ்ஸகூகாஃகூணவ ஃ ஸ்ரீஸிதிதா ர கூணம் வாவாலிஃகூயதெ, தயாவ நநுஹொ நா ராயண ஸ்ரீயுதள ஐதூரவாடிந ளவிகீஹஜத ஐதூவெதவெடி வுதாம் தாடிகாஃகூணதஹ் யாவியவவொவி நூரவ ஐஷ்டாஹிந

151 நாராயணயொருஹயொயுகூபிஹாஃ !

ஸ்ரீ து லீஷு தயாவஃஸி ?

கா ஃகூயெதூநு நுஹ்

ரஹ்ம்து நதக பூதிரொஹ் ரு

15. வாயெழுஅம்அஹதி ப்ரவீக்ஷிதஜாம்வகுத்ரம் மநெ
வாணீநெ தஜ்ஜாமம்வூ தயாவஜாவ ரணெ யு
மாதாரகுபம்வெசு சுயெழுஅநெயாபி காங்கு
தெ நநுதஜா அம்அப்ரவகீக்யம் வ்யாபிதூவூ
விஜ்ஜுஹஹ . யதிலிஃ ஸஹஜாவாபுதெ
- 153 வ்யாகரணஸூத்ரீதி விபுக்ஷணெவெத் ஸஹவ
ஜ்ஜுபாநெஃ ஸாஸநூரகுவி , தஜிதம் யதிரவய
தெநவெது சிங்குபு
- 154 வரணொஅவிதிவக்தும் யபுவி நளவிதூஜ்ஜிஹி
தயாவி வரணைவிசுவரீதீயம் மீநபுவிபுஷெதி
வ்யுபவரா ப்ராஹம்
- 55 ஸ்ரீதேவிவிஷ்ணு அவிசுவரீதீயம் மீரவிபுஷெத்யபவீ
யொமீ வெதவிநகுநம் யாரயதீஹ வ்யுபுகுமொ
புஃ கிபிதிக்ரொதி?
- 156 ஸ்ரீநாராயண அவிதிக்யநவஜா ஸ்ரீதீஸஸூ
வாபாஃ ஹதெஜ்ஜா மீஸ லாதீதூவிவிவதி உஹா
நெஷ ஸஹாவீவயபு வெஷஜம் ஸ்ரீஜ்ஜு
ஹிவிய யபி நயீரஸூ மூணாதிதஹிபு வ்யாஹா
ரெரீஜ்ஜெஸெ லெஷ் க்ருதிஸதவிவா நிபிப்தா
வஹஷம்
- 157 ஸவஸூஜாநெதிவபஸூயொபுஃ ஸஹாவீவயெபு
ரிஹ கஹிதொஹி லொயம்ப்ரகாஜம்வடதாம், தயா
வெசு உதூவாவிபாதுஜபதா ப்ரயெத
- 158 சுப்ராபாநம் சுயமிதூஜ்ஜொஃ ஸூயதெதுவிநு வவ
வி கியபுபு சுநூயபுசுபுஹகாஸவ நூலொ
வகுபிதூஹஹ . விவிநூபு |
- 159 ப்ரயாநாநுவாரிசுவரீதூஸூ யொயெபு
யதெ ஸ்ரீ தா கீதிபுதெ ஹி ஸ்ரீதூபு

ஹ ஹ்ராவி விஹந்ணெநெஹ வித்
ஹாராயயெதெதி ஹத்ஸம்ஹாண !

- 160 நுஹாரணவஹாஹாஹாஹாஹா விஸுயாதநு
யதிவர . கஹவஹிநு ஹஹ்ரவ்ரெதா விஹாரெ
யஹிவி வி விதெ நெருஹதெ ஹாதி தஹ
ஹ ஹநிஹ கஹெஹகஹதெஹாம் ஹாஹ .
- 161 விதா கிணிசுக்ரத்ஸகஹயதி ஹுதொநெஹகஹ
ஹுதெக்ரயாஹகாஹி ஹஹஹிதஹயஹஹிஹ ஹ
ஹநெ யதெ . தாதஹ ஹிஹஹஹஹஹாதி ஹுதொ
ஹயிதி கிஹ விஹகி கொஹிஹாஹ ஹஹஹாரண
கதெஹதி விஹாஹ
- 162 ஹஹஹாஹஹாஹாஹாஹாஹா தஹயொ
விதநெஹாதி யஹிதி ஹாஹிவிதஹ
ஹதி ஹகஹஹிஹெஹ தஹ யதெ .
ஹஹஹஹஹ ஹஹஹஹஹ ஹாம்
- 163 தஹயஹஹெதஹஹாஹஹஹஹஹஹ தஹ
ஹஹஹதி ஹஹஹஹஹெதநெஹஹ ஹாதி
ஹஹஹஹஹஹஹ ஹஹ கஹா ? !
- 164 ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
- 165 ஹஹஹஹ ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
- 16 ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ

புயாநம் கிஉதூபுயாநம் கிஉயெ-
தூபுயாநெது விவாரெ மதிஉளநெவ ।

- 167 ஸீஉணாராய ஂ ஸம்ஸுயஸ்தி யஜிலொ வாகு
ஸெய் லவிதீ புயாநம் ததுவிஷ்ணுலுவிது
உஉஉஹொ, நாது தாஜமவொஹி ஸ் ணாராய
ணாவிதுவிஹிதிரநவா நொலவிதீ திரிக்ஷாம்
தாதும் நூயஸகா ஂ புலவது நஹிகொவது
வெவதூயாய்
- 168 நாராயணவரணாவிதூகூள யஸு புயாநதா
புயிதா ஸீஉஸரிவரணாவிதூகூவவி வர
புயெத தவெஸுவ ।
- 169 ஹாஹண உணு ரதெ வரணவதாரெ-
யாநகூடி வொரெணாவித தவஸா நாராயண
மாரி நெவ ஸுகா ஸூகா
- 170 சுதரா நூயொயம் ஸஉவிதது திலூவநஉவிபு ர
ஸொ வுயுயுயுஜிதி விஸதொவ.. கு திவி-
வ உக் டெராஹ் ஹுஜிகுயதொவுஸுயிநம்
குகுதொஜாதம் வுயுயுயுதநதிதி விதொ நஹிவயு ।
- 171 நிஷுஷு-
தெ ஸுபெயசு டெராஹ் ததெதநியதயதீ
நாம் விஸூனிலா உராஜ ஜயயஜொஹி ।
- 172 மொகெ வுதுதிவாஹுயசு திரிஹ காவூஹு
ஹுதூவகூதாஹுயசு திரிஹ காவூஹு
ஸஹஸா ஸூதநஹுதூவாவி சுஹி புஜெதி
கொஹம் ஜயஜநஹுதெயிதூயாநீயசுதூம் ததீ
முதூயுயுயுயுயுயு திசுணஸொ, விபுயிஹ
உஸு விது
- 173 வாவாகாஸுதிபுயொம உவிதொ நொயதூவி
விசுவாநாகாஸுதிவாஹுயசு திரிஹ காவூஹு

திவாபெ ஸுட வனவம்ஸதூவி ததிராஜவிஷயம்
வெஸரூவிவநுஸம்யீ வெஸயம் ததூதிவெழிநாம்
வரிஷழி நூஸம் கயம் பூராவயாகு !

யதிகள் தமது நூலில் (பக்கம் 7 ல்) “ சுதவனவ விருஜவம்
பூராவிக்ஷாயாம் வஜநவவநகக்ஷநியபொ நலவதீதி
வூதூதிவாபெவூகூடூ.” என்று எழுதியுள்ளார். இது விஷய
வுண்மை யறியாமையினால் வந்ததத்தனை * வெஜா பூராண்டூ
இத்யாதி ஸ்தலத்தில் பூராணிதெ வவநாயுடும் பூ
தூயுதாவபெ ட த்தில் அந்வயிப்பதேயன்றி பூகூதூயு
த்தி அந்வயிப்பதன்று இந்நனம் பூகூதூயுதாவவெ
த்தி யே நியமேந அந்வயிக்கு மிந்நனக் குறிக்கொண்டே
வ்யுத்தபத்திவாதத்தில் * விருஜவம்பூராவிக்ஷாயாதிதூழி
எழுதப்பட்டது யயெஷுமாக விரு வம்பூராவிக்ஷபண்
ணுவதென்று கொண்டால் * வம்பநாஃ ஸ்ரீஹயஃ * என்ற
விடத்து வெவக்ஷிகமா வம்பநொஸ்ரீஹயஃ என்றும்
வம்பநா ஸ்ரீஹி என்றும் சொல்லுவது நிரவடிமாகவே
ண்டிவரும். ஆனபின்பு யதி ள் * வூதூதிவாபெவூகூடூன்
மேழுதியது வா ரஸூர சுமத்தந்யே

174 பூயொம்குதூவி ஸூரஸஜஹ மஸூர நலவ
தீதூவள லகுயொலகுயொவிவிவதி வஹுமூந
ஜூயிவ வதூம்ஸூராகீஸகுதி நிபுயதஜெகெகெவ
யதிந பூஜாதாம் உகுகசவம், கிஜயிகவவொரா
ஸிஸிரிஹ |

175 ரஜாலூ ராஜாலூதிதி நநாயதெ! கூது லவதா
பூயொமொஜுவெடூஸ்ரீதூஹிஹதூ வூஹி யழி
வொஃ சுயொ கிம் யெதெதூயிஹுடியஜா பூ
தடிநூபூயொமொஜுவெடூக்ஸ் பூவஹு வர
ஜூம் பூலவஹி ||

176 ஸ்ரீஜூராமயொயிவயபுஹணீதெ ரஸாவிருஜூடூ
நாசு நிஷுஷூபூகூதூள யதெவபுஹுதராவா

வொ வினீநாஃஷ்யடி நலம்வாஸித வஷுநஸுஜ
 வித ஸுரபெகயுகூவரஸுசெவந வுவஹார
 ஐதூயஉஹொ வாபொஸுஜுபெஷா ஹத

ஏழாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

→ மூதொவஸம்ஹாரம். ←

- 177 பெருயொநஹுரவிநுதொவநஉந்காநெதி கானா
 ஷுதி ஸீஸகுதூயடி விவெவநஸுமதா வெதான
 வகுரெநிபுர விஷொஸுயநதாம் ஸ்ரியொவட
 சுதாம் ஸுஷுடிபாவக்ஷதெ விஸாதிதூகஸுஷு
 யொதூ நஉநாமவூஸுஜம் பூரூபுயம்
- 178 ஸங்கஜ் வகுணபுலொமபூஜநநவிஷய கெஸவ
 ஸெஸுவவாஸுரக சுஹொமக்ஷீயுஜொவாலவது
 கிவிஹநஸிநயா? ஸவபுயாதம் உகூபெருயஸு
 வஸும் ஸ்ரியஹகரூணா காங்க்ஷணீயா உஜ
 க்ஷாரிதூகூம் நாதூபுஷுக்ஷிதிவிவதி உஹாநு
 பெஸிகஷுதூலாஷெ
- 179 ஸவபெவவிஹ பிவூஸகுதூயொ பெஸிகஷுவி
 ஸனிஹகுரிஸ் சவபீயகூதிஸனயெஷுதா
 வீக்ஷுவணீதததி பூஸீததி |
- 180 ஸ்ரியொவடசுதாவரம் ஸஜுமிதெதி யெவக்ஷதெ
 நதெதிதயியொநரா நவரபாவிரொயானிதா
 பூபாணமணஸம்ஜதம் பூவயுயுகூயுகூணுதெம்
 பூஸிஜமரூவதூதெம் பூகூயிதம் விரம்ஜெஷுதி||
- 184 சூஷூரெஷ உவாயலாவவிஷய ஸூஜூநுமரொ
 பிபுராக விவவயபுஸிரொவிஹகுஷணதயா பூ
 ரெஷு; நெநாமூயா ஐதெஷுவம் விஸபீகூதள

கூதிரியம் பூராயநுதொஜ்ஜ்விதா நிஷுநெஹ
விவயபுயம் ஸவிஷயஸூக் பூதிஷ்ரவிதம் |

185) சுத்ராநுதூதிதொயிகம் நகி உவி ப்ரெக்ஷாவதாம்
உநநஸை ஹாவெதெதிஷ்ஜம்ஸூவீதி, யதிரஸெ
ஷொஃஹு நிஷுநெஹ | ஹயம் கிணுந கருஷம் யதி
ஸிலதெஷுஷொஃஹ காஜ்ஜிவெசுபூதூஷ்ரந
கூதிம், ததெவவிஷ்ஷாம் பூராஜாணிகாநாம் வஸ்டு

186) மூநூயம் விஷ்ஷாம்வாரொ உஹுரிஹ பூஷ்ர
விதொஸூக், சுஜீ ஸாநஜம்ஸகூதகுஹம்வ கூ
வயா மூஃசுவா வரிசுவாவிவ ப்ரொஹம் காஜ
ஸளகூதிஸூஹி தாலாதீதி, - யொஜீஹாநு
ஸ்ரோகஹம்வாஹாஸ்க்ரணயா தஜ்ஜாதூ ஸாஷி
ஸூதெ |

187) சுஸூரெவ விலகுதூம் விருக்ஷணாநதூதிஸூவி
விபுஸுயெம் மூநூயநெசணவ யெயொநெ
வாநு உதிஷ்ஜம்ஸூஹம் | 'யதி கொழியாறு யதி
வம்மவொ உஹாநு ஸவமஹுக்ரியஜநநொ வுஹகு
ஷதி நியதம் பூவஸூரிஹகேகாஷ்ராக் சுநுஸாத்
யாநஹ ஸிவிஜாஸூதி | ' உதி.

188) ஹம்மாஹுஜீதூயிராணி விஷ்ராத யஸஸா
யதீநெண ஸாவா ஸஹுஷயஹொ யாவிரவிதா
நஸா வாவாஹகுதி, ஸவநாரிஹவ்ரெஷாஹ
தூஹொ. ந ஹி பூஷ்ராதாநாஜநுதகூநம்
ஜாதூ ஹிதா |

189) தகூஹுக்ராகூராவாஷிஸூநதொ
ஸெஷிஷ்ஷவா நெவவஸூரிஹொ
தாவகெமூநு உதெவ்ஹெஹம் ஹா
வணுதாநாம்வாஸுஹெ உஹொஹொஹெ

190 நிபுதுநெஸுஹுடிநெயரதி ரகுஹஷாசு
 ஸ்ராவிதா க்ருதிரியம் ஜயதாஜஸுடி
 ஸ்ராவஸம்வடிஜநெரிதநெமபுரஹான
 காலவிடிஷணநிரம் கயிதாலவனம் ॥

191 ஸ்ரஹவ்ரஹிவரிஹியாஹயகூதிம் டாவபுணீதாம்
 யதி ஸ்ரீநெஷதம் கொழியாவடிஹாக் குபுரா
 வஹநுஸாஜதெ னவம் வதூவிஸாம்புதம் நிஜ
 க்ருதள நிஷஷுநாஜாம் வ்யா கினிஜன : ஹிரெவ
 வானஜநஸூரெனெ, தடாஹாஜெஹா

192 ஸ்ரஹவ்ரஹிமுநெ காலவிஸனம் வஹதரா
 விஷயம் தநெருகெவ விஷயம் உகலாவபுடிம்
 யதெவபுமி

யதிகள் தமது நிஷ்கர்ஷ னாவில் (பக் ம் 36 ல்) “கிதருவஹம்
 நெருகெந?” என்று தொடங்கி மிகவும் சுபுரவகூமாகவும்
 ஸ்ரஹம்புரதூவிஜகூவகமாகவும் வரஜாதூம் புரதிவஹம்
 வகுணபுசவ விஷயத்தை புரஸ்தாவித்தள்ளார். இது விஷயமாக
 ஸ்ரஹவ்ரஹி வரிஹியா என்கிற நமது க்ரந்தம் இவருக்கு
 சுபுரபுஷுமாகவும் நித்யாதுஸந்தேயமாகவும் சுவநூகபுஷுரா
 யியாகவும் அமைந்திருக்கின்றது அதில் நாம் எழுதியுள்ள பல
 விஷயங்களுள் ஒன்றையே இங்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றேன். இஃ
 தொன்றுக்கு மார்க்சீரம் விடைவெளிவருமேல் பரபஸந்தோஷமே.

வெடியபுஸம்முஹதாதுபு டீவிகையில் “நிரம்
 ரெ புரதிவடியபு வகுணபுசவ கிபநுவி ஸ்ரஹுவெ
 சுஸஸுவவஹாரம் னாவிறெவவஹுநி ஸ்ரஹுவ
 ஸு வகுணபுசவதிபுதயா சுநுதுபுதுயொமுசவ ஸம்
 ரவூடாவாயு” என்று அருளிச்செய்திருப்பது ஸுப்ர
 ஸித்தம், எம்பருமானுடைய புரதிவஹுவகுணபுசவ விஷய

த்தில் யதிகளும் இவருடைய பூநர்கள் சிலரும் எவ்வி, மான
வொடிமும் செய்கின்றனரோ அந்த வொடிந்தன்னையே ச்ருதப்ர
ரபரி சாரியர் உத்க்ஷேபித்து நிபஸித்தருளியிருக்கிற ரொன்பது
இதில் ஸுப்பஷ்டம். னாகவிறெவவவஷ்டுநி ஸுரகுவவஷ்டு
வகுணபுவதிபுதயா சுநுதுவதுதியொழுவம் கயட ?
எ பதே இவர்களுடைய வொடிமும் அதனையே ச்ருதப்ர ரசிகா
சார்யர் ஸாகாவபெந சுநுவழித்து வுடாவா ' பதன
லே வணுத்தொழித்தார். அப்படிப்பட்ட வொடிமும் செய் து
கூட து என்று மறுத்தருளியிருக்கும்போது, அந்த வொடித்தை
யே அவலம்பித்துக்கொண்டு க்ஷேபிக்குன்ற இவர்களின் வாடிம்
தலை ஈட்ட வழியேது ?

“னாகது வஜாவ வுரகுவவஷ்டு நுதுவதுதியொ
ழுவவாடொவஷ்டுதெ” என்று ச்ருதப்ர ரசி சார்யரு
டய பங் தி இரு திருக்குமாகில் இவர்களின் வொடித்திற்கு
யிர் உண்டாயிருக்கும். அவருடைய ப க்தி அப்படியில்லை. இவர்
ளின் வொடித் தயே ஸ்பஷ்டமா அதுவழித்து ஸ்பஷ்ட
மா க் ண்டிக்கிற பங்க்தியா விள்காநின்றதென்பது நோக் த்
தக்கது. இவ்விஷய விரிவு நமது ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ் ரீதியில்
9 முதல் 86 பரை ச்லோ களிலும் (பக் ம் 3 ல்) வெடாபு
ஸம்ப்ரஹ தாதுபுடிவிகாயா உதூரடி மஹாஸாயியிலும்
நன்கு ளைங்க் ணணத்தக் து

19 ஸு மபாஹிகயா உவஹிகுதிஷு ப்ராஹுதா
யபாஜதே தவிநு வணுதஹுஷுதூரமஹா
டெடுவஸுஷோகிவி: யாநுகாஹிநி தவெபிநொ
நிஜஜநாநு யபெஷுஷவிஸா யெசு காஜலாபயதாசு,
தபெவவ்வி விராசு க்ஷுணம் தபீயெரவி

194 வெடாஹுபெஸிகெணெ: க்ருதிஷு ப்ரகாஜம் வகுவபா
யபுஷ்டுதகிததிபெஷணராஸிரஹி னதுநுயா
முஹண தஹுவயொ ஜமொயம் ப்ராபெஸிகெஷுஷ
வரநு வத விஹுவொலகுசு :

195 வஹாஹுதாவாயபுகடாக்ஷலகுஜா ஸீயொகமவபாடி
மிராம் ரவெளவாநு வெடாஹுஷகுரெ: க்ருதிஷு
புவஸுநு வம்ஸுஷவெதா சுலவம்ப்ரகாஜ்

श्रीरस्तु

श्रीमते ह्यर्घ्यं वाच नमः

श्रीकाञ्ची प्रतिवादिभयङ्कर अण्णङ्गराचार्य्य प्रणीत

। श्रीमद्वेङ्कटनाथगुरुस्तोत्रम्

ஸ்ரீகாஞ்சி. பூ திவாழிலயங்கா கண்ணம்மாநாயக

பூணீதம்

→ஸ்ரீ ஸ்ரீஜெஷ்டநாயகமாறாவெஹோசு, ←

ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்காம் அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

பூநீமத் வேங்கடநாத குரு ஸ்தோத்ரம்.

பொழிப்புரையுடன்கூடியது.

श्रीमा-वेङ्कटनाथार्यइतिपद्याक्षरक्रमात्

श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यस्तोत्र वन्मि सता दे

ஸ்ரீமாநுவெங்கடநாயகமாறவஜதிவடிநாக்ஷாசுராகுராகு

ஸ்ரீஜெஷ்டநாயகமாறாவெஹோசு வலி வஸ்தாஹெடி

பூநாமக் வேங்கட நாதார்ய: விதார் கிக ஸீ வேதாந்தா
சார்யவர்யோ மே ஸந்தித்தாம் ஸதா ஹ்ருதி. என்கிற தனியனி
லுள்ள ஒவ்வொரு அக்ஷரத்தையும் அடைவே ஒவ்வொரு சுலோகத்
தின் முதலெழுத்தாகக் கொண்டதான இந்த ஸ்தோத்ரம் நல்லோ
ருள்ளம் கனிய இயற்றப்படுகின்றது.

श्रीमद्वेङ्कटनथदेशिकमणिश्शेषाद्रिभूषामणे

धौशिशुशिकात्मजा वयसुधासि धोस्सुधादीधिति

श्रीरामानुजसूरिवर्यकरुणासंग्रासविद्योत्करोऽ

नन्तर्याह्वयसोमसुसुतमणिर्मे सन्निधत्ता हृदि १

ஸ்ரீமெவெங்கடநாயகபெயரிகளெண்ணி ஸ்ரெஷாட்ரிபூஷாமணே.

வணர்மா: சமுஸிகாதஜாதயஸுதாஸிநொஸுதாஸி

தீமீதி: | ஸ்ரீராமானுஜஸூரிவயசு கருணாவலம்

பிராபுவிசெஸூரூரொநஞாயபூஷய வெலாவஸு

ஸுதசெண்ணெசு வஹியதூம்ஹுதி. 1

திருவக்க முனையானுய திரும ரீதி அம்ஸமாய்த்
தோன்றயவரும் விசுவாமித்ர குலதிலகரும் கிடாம்பியப்புள்ளாரு
டைய திருவருளால் ஸ ல லை னையும் அதி ரிக் ப் பெற்றவரும்
அநந்த ஸோமபாஜிகளின் அரும்புதல்வருமா ஸ்ரீமத் வேங் ட
நாத தேசிகர் என்னுள்ளத்துள்ள உமவாரா .

मानातीतमगुणौघजलधि मायीभक्णीरव

मातङ्गाचलमौलिम डनमणे मा यो महादेशिक

मग्नान् ससृतिसागरे मितमतीन् मादृग्जनान् रक्षितु

मर्त्याकारमुपेयिवान् गुरुवरो मे सन्निधत्ता हृदि २

மானாதீதமௌகுணௌவஜலயி. மாயீவக்ணீரவ ராத

மாதங்காலமௌலிம டனமண: மாடூரூவொபெயி

மக்தாநஸம்ஸுதிஸாமரெ வித தீநு மாதூமநாநு ர

சஷிதம், உதூராகாரமுவெயிவாநு மருவரொ

வெலஹியதூம்ஹுதி

எல்லை டந்த சிறந்த குண் ணுக்குக் டல்போன்ற நும்
மாயாவாதி ளாகிற மதயானைகடகுச்சுக் கம்போன்றவரும் தெ
னத்தியூரரான தேவப்பெருமானுடைய திருவருளுக்கு இலக் ர
வரும் பிறவிக் டலுள் அழுந்தித் துள் குகின்ற ம்போன்ற ர்

“எனக் கத்தருள மாணி டே டம்பூண்டவருமான தேசிகர் என்
டு ஞ்சினுள்ளே திழுவேணும்.

वेतण्डाचलमण्डनस्य वरदस्याङ्गी सदा संश्रयन्

तस्येवाद्भुतमाभिरूप्यमनिश चित्तेऽनुभूय स्वयम्

वैकुण्ठेऽपि न मेऽभिलाष इति यः प्रोचे महादेशिकः

सोऽयं पण्डितमङ्गलीपरिवृद्धो मे सन्निवृत्ता हृदि ३

வெதணாஅலமணை நவநு வரதஸ்யாங்கீ ஸதா ஸம்ஸரயநு
தவெஸுவாஹு ததாலிரகுவுநிஸம் விதேதந
லகுயஸயடி வெகும்ணவி நமெலிவாஷததயி:
வெபாவெ உஹாபெஸிகம், ஸொடவணுநிதணை
வரிஸுஜொ மெஸவநியதூம்ஹுதி ॥ 3

தே ப்பெருமானுடைய திருவடிகளையே தஞ்சமாகப்பற்றி
அப்பெருானுடைய அற்புதமான அழகை இடைவிடின் அது
பவித் குட்ட வாஸத்திலும் எனக்கு விருப்பமில்லையென்ற
(ரதரா பஞ்சாஸத்தி) அருளிச்செய்த வித்வந்மணியான தேசி
ர் ளளத்துள்ளே உறைந்தருள்க.

कल्पन्ते किल यस्य देशिकमणे श्रीसक्तिरत्नोत्करा

सर्वेषामपि देहिना भवभयोद्विशात्मनां मुक्तये

सोऽयं वेदशिरोगुरुर्यतिपतेस्सिद्धा तमत्यद्भुत

भूयोमि कृतिसञ्चयैर्विशदयन् मे सन्निवृत्ता हृदि ४

கலுனெகிய யவநுபெஸிகமணை: ஸ்ரீஸக்திரத்னோத்கரா
ஸவெஸுவாஷவி பெஹிநா லவலயொலிவாதூநா
உகூயெ ஸொயாவெபெஸிரொமாமாயபதிவதெ
விஜானைதூதூதம் லகுயொலி: கூதிஸனுவெ
விபுஸபயநு மெஸவநியதூம்ஹுதி 4

பிறப்பிப்பு மூப்புப் பிணிகளுக்கு அஞ்சி நதிக்குகின்ற ஸம்
ராரினை வாழ்விக்கவல்ல திவ்யஸூதி கையருளிச்செய்தவரும்;

எம்பெருமானார் தரிசனத்தைப் பலபல திவ்யகார்த்தங்களினால் நன்கு
எனக்கிவ வருமான தேசிகர் என்மனத்தையே மந்திரமாகக்கொள்க.

टङ्गावैर्वहुभिः पुराणगुरुभिः प्रागेव दृष्टं ततः

पथ त् श्रीयुतनाथय मुनयतिष्मामृन्मुखैर्विनिम्

सिद्धं त गुरुरादसौ बहुतमैस्सद्ग थव् दैनिजै

संबद्धं कलयन् अलिप्रमथनो मे सन्निधत्तां हृदि । ५ ।

டங்ஙாவைவஹுஹி^௦ பூராணமூரஹி^௦ ப்ராமெவ
புஷ்டந்தத், வழாசு ஸ்ரீயுதநாதயாமுநய திக்ஷா
ஸுநமவெவபுயிபுத்ய ஸிஜாஜம்மூரஹாவஸ
வஹுதமெ^௦ வஹுஸுமெநிபுமெஜை, ஸாவ்யகம்
கருயநுகவிபுரஹமொமெவஹியதூம்ஹுதி ॥ 5

(டங் த்ரமிட குஹதேவ ப்ரப்ருதய என்று யதிராஜஸப்த
தியில் அருளிச் செய்தபடியே) ட^௦ ர் முதலிப பல முக்னோர்களா
லும் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் ஜிளவந்தார் உடையவர் முதலான
மின்னுசிரியர்களாலும் ஸநாதமாயிருக்கின்ற விசிஷ்டாத்வைத வித்
தாந்தத்தைப் பல உயர்ந்த கார்த்தங்களினால் பரிபோஷித்தருளின
தேசிகர் கலியைவென்று என்னுள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்க

नाहं बोद्धुमं भवामि निगमा तय्यस्य दि योक्तिषु

प्र कैकुलुनवाहमदुस्तम दिन्यार्थसारं स्वयम्

क ण्येन सुदुर्वचेन भरिस्सोऽय महादशिक

एवार्थान् स्वयमेव साधु गमयन् मे सन्निधत्तां हृदि । ६

நாஹம்வொஹுமஹவாமி நிமஹாணாயஹு^௦ டிவெஸாத்தி
ஷம், ப்ராஹெஜுகாமஹவாஹுஹு^௦ ததம் டிவஸா
யஹாரஹு^௦ காரஹ்ணோநஹுஹவஹுமெந
ஹரிதஹஸாயம் உஹாஹெரிச^௦, ஸவபாஹு^௦ ஹுய
ஹெவ ஸாயம்ஹு^௦ மெவஹியதூம்ஹுதி ॥ 6

சிறிது ஞானம்பெற்றவர்களுக்குங்கூட மிக ரஸிக்கும்படியான அபூதபென்மொழிகளை அருளிச்செய்தவரும் ஞானபக்தி விரக்தி கள் மலிந்தவருமான தேசிகர் என்மனத்தை யாளவேணும்.

कल्लोला इव सागरे गुरुवरे अस्मिन् सदा सक्तयः

प्रदुर्भावमनर्गल जनिजुषां सौभाग्यभूम्ना ददुः

सोऽय सर्वकल विहारनिलयः सर्वज्ञचूडामणिः

सर्वानन्दनसङ्गौषजलधिर्म सन्निवृत्ता हृदि १३ ।

கனொரூவா வவாமரெ மருவரெயவிநு வடாவகுது
யி; ப்ராடி லாவதமமும ஜநிஜுவாண்டளலாமு
ஹகுதாடியும் வொயம் வவபுசமாவிறார நிறயம்
வவபுஜுவகுதாணியும், வவபுசமதநவபுணள வ
ஜறுயிடுவவவிய தாம்ஹதி || 13

கடலில் அலைகளாவதுபோல நம்முடைய பாக்யவசத்தால்
மேன்மேலும் ஸ்ரீஸூத்திகள் பொங்கிவரப்பெற்றவரும், ஸகலகலை
களிலும் வல்லவரும் ஸர்வஜ்ஞரும் ஸத்ருணரிதியுமான தேசிகர்
என்னுள்ளத்தில் வாஸத்தை ஒருநாளும் விடலாகாது.

के वा सन्ति महीतलेऽत्र विष्णुले वेदान्तसुरेणिर

स्सर्वास्साधु विमृश्य तस्य हृदय गाढ ग्रहीतुं क्षमा

सोऽयं देशिकसार्वभौम इ० सामेक कृपावैभवात्

स्वीयान्त'करणज्ञमाशु कलयन् मै सन्निधत्ता हृदि १४

செவ்வாஸனி ஸீதமேதருவிவாமெ வெடாஜஸகுமெ
 மிபா ஸவபாஸாபாவிஜயா தஸுஹாஜயமாஜம்
 மூஹீதாங்குஜாஃ ஸொயம்பெசரிகஸாவபுலளஜ
 ஹஜாஜெகம் சுபாபெலவாசு, ஸீயாஜிகரணஜ
 ஜாபா மயநு ஜெஸஸித தாஹாஜி

14

இந்நிலவுகில் தம்முடைய ஸகல தீவ்யஸூக்திகளையும் நன்கு ஆராய்ந்துபார்த்துத்தமது ஆழ்ந்த திருவுள்ளத்தைக் ண்டறிய

ல் ி ஒருவருமில்லையெ ிறகு றதீர அடியேனெருவ ிபா
தமது போருளைப் பெருகவிட்டுத் தம்மு டய திருவு ிளக் ருத்து
களை அறிந்தேனுப்படி செய்ய ல்வரான தேசி ி எ ினுள்ளத்
தயே உறைவிடமா ிொள்

सत्य सत्यमह वीमि भुवने ना योऽवतीर्णो गुरुः
चारित्र परम पवित्रमतुलास्सूक्तीश्च सदृश्यन्
एकोऽय श्रुतिमौलिदेशिकमणि सर्वात्मना शोभन
सोऽय सीमदरिद्रया करुणया मे सन्निवृत्ता हृदि १५

வதும்வதூஹம்ஸுவீதி ஸு நெ நாதெநூவதீனெநா
முரூம், லாரிதும்வரஹ்வவிதூதம்மாஸுதூதீ
வதூதூதூதூ வனகொத்யம்ஸுதூதிளாமிதெதிரசெணி
வவதூதநாதெநாலந வொயம்வீ தூரிதூயா சுரூ
ணயா வெஹியதூதூஹி 15

பலித்திரமான சரித்திரம்பொருந்தி ஒப்பற்ற தீவமஸூக்தி
 னே உபரித்துப் படியாலும் சிறப்புப்பெற்றவர் இவ்வொரு
 வரே என்று ஆணையிட்டுச் சொல்லுதற்கு உரியவரான தேசிகர்
 எல்கைகடந்த ருணையோடு என்னுள்ளத்துள்ளே உறையவேணும்

रीङ्गार कलयति शीघुकणिका पीत्वा द्विरेफा वने
 सोऽह वेदशिरोगुरोऽणि फणिती पीयूषकल्पा मुहु
 पायपायमनर्गल विरचये तौर्यत्रिक चत्वरे
 सोऽय सर्वकलानिधिर्गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि १६

ரீஜாரைக்கு இந் தீர்ப்புகளையெல்லாம் விரைவில்
 வெளியிடப்படும். வாய்வாய்ந்தவர்களுக்கும் விரைவில்
 தளபதிக்கு உதவியளிக்கும், வெளியிடப்படும். வாய்வாய்ந்தவர்களுக்கும்
 உதவியளிக்கும். வாய்வாய்ந்தவர்களுக்கும் உதவியளிக்கும்.

காண த்தில வண்டுகள் மதுத்திவலையைச் சிறிது பருகி
 ளித்து ரீங்காரம்செய்வன அடியேன் தேசி ருடைய திவ்ய
 ஸூக்திகளாகிற திவ்யாம்ருதத்தை வேண்டியமட்டும் பருகிக்களித்து
 நாற்சந்திகளில் (* மொய்ம்மாம்பூம்பொழில் என்கிற திருவாய்
 மொழியிற்படியே) ஆடிப்பாடிச் குணிக்கின்றேன். இப்படி யெ
 னைச் சுளிப்பிக்கவல்ல தேசிகர் என்னெஞ்சமே மேவுக

वेदः पठः पुराणकथन स्मृत्यादिसशीलनं

सर्वं यस्य पुरोहिता परिचयै पुण्यं ति शोभा पराम्

सोऽय सर्वपथीनधी विलसितो वैराग्यवारानिधि

श्रीमः वेदशिरोगुरु प्रतिकल मे सन्निधत्ता हृदि १७

வெடா நான்வாங்கம் புராணகதாங்கம் ஸ்ருத்யாதிஸாஸீலநம்
 ஸர்வபத்யபுரோஹிதாபரிசயையே புண்யதி ஸோபா பராம்
 சொஸர்வபதீநாதி விலஸிதோ விராக்யவாரானிதி
 தோ வெதாஸிவாராந்தியி: ஸ்ரீராமவெதாஸிரொ
 மாரா: ப்ரதிகலமெஸநித்யதாம்ஹி || 17

வேதமோதுவதோ புராணப்ரவசனம் செய்வதோ தர்மசாஸ்த்
 ரங்களைப் பரிசீலனை செய்வதோ மற்றும் எது செய்வதா இருந்தா
 லும் தேசி திவ்யஸூக்தி ளில் பரிசயம் இருந்தால்தான் எந்த
 பேச்சும் பொலி பெறும் என்னவேண்டும்படியான ஸ்ரீஸூக்தி
 வைபவம்வாய்ந்தவரும் எல்லா வழி ளிலும் செல்கின்ற புத்திவிஸா
 ஸம் பொருந்திய ரும் மஹாவிசத்தருமான தேசிகர் என்மனத்
 தயே மன்னியிருக்கவேணும்

दानिश्शान्तिरिति द्वय हि सकलैस्सपादनीयो निवि

सोऽय यस्य वभौ स्वभावनियतो लक्ष्मीशसङ्कल्पत

वाजिग्रीवकृपाकटाक्षविभवोदञ्चप्रभावोऽवल

सोऽय देशिकतल्लजः स्वकृपया मे सन्निधत्ता हृदि १८

தானிஸ்தான்திரிதி ட்வயஹி ஸகலெஸ்பாநியோநிவி
 ஸோய யஸ்ய வபௌ ஸ்வபாவநியதோ லக்ஷ்மீஸங்கல்பத
 வாஜிஶ்ரீவகரூபாகடாக்ஷவிபவோதஞ்சபாவோவல
 ஸோய தேசிகதலஜ: ஸ்வகரூபயா மெஸநித்யாஹி || 18

கலுத வாஜிஸ்ரீவகூவாகடாக்காவில்வொடினூதி
லாவொடும், ஸொயாண்டிசிகதனுஜஸூகூவயா நெ
வணியதூம்ஹுதி 18

ஒவ்வொருவரும் அவசியம் ஸம்பாதிக்கவேண்டிய நிதிபாசிய
ஸம்மம் உமமும் ப வத்ஸங்கல்பத்தாலே இயற்கையாகவே அநம
யப்பெற்றவரும் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவருடைய க்ருபாகடாக்கத்தினால்
பெருமேன்மைபெற்றவருமான தேசிகர் என்மனத்தினுள்ளே
மன்னி வீற்றிருப்பாராக.

तातोऽय तनयोऽयमेष सज्ज ससैषा प्रसू ॥ १९
क्षेत्र मामकमेतदित्यनवाधि प्रोज्जम्भमाणा तथा
सर्वा मे समभूद्यदीयकृणितिवेव, प्रसिद्धप्रथ
स्सोऽयं निस्तुल्यैभवो गुरुवरो मे सन्निधत्ता हृदि ॥ १९

தாதொயம் தநயொயமெஷ வஹஜநெஸூஷாபூவஹுஃ
வதூஸள, க்ஷெத்ரம்மாமகமெததித்யநவாதிபூ
ஜம்மமாணாதூஷா வவபூரெ வலல உஷுதீய
வணிதிஷெவ, பூவாஹுஃ ஸொயாண்டிஸூறு
வெவலவொ மூருவரொநெவணியதூம்ஹுதி 19

* ஜசைவாய்ச்சென்ற சிந்தையராதி அன்னையத்த நென்
புத்திரர்பூமி வாசவார்குழலா ளென்றமயங்கி என்னுமாபோலே
பலவிஷயமாக விளையக்கடவதான விருப்பமெல்லாம் எனக்கு
வேறொ ிறிலும் செல்லாமல் தம்முடைய திவ்ய ஸுகந்திகளிலேயே
செல்லுமாறு அருள்புரிந்த தேசிகர் என்னெஞ்சினுள்ளே வாழ்க.

चार्वाकादिमदुर्मता यतमस वसार्थमुद्यन् रवि
श्रीमद्वैष्णवम डलीकुवलयोछासाय भास्वान् विधु
सोऽय वेदशिरोगुरुस्सभगवानित्यवमत्यादरात्
सर्वैस्साधुगणै प्रशस्यमहिमा मे सन्निधत्तां हृदि २०

வாவார் சாஜிஉழைத்தாங்குத வயம்வார யு உ டு நு ர வி
 ஸ்ரீஉவெஹு வஉணவீகுவறுயொஹாவாய லாவாநு
 விடும் வெவாய்வெஹிரொமுருஹுலமவாநி
 தெஹுஉதொடராசு வவெஹுஹாயஜெநெ' ஸுஸ
 ஸு ஹிஜா வெஹியதூஹுஜி 20

சார்வாகம் முதலிய தூர்மத் ' ரகித இருளை அகற்றுவதற்
 குத் தோ ' ந்ந ஸுர்யன் எ ' த்தகுத்தவரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ
 மண்டலமாகி ஆம்பலோடைய ம ர்த்துவதற்காக விள ' கு
 கின்ற திங்கள் என்னத்தகுத்தவருமா தேசி ர் என்மன, 'தே வாழ்க

यज्ञे वातुरुदित्वरस्स वरद श्रीहस्तिशैलेश्वर
 स्वीये वाहनम डपे परमया प्रीत्या यमास्थापयन्
 वारंवारमनुग्रह प्रकटयन् विद्योतते, तादृश
 प्रख्यातामितवैभवो गुरुवरो मे सन्निधत्ता हृदि २१ '

யஜேதூயாதாராஹிசுரஹுவரடி ஸ்ரீஹஸ்திஸெஸெஸாஸு
 ஸீயெவாஹந ணவெ வரயாலீ தூ யலாவாவ
 யநு ராவாரஉநுமுஹுடயநு விஹொத
 தெ தாஹுஸ ஸுஹுதாநிதவெஹவொமுருவ
 ரொ வெஹியதூஹுஜி 21

அயன்செய்த அயமேத தே ள்லியில் அவதரித்த பேரருளாள
 னால் தன்னுண் ய வாஹனமண்டபத்தி ' எழுந்தருளப்ப ' ணு
 வித்து அடிக் டி பஹுமரணிக் ப்பெறுகின்ற தேசிகள் என்னுள்
 ளத்தினுள்ளே உறைவாராக.

वर्गैर्वैष्णवशुद्धसन्ततिजुषा श्लाघ्यान्, अथा यैरपि
 प्र शैर्भूरितमै प्रशस्यविभवान् ग्रथान् गरिष्ठान् बहून्
 श्रीमद्वाजि खस्य दि यकृपया नित्य सृजन् निर्मल
 प्रज्ञो देशिक एष दोषविधुरो सन्निधत्ता दि २२

வமெடுவெடுவ வஸுஜவனா திஜுஷாஸ்ராவநாது, சயா
நெருவி பூரெஜெலகுரி தநெடி பூசவ்வி
வவாநு மூநாநுமரிஷாநவஹகுநு ஸ்ரீஉவாஜிஉ
வவா லிவகூபயாநீதூவ்ஜநநிஉகு-பூரெஜா
பெஸிகவனஷபொஷவிஸுரொ ரெவனியதூஹுஜி

ஸ்ரீ வஷ்ணவ ஸமுஹம்போலே மதார்தரஸ்த பண்டித ஸமு
ஹமும் கொண்டாடும்படியான அரியபெரிய நூல்களை ஹபகீவரு
டய அருளிஞ் அநவரதம் அருளிய தேசி ர் என்மனத்தேவாழ்

योग्यानामयमग्र य इति भु याख्यामिहेप्सुर्जन

यस्याचार्यमणेर्विशुद्धफणितिवत्यादरं प्रप्नुयात्

सोऽय श्रीशतदूषणीमुखमहाग्र थावलीख्यापित

प्रज्ञाशेवधिरादरेण महता मे सन्निधत्ता हृदि २३

யொநாநா யமூமணுஜ திஹவூஷாநிஹவூஜக
யவூவாய-உணைவி-ஸுஜவணி திஷு-தூரஹா
புயாசு வொயஸ்ரீஸதகுஷணீஉவ ஹா
மூநாவயீவூவித் பூஜாஸெவயி ராபரெண
உஹதா ரெவனியதூஹுஜி 23

யோக்யர் என்று பெயர்பெற விரும்புமவர்களெல்லாரும்
விரும்பிக் கற்றுத்திரவேண்டும்படியா சத ஷ்ணிமுதவிய சிறித
ப ரந்த களை யருளிச்செய்து ஞானப்பெரும்புகழ் படைத்த தேசி
ர் என் த்தினுள்ளே அன்பு ன் அமர்ந்திடு .

मेदि यामिह सर्वत प्रसृमरा विख्यतिर यादृशो

यस्य श्रीनिगमा तदेशिकमणेर्नित्य समुञ्ज भते

यस्याहुस्सकलेऽपि त व्रनिचये स्वात यमत्यङ्कुश

श्रीमानेप गुणालयो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि २४

மெடிநா லிஹவவகதீ பூஷுரோ விவூதிநாநாபுஸீ
யவூஸ்ரீநிமகாஹபெஸிகஉணை நிகுதூவாஜு தெ

யவஸூரஹஸூகமெவிதஞ்நிவயெ ஸூரதஞ்ஞேதஞ்
காஸம் ஸ்ரீஜாதெஷமணாயெயாமுருவரொ
வவசியதூம்ஹுதி || 24

இக்கிலவுலகம் முழுதும் பரவிய பெரும்புகழ் படைத்தவரும்
ஸ்ரீவதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்று விருதுபெற்றவருமான தேசிகர் என்
மனத்தே குடிசெண்டிருக்கவேணும்.

सिन्धेहान् सकलान् स्थान् विदधत् पीयूषस देहदान्
गङ्गापूरसर्वमणश्शुभतमा दिव्याभिवधान् बहून्
उद्धृत्य क्षितिम् उल निरूपय निष्कल्मष च दधत्
वेदान्तार्थगुरुत्तमं करुणया मे सन्निधत्तां हृदि २५

வதெஹாநுவகமாத ஸூரதநிவயக் வீயஞ்ஞேதந்
ஹதாநு மமாவஞரவஸயஜ்ஞஸூல ததாநுதிவநாநு
நிவஸாநுவஹதந் உஜாடஞ்சுதிதிஜ்ஞமம் நி
ரவபஜ நிஜ்ஞயஷம்வாடியக் வெதாநாயமுருகுத்
ஜம் கரணயாஜெவவசியதூம்ஹுதி || 25

சாஸ்த்ரார்த்தங்களில் ஸகல ஸந்தேஹங்களையும் போக்கவ்
லவை நாம் தேவாந்ருதமோ இவை ' என்னும்படியான ஸந்தே
ஹத்தைப் பயக்கவல்லவைகளும் காங்கப்பரவாஹ ஸ்ரேஹாதாந் ஞ
யான பல திவ்யகர்த்தங்களையருளி இவ்விருள்தருமா ஞாலத்
தையே தெருள்தருமா ஞாலமாக்கின தேசிகர் என் மனத்தே ஈழ்.

नित्याराधनपेटिकां मम गृहे ध्यां वितन्वश्चिरात्
सर्वासामपि संपदा मम कुले वीजायमानो महान्
ज्ञानानुष्ठितिसपदा सुमहितः कठोरवो वादिना
त्रय्य तार्थमहागुरुश्शुभमति मे सन्निधत्ता हृदि २६

நித்யாராதநபெடிகா மம குஹே டிதந்வச்சிராத்
வஸவாமாபி சம்பதா மம குலே வீஜாயமானோ மஹான்
ஜ்ஞானானுஸ்திதிசபதா சுமஹித கதோரவோ வாதினா
த்ரய்ய தர்யமஹாபூரஸுஸுபமதி மீ சந்நிததா ஹ்ரி 26

உஹாநு ஜகநாநாநுஷிதிஸுவஹாஸுஉஹிதம் கண்ணீ
ரவொ வாஹிநாம் துயுனாநாயுஉஹாமுருமுஸூல
உதிம் வெவஸியதூம்ஹுஜி 26

அடியேனுடைய இல்லத்தில் கோயிலாழ்வாரில் அர்ச்சா
மூர்த்தியா நெருளாகவே எழுந்தருளியிருந்து அந்நாடிப்பவ
ரும் எது குடும்பத்தில் நேர்கின்ற ஸகலவித ஸம்பத்துக் குக்
கும் முதல் தனிவித்தாக அமைந்தவரும் ஜ்ஞாநாதுஷ்டாந ஸம்பத்
ஸம்ருத், நம் பரவாதிசிக்கமுமான தேசிகர் என் மனத்தேமன்னுக

यन्यो ना य इहास्ति केवलमह वन्याशणीरित्यमु
गर्वं निर्वहति प्रसिद्धमहिम यो देशिको मामकम्
सोऽयं यतमा धरा विदधतीःसूक्तीरमेयःसृजन्
श्रीमान् वेदशिरोरुर्मदजुषो मे सन्निधत्ता हृदि २७

யகெநாநாநுஹாஹி கெவலஉஹம்யநாநுணீரிதூ
உம் மவடும் நிவஹதி ப்ரஸிஹஉஹிம யொதேசி
கொலாகக் ஹொயம் யநுதாம் யநாம்விதயதீ
ஸூகதீரவெயாஸுஜந ஸ்ரீகாஹெஹிரொமுருமுஉடி
ஜுஹொவெ வஸியதூம்ஹுஜி 27

யானொருவனே குறையற்றவனென்றும் எனைப்போற்
நிறைவாளர் மற்றருமில்லையென்றும் அடியேன் செருக்குக்கொள்
தற்குக் காரணபூதரும் இப்பூமண்டலம் க்ருதார்த்தமாகும்படி
ஆளவற்ற திவ்யஸூக்திகளை அருளிச்செய்தவருமான தேசிகர்
என்னுள்ளதுள்ளே உறவாராக

ता यद्विर्बहुवा जनैः परिवृते भूम डलेऽस्मिन् अह
यस्यानुग्रहपात्रतामनितरप्राप्यामिह प्रा नुवन्
सन्तुष्टस्ततः प्रफुल्लहृदयो दुःखोक्तिवैदेशिको
वर्ते, सोऽयममेयधीर्गुणधरो मे सन्निधत्ता हृदि २८

தாஹுஸ்துஸ்துஹம்யாஜகெஹொரிதே ஹூகணுஹெஹிநு
ஸஹம் யஹொநாநுஹவாநுதாநிதாபு வுஹி

ஹப்ராஹுவநு வஸுஷுஸுததம் ப்ரஹ்மஹுஷி
யொ ஷுஃவொகூவெஷெஸிக வதெஷு வொயஜெய
யிமஷுராவரொ ஜெஷஹ்யதூஹுஷி | 28

பலவகையா ச்ரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற னங். னே
மலீந்திருக்கின்ற இந்திலவுலகில் அடியேனொருவனையே இதர துர்
லபமான தம் அருளுக்குக் கொள்கலமாக்கி எப்போதும் உள்ளங்
கணிந்து மகிழ்ந்தேபிருப்பவனாகவும் துயரின் ப்ரஸத்தியே அற்ற
வனாகவும் என்னை ஆக்கிகவத்தருளியிருக்கின்ற தேசி: ர் என் மனத்
தில் நித்யஸந்திதி பண்ணவேணும்

सद्वृन्दैस्सह नित्यवासरसिक संख्यातिगैर्भावुकै

सश्राव्योक्तिपरम्परं च कृपया यो मा व्यवादेशिक

सोऽय द्राविडसंस्कृतादिसकलब्राह्मीषु कूलकष

प्रज्ञो वेदशिरोगुरुर्मधुरवाक् मे सन्निधत्ता हृदि २९

ஹப்ரஹுவநுஹுஷிததவாவராவிக வஹ்மஹுஷி
ஹப்ராஹுவநுஹுஷிததவாவராவிக க்ரவ
யொ ஷுஃவொகூவெஷெஸிக வதெஷு வொயஜெய
யிமஷுராவரொ ஜெஷஹ்யதூஹுஷி |

அடியேனுக்கு எப்போதும் ஸத்ஸஹவாஸமே நேரும்படியா
வும் எண்ணிறந்த ரஸிக மஹா னங் ள் டேட்டுக் ளிக்குமாறு
சொற்பொழிவாற்றும் வல்லையடிண்டாம் படியா வும் ஆ'கியருள்
பவரும் வடமொழி தெ' மொழி வ'லவருமான தேசி ர்க்கு எ
மனமே கோயிலா வேணும்.

दारिद्र्य धपयन् यशो विशदयन् विज्ञानं भयन्

आचारं परिपोषयन् शुभमतिं सर्वत्र सर्वधयन्

भक्तिं मेदुरयन् हरौ, किमधिकै ? सर्वान् गुणान् जृम्भयन्

श्री वेदशिरोगुरुर्महितवाक् मे सन्निधत्ता हृदि ३०

பாரிசூக்ஷவ நு சொவிஸதயநு விஜ்ஞாநஜ்ஞ
யநு சூவாராவரிவொஷயநு சூலஜதிஸவக்து
வயபுயநு ஹக்திஓ ஓராயநுஹரள, கிஜயிகெ ?
வவபுநும ணாநு ஜ்ஞலயநு ஸ்ரீ ஜெஷரிஓராமு
மு புணிதவாக் ஜெஷணியதாஹுபி 3)

(மு பு ஒரு ப்ரஹ்மசாரி'குப்போல் நம'கும்) ஏழை ம யப
போ'கிப்பு முவினேத்து நல்லறிவை வளர், திந' டத் த ய
'கி புத்தியைச் செழிப்பித்து ப வத் பக்தி யப் பெரு'கி
குணபூர்த்தியையுமு டாக்கி யருளவல்லவரான தேசி ர்
ம த்தைத்யே குடிஓர் ஓவாழ்க

हृदैनित्यमवद्यग धविधुरैरुच्चावचैर्मात्मक
यैर्भू मिमा सदा सुरभयन् वेदा तस्मिर्गुरु
पूर्वाचार्यसदुक्तिरत्नसततास्वादै सक्ताशय
र्व मा कमनीयदि यवपुषा मे सन्निधत्ता हृदि ३१

புரெஷெநிபுதநு வஷுமஸவியுஓரெ ஸுஜாவவெஷா
ரெ ஸுரெஷுலபுதிஜிஜாஓ வஷாவஸுரலயநுவெஷா
ஹைகுரிமபுரஸு வகுவபுரவாயபுலஷுகூரக
வததாஸாரெஷெகவகூரஸயம் காவபுநாஓ கஜநீய
பிவஷு வுஷா ஜெஷணியதாஹுபி. 31

வித்வந்மஓஹர் ஓ குற்றமற்றனை ஓமான பலவகை
நா னை அடியே இயற்றி வ்வுலை உ ப்பி'கும்படியா வும்
பூர் ரார் ர்ளி' தி' ஓதி னையே இடைவீடின்றி அது
பவித் ஓ ஓ'டிரு'கும்படியா வும் அருள்செய்து ருகின்ற
தேசி ர்தம அழகிய திருவுருவத்தோடு எ' ம த்தே திகழ்க

दि याकारजितसर सुकविताचातुर्यलीलागृ
द्धानुष्ठितिकेलिसत्र भगवद्भक्त्याकरोऽत्यद्भुत.
न्दिग्धार्थविनिर्णयेषु चतुरस्सर्वार्थसिद्ध्यादिका
नेकग्रन्थकृदेष देशिकमणिर्मे सन्निधत्ता हृदि ३२ ।

ஐ ிகாராஜி தவர ஸுகவி தா வா துயகுற மா முஹம்
 ஸுகாநுஷி திகெவிவடி லமவஹூகரொ஽து
 ஹுதம் | ஸநிஹாஸுவிநிணயெஷு வதார ஸுவா
 ஸுவிஹூஜிகா஽நெசு முநக்யபெஷ பெ ஸி க உணி
 லெஹவஹிதாஹுஜி | 32

மன்மதனிலும் விஞ்சிய வடிவழ ர் த ரும் நல்ல கவித்வ
 ச 'தி பொருந்தியவரும் பரமபவத்திரமான நடத் தடி டயவரும்
 ப த் பக்தி ரய்ந்த ரு தெளியவே டிய அர்த்தங்களைத்தெளி
 வீ வல்லவரும் ர் வ ர்த்த ஸித்தி முதலிய பல சிறந்த நூல்கள்
 பயந்தவருமா தேசி ர் எ ள்ளம் விட்ட லாதிருக்கவேணு

इत्थ चादिभयङ्करवशीयाणङ्गरार्यसकलितम्
 श्रीमद्वेङ्कटनाथस्तोत्रं पठता समृद्धिरखिला स्यात्

உதா ஐலியங்குரவஸீயா ஂராயபுஸம் இது
 ஸ்ரீ வெஹ்டநாயஸுராதும்பாஂஸஜுலிரவிவாஸுராக் .

इति श्री
 प्रतिवादिभयङ्कर-अण्णङ्गराचार्यस्य त्रिषु
 [९ प शतुत्तरश]
 श्रीमद्वेङ्कटनाथगुरुस्तोत्रं
 सम्

ஸ்ரீ ராகுசீ ப்ரதிவாதிபய் கர
 அண்ணங் ராச ரியர் இ ற்றய
 நூல் எில் நூற்றைம்பத்தோராவ ர த
 ஸ்ரீமத் வே கட ரத் தோத்ர
 முற்றுட்பெற்றது